(1) Η ΓΕΝΝΕΣΙΣ

ΤΑ ΠΑΘΗ

(2) Ἰδοὺ ἐγὼ φοιτῶν — ΒΑΡΥΤΟΝΟ

3 Ἡ πορεία τοῦ Μέσωνος — ΑΠΑΓΓΕΛΙΑ

4 Ἐνα τὸ χεφιδάνι — ΛΑΪΚΟ

(5) Τὰ δεμεμιά μου — ΒΑΡΥΤΟΝΟ

6 Μὲ τὸ φύλλο τοῦ ἀδόξου — ΛΑΪΚΟ

7 Τίς ἡμέρες ἐκεῖνες — ΑΠΑΓΓΕΛΙΑ

8 Τῆς Δικαιοσύνης ἡμέρα — ΛΑΪΚΟ

(9) Ναοί σου σχήμα τ' οὐρανοῦ — ΟΡΧΗΣΤΡΑ

10 Τῆς ἀγάπης αἵματα — ΛΑΪΚΟ

(11) Ναοί σου σχήμα τ' οὐρανοῦ — ΒΑΡΥΤΟΝΟ

12 Προφητικῶν — ΑΠΑΓΓΕΛΙΑ

13 Ἀνοίγω τὸ στόμα μου — ΛΑΪΚΟ

(14) ΣΕ χώρα μακρυνή

(15) ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙ

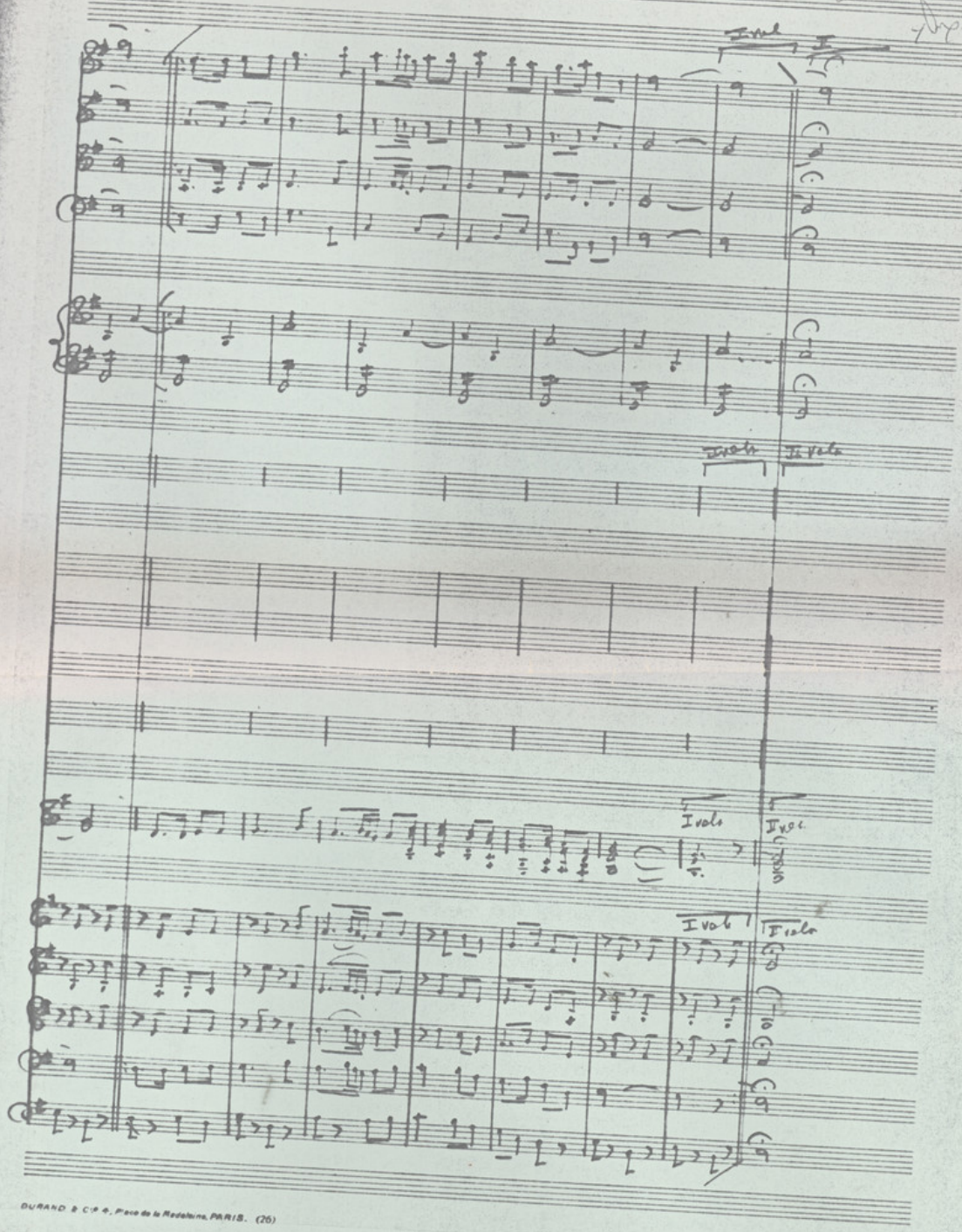

DURAND & Cie 4, Place de la Madeleine, PARIS. (26)

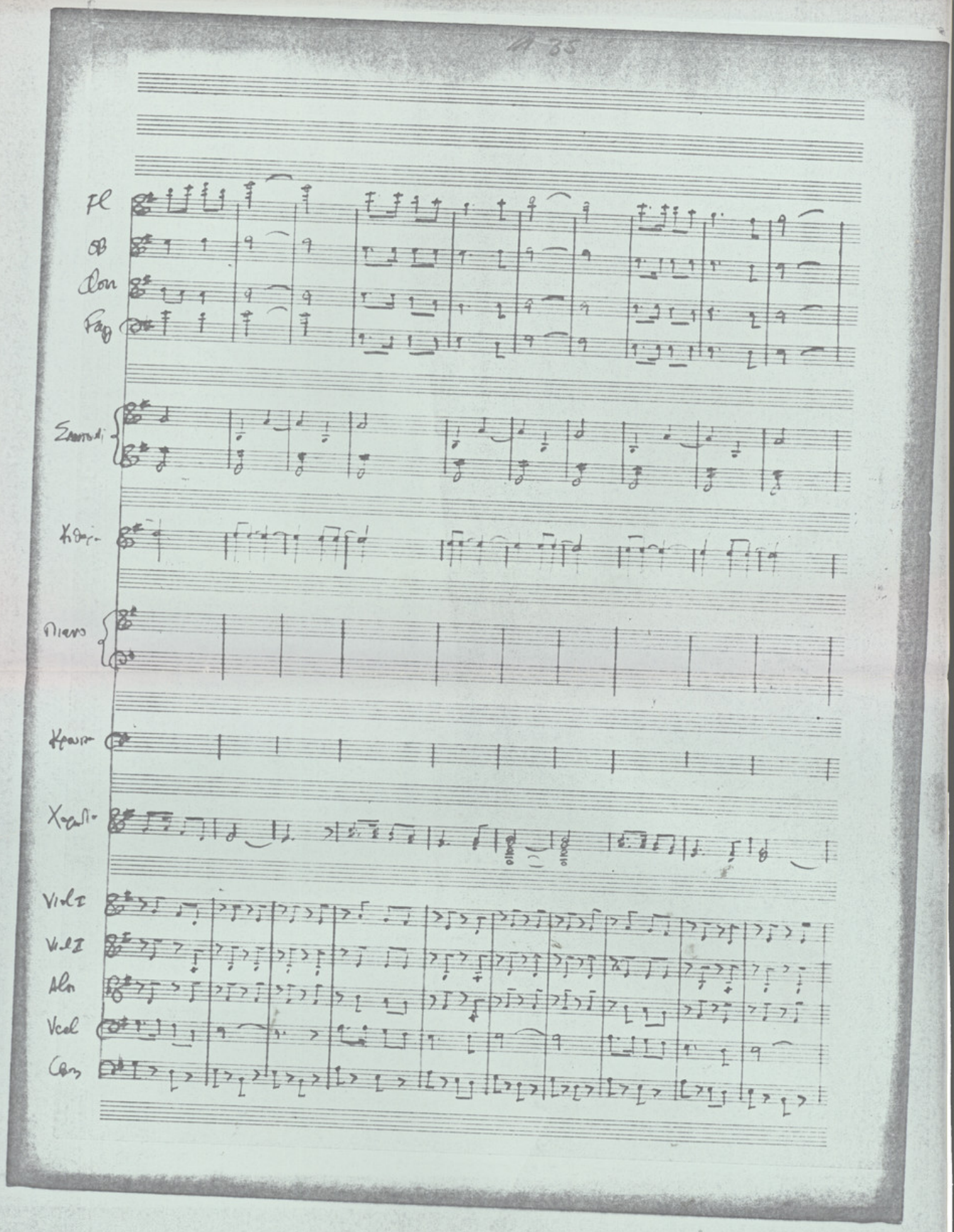
Fl
Ob
Clar
Fag
Timpani
Xylophone
Piano
Harp
Xylophone
Vln I
Vln II
Vla
Vcel
Cbs

ΤΑ ΠΑΘΗ

Στό Nº 1 καί τό Nº 12 ἡ μουσική (ὀρχήστρα) εἶναι ἴδια. Μονάχα ἀλλάζει τό κείμενο. Γιαύτό τό λόγο στό Βαρύτον καί στό CHORUS ἔχουμε δύο γραμμές. Ἡ πρώτη γιά τό Nº 1 καί ἡ δεύτερη γιά τό Nº 12. Ἐσύ, φυσικά, θά γράψεις δύο διαφορετικές βαρυτίσεις. Μία γιά τό Nº 1 καί μιά ἄλλη γιά τό Nº 12.

Βαρύτον Στό Nº 12 χρησιμοποιοῦ τό κλειδί τοῦ SOL. Αὐτό γίνεται γιά νά χωρέσει ἡ φωνή μέσα στό πεντάγραμμο. Ἐσύ θά τοῦ γράψει τό κλειδί τοῦ FA.. (ὅπως εἶναι γραμμένος στό Nº 1)

Flauto - Ἀπό τό μέτρο (11) ἕως τό (25) Διαγράφουμε ὅλη τή μεγωδική γραμμή. Ἀντί γι' αὐτή νά γράψεις τοῦ παρακάτω μουσική γιά τό Nº (1)

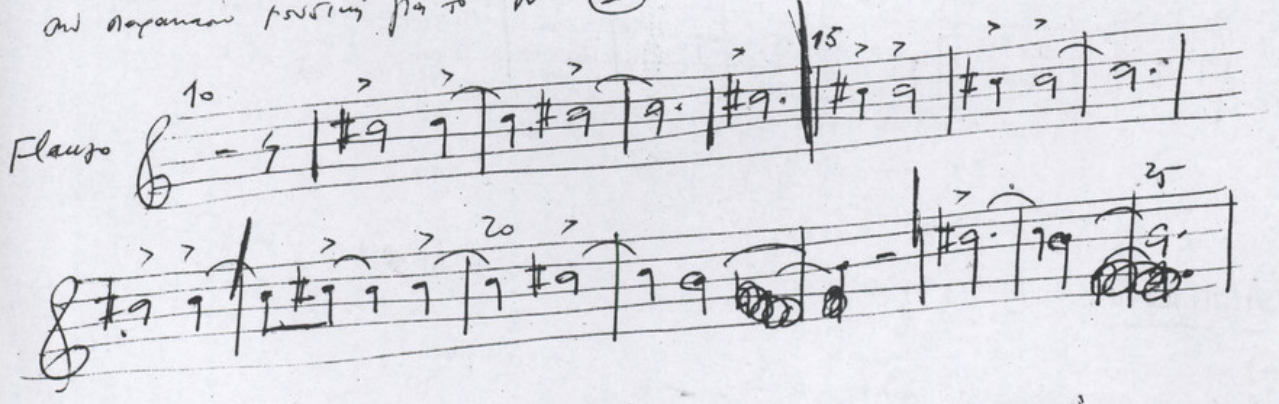

Στό ἴδιο μέρος νά προσθέσεις τό Clarinette:

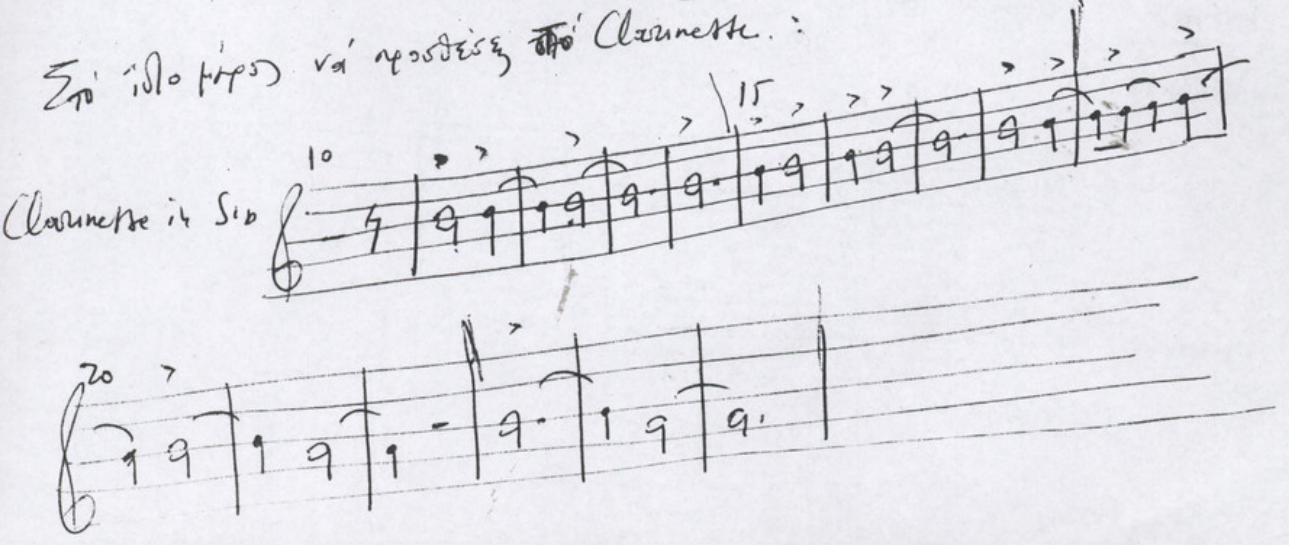

Γιά τό Nº 12 το Flauto στό ίδιο μέρος είναι

Nº 12 Flauto

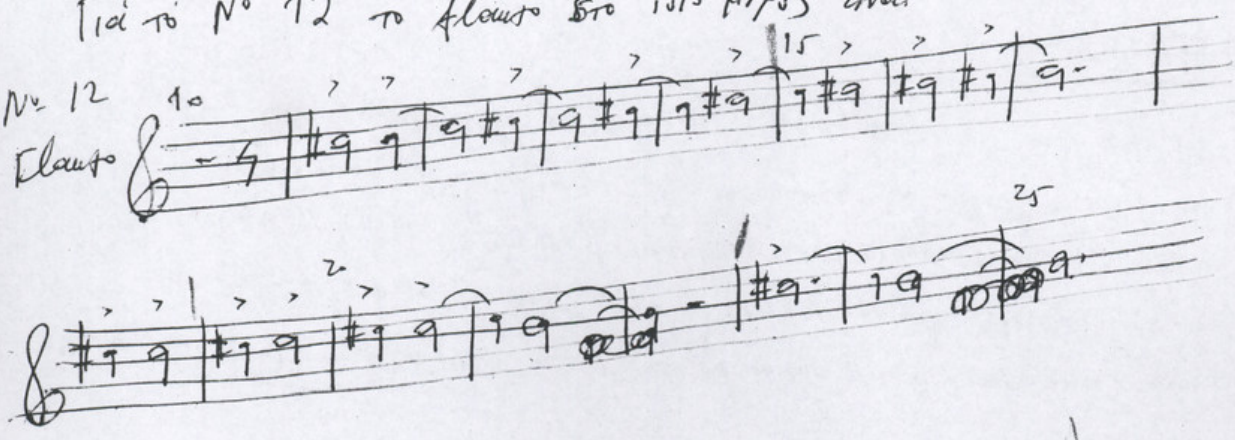

Και τό Clarinette είναι:

Clarin. in Sib

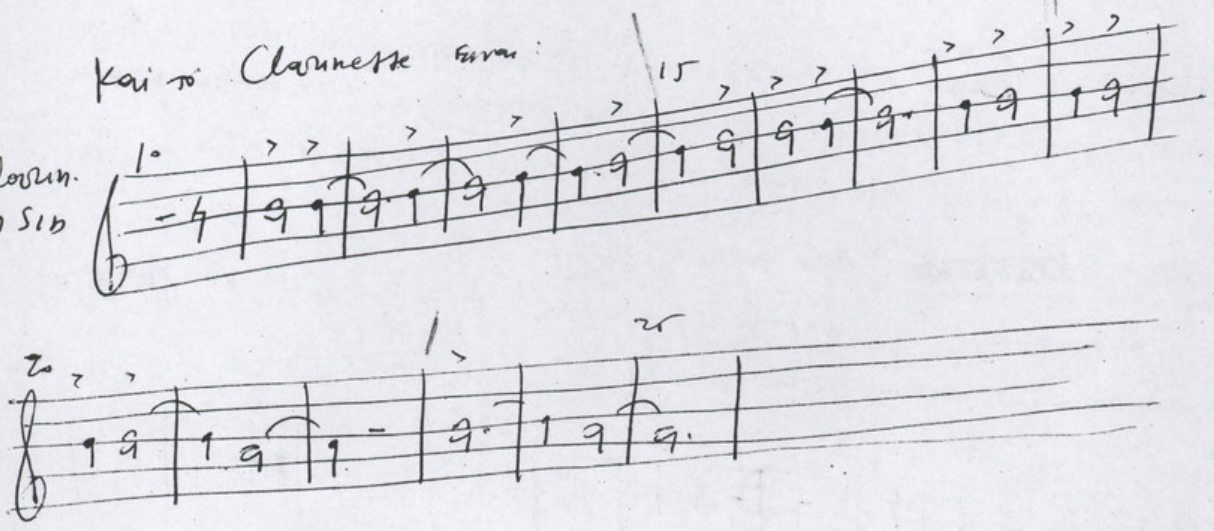

ΑΠΑΓΓΕΛΕΥΣ Διαγράφεται (στο σελ 16 και μετά)

ΚΙΘΑΡΑ | Από το Μέτρο (51 — ένα τό τέλος

Και SANTOURI

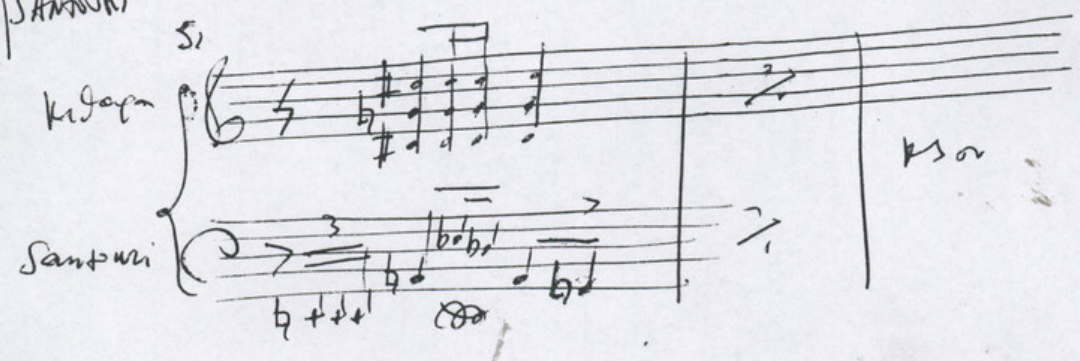

ΤΟ ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙ

(A) ΛΕΩΝΤΗΣ × Η ΓΕΝΕΣΙΣ. — Βαρύτονος - Χορωδία. Αλαγγελεύς

(B) ΤΑ ΠΑΘΗ

Λοιπ.	Νο I	"Ἰδοὺ ἐγὼ ποιπόν"	Βαρύτονος - Αλαγγελεύς Χορωδία
	Νο 2	"Ἡ πορεία πρὸς τὸ μέτωπο"	Αλαγγελεύς
	Νο 3	Ἕνα τὸ χελιδόνι.	Λαϊκός - Χορωδία
	Νο 4	Τὰ θεμέλιά μου σὰ βουνοί	Βαρύτονος - Χορωδία
ΒΑΣ	× Νο 5	Μὲ τὸ ζύλνο τοῦ ἄσπρου	Λαϊκός - Χορωδία
	Νο 6	Ἡ μεγάλη ἔφοδος	Αλαγγελεύς
ΒΑΣ	Νο 7	Τῆς δικαιοσύνης ἥλιο νεκτέ	Λαϊκός - Χορωδία
	Νο 8	Το οικόπεδο μιας τσουκνίδας	
Λοιπ.	Νο 9	Ναοί σὰ σχῆμα τ' οὐρανοῦ	Βαρύτονος - Χορωδία
ΒΑΣ	Νο 10	Τῆς ἀγάπης αἵματα.	Γυναῖκα - Κιθάρα
	Νο 10	Προφητικόν	Αλαγγελεύς
ΒΑΣ	Νο 11	Ἀνοίγω τὸ σπόμα μου	Λαϊκός - Χορωδία
	Νο 13	Ἐπὶ χώρα μακρυνή	Βαρύτονος - Χορωδία - Αλαγγελεύς

(Γ) Τὸ

↓

(Γ) ΤΟ ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙ.

(Γ) ΤΟ ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙ

I

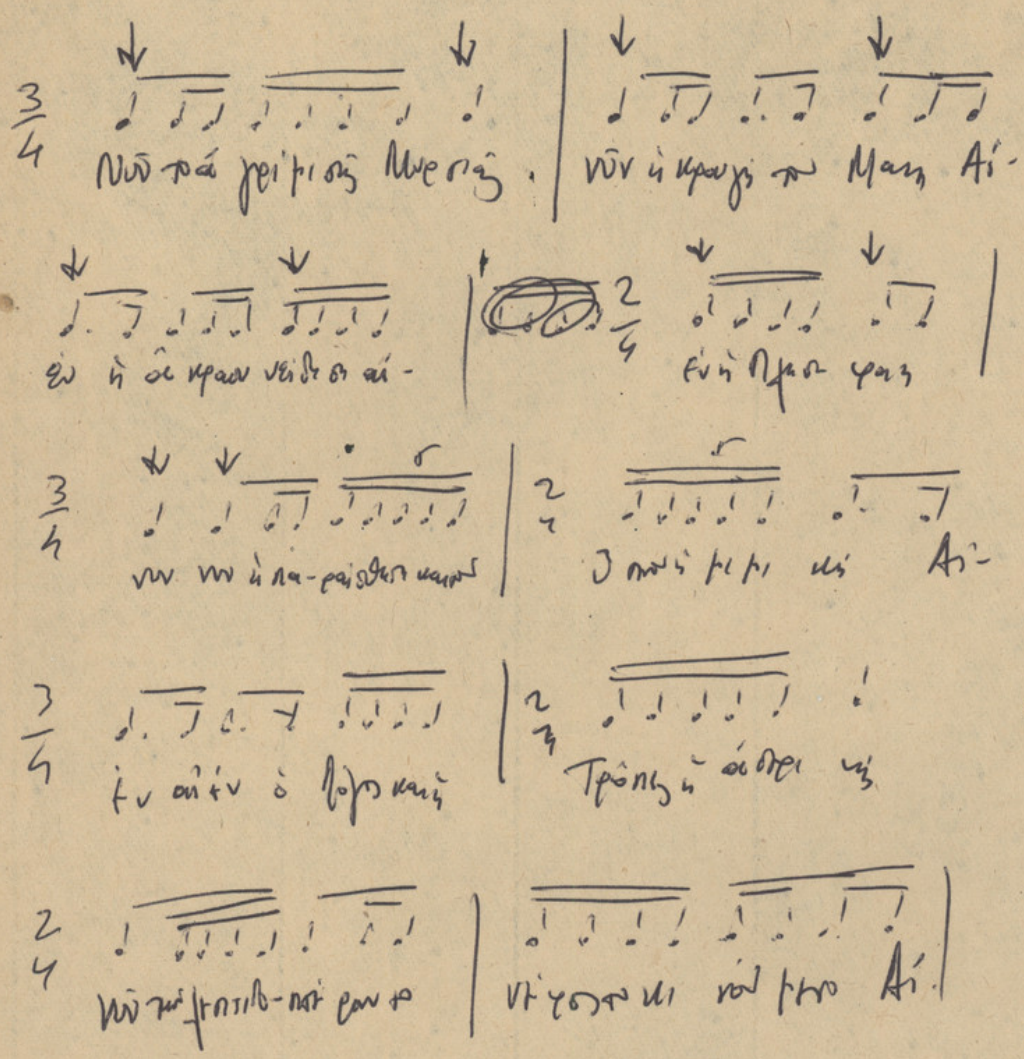

1.000.000

623907 ΠΑΤΕΙΡΑΣ
A.T.I

ΕΠΙΦΑΝΙΑ, οι λοίποι του Γιώργου Σεφέρη
Τραγούδι ὁ Γρηγόρης Μπιθικώτσης

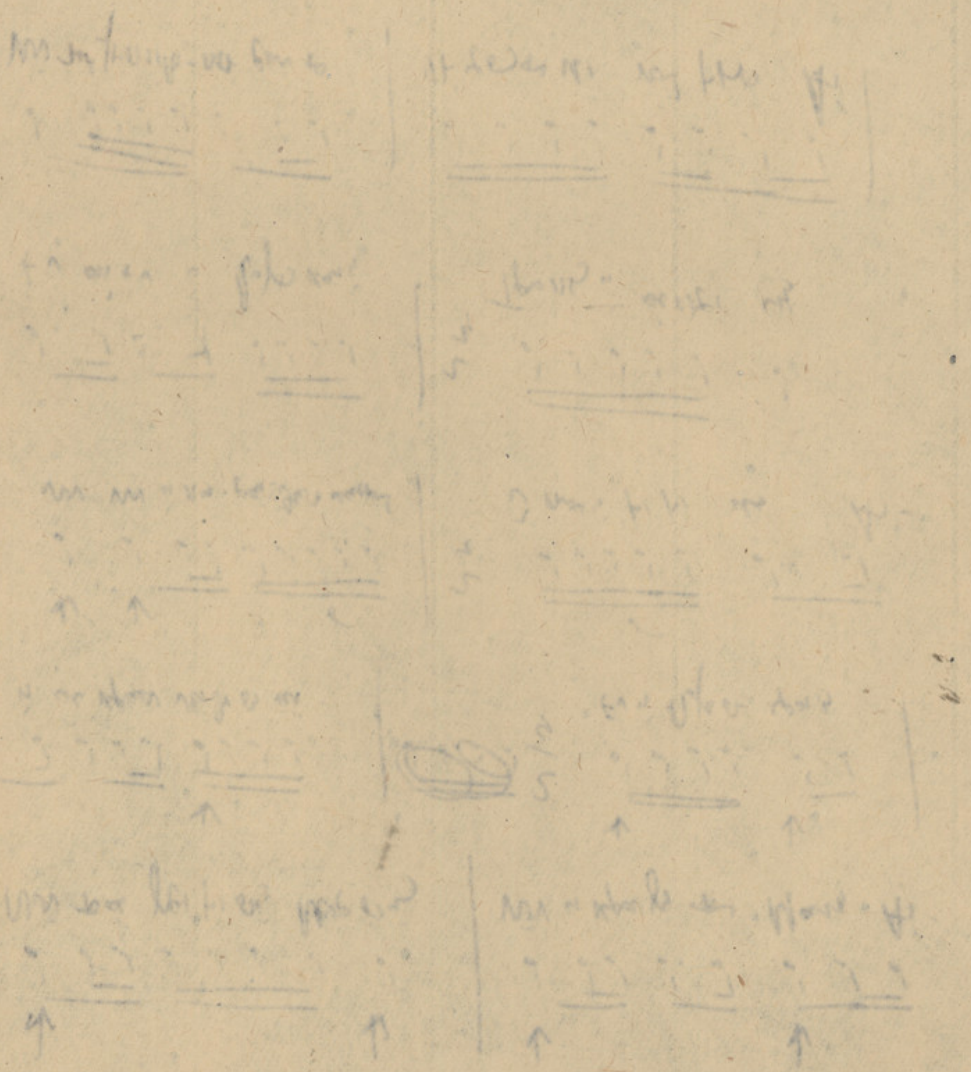

Τ Ο Α Ξ Ι Ο Ν Ε Σ Τ Ι

ΠΡΩΤΟ ΜΕΡΟΣ : Η Γ Ε Ν Ε Σ Ι Σ

1η ἐκδοχή) Σελίδα 16 - ἀπό τόν στῖχο
"Τότε εἶπε καί γεννήθηκεν ἡ θάλασσα....
ὡς τό τέλος τῆς σελίδας.

2η ἐκδοχή) ΣΕλίδα 18 - ἀπό τόν στῖχο
"Ὕστερα καί τόν φλοῖσβο ἐννόησα...
ὡς τή σελίδα 19 : ΑΥΤΟΣ ὁ κόσμος ὁ μικρός, ὁ Μέγας !

3η ἐκδοχή) Σελίδα 13 - ἀπό τόν στῖχο
"Στήν ἀρχή τό φῶς...
ὡς τή σελίδα 14 : ΑΥΤΟΣ ὁ πρῶτος ὕμνος.
(ἀλλά ν' ἀφαιρεθοῦν οἱ στῖχοι : κατά πῶς ἡ Καταιγίδα...
ὡς : "Υστερα καί οἱ ἄνεμοι ὅλοι τῆς φαμίλιας μου ἔφτασαν)

4η ἐκδοχή) Σελίδα 22 - ἀπό τόν στῖχο
"Καί ἡ νύχτα πανσές...
ὡς τή σελίδα 24 - τέλος.
(ἀλλά ν' ἀφαιρεθοῦν οἱ στῖχοι : 'Επειδή πολλοί φοροῦν
τό μελανό πουκάμισο...ὡς : "Αν ἀλήθεια κρατήσεις καί
τούς ἀντικρίσεις κ.λ.π.)

5η ἐκδοχή) Νά μή μπεῖ τίποτε ἀπ' αὐτό τό μέρος.

Σελίδα 16 – Διά τόν στίχο

"Τότε είπε καί Ναναήμεν ή προφῆτις...

ὡς τό τέλος τῆς σελίδος.

Σελίδα 18 – Διά τόν στίχο

"Ἀστερα καί τόν φιλτάτῳ ξαναφερε...

Ὡς τή σελίδα 19 : ΑΥΤΟΣ ὁ κόμπος ὁ πλαστός, Μέγας !

Σελίδα 21 – Διά τόν στίχο

"Στήν δουλειά τό φῶς...

Ὡς τή σελίδα 24 : ΑΥΤΟΣ ὁ τρόπος ὕπνος.

(χλγγ ν'ἀφιερεθοῦν οἱ στίχοι : Ποτέ πιά ἡ κιτρινάδα...

Σελίδα 25 – Διά τόν στίχο

"Καί ἡ νύχτα πανσέληνος...

Ὡς τή σελίδα 26 – τέλος.

(χλγγ ν'ἀφιερεθοῦν οἱ στίχοι : Ἀστερόπ-τουλος φαρμα

τό μεγάλο κουκουτσο...Ὡς : "Αν βγάζεται κοπέλες καί

τούς ξανακλώσες κ.ν.τ.)

Σελίδα 28 – Νά μή μπεί εἰπωθεῖ ἀπ'αὐτά τό μέσος.

Τ Ο Α Ξ Ι Ο Ν Ε Σ Τ Ι

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ : Τ Α Π Α Θ Η

1η ἐ κ δ ο χ ή)

Α΄) Ἰδού ἐγώ λοιπόν ✓ + (σελ.27)

(Ἐνδεχομένως ν'ἀφαιρεθοῦν οἱ στῖχοι 10 - 20)

Β΄) Τά θεμέλιά μου στά βουνά ✓ + (σελ.40)

(Ἐνδεχομένως ν'ἀφαιρεθοῦν οἱ στῖχοι 6 - 12)

α) Ἕνα τό χελιδόνι κι'ἡ ἄνοιξη ἀκριβή ✓ (σελ.39)

ΜΕ ΤΟ ΛΥΧΝΟ ΤΟΥ ΑΕΡΑ ✓

1) Η ΠΟΡΕΙΑ ΠΡΟΣ ΤΟ ΜΕΤΩΠΟ (σελ.30)

(ν'ἀφαιρεθοῦν στή σελίδα 30 οἱ ἀράδες 7 - 12
καί στή σελίδα 31 οἱ ἀράδες 14 - 20.)

β) Τῆς δικαιοσύνης ἤλιε νοητέ ✓ (σελ.46)

ἤ

Αὐτός αὐτός ὁ κόσμος (σελ.49)

Γ) Ἀνομίες ἐμίανάν τά χέρια μου (σελ.56)

(ἐδεχομένως ν'ἀφαιρεθοῦν οἱ στῖχοι 4 - 16)

ἤ

Ναοί στό σχῆμα τ'οὐρανοῦ ✓ + (σελ.57)

(ν'ἀφαιρεθοῦν οἱ στῖχοι 9 - 12 καί 18 - 23)

Δ) Ναοί στό σχῆμα τ'οὐρανοῦ (ν'ἀφαιρεθοῦν οἱ 9 - 12 καί 18 - 23)

ἤ

Θεέ μου σύ μέ θέλησες... (σελ.62)

(ν'ἀφαιρεθοῦν ἐνδεχομένως οἱ στῖχοι 18 - 23)

γ) Τῆς ἀγάπης αἵματα μέ πορφύρωσαν ✓ (σελ.61)

2) ΠΡΟΦΗΤΙΚΟΝ

Ε) Θεέ μου σύ μέ θέλησες (ν'ἀφαιρεθοῦν οἱ 18 - 23)

ἤ

Σέ χώρα μακρυνή καί ἀναμάρτητη (σελ.69)

(ν'ἀφαιρεθοῦν ἐνδεχομένως οἱ 17 - 26)

ΣΤ) Σέ χώρα μακρυνή καί ἀναμάρτητη (ν'ἀφαιρεθοῦν οἱ 17 - 26)

ἤ

Σέ χώρα μακρυνή καί ἀρυτίδωτη (σελ.70)

(ν'ἀφαιρεθοῦν ἐνδεχομένως οἱ στῖχοι 20 - 23)

ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΣΤΑΦΙΔΙΟΥ

Σταφίδα Κορινθιακή

(Ξηρός Καρπός)

Σταφίδα

Η σταφίδα είναι ξηρός καρπός που προέρχεται από τα σταφύλια. Καλλιεργείται κυρίως στην Ελλάδα, στην Αυστραλία και στις Η.Π.Α. Η Ελλάδα είναι η μεγαλύτερη παραγωγός χώρα σταφίδας στον κόσμο.

Η σταφίδα χρησιμοποιείται στη μαγειρική για γλυκά και φαγητά. Είναι πλούσια σε σίδηρο και αντιοξειδωτικά.

Τ Ο Α Ξ Ι Ο Ν Ε Σ Τ Ι

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ : Τ Α Π Α Θ Η

2η ἐ κ δ ο χ ή)

(ὁλόκληρο τό τελευταῖο κομμάτι τοῦ δευτέρου μέρους ἀπό τή σελίδα 56 - 70. Δηλαδή :)

Α) 'Ανομίες ἐμίαναν τά χέρια μου (ν'ἀφαιρεθοῦν 4 - 16)
Β) Ναοί στό σχῆμα τ'οὐρανοῦ (" 9 - 12 καί 18 - 23)
α) Τίς νεφέλες ἀφήνοντας πίσω τους (" 3η καί 4η στροφή)
1) Η ΑΥΛΗ ΤΩΝ ΠΡΟΒΑΤΩΝ
β) Τῆς ἀγάπης αἵματα μέ πορφύρωσαν (ν'ἀφαιρεθεῖ ἡ τελευταία στροφή)
Γ) Θεέ μου σύ μέ θέλησες (" οἱ στίχοι 18 - 23)
Δ) 'Ενωρίς ἐξύπνησα τίς ἡδονές (" " 18 - 23)
γ) Θά καρῶ Μοναχός τῶν θαλερῶν πραγμάτων(" ἡ τρίτη στροφή)
2) ΠΡΟΦΗΤΙΚΟΝ
δ) 'Ανοίγω τό στόμα μου... (ν'ἀφαιρεθοῦν ἡ 3η καί 4η στροφή)
Ε) Σέ χώρα μακρυνή καί ἀναμάρτητη (" οἱ στίχοι 17 - 26)
ΣΤ) Σέ χώρα μακρυνή καί ἀρυτίδωτη (" " 20 - 23)

ΤΟ ΔΕΞΙΟΝ ΒΗΤΑ

ΜΗΡΟΣ ΔΙΔΥΜΟΝ : ΘΑΛΕΙΑΘΗ

(Σημ. Ε κ ρ ο χ ή)

(Γράψτε τα τετράστιχο κομμάτι του ποιήματος
μεταξύ από τη σελίδα 52 - 70. Δηλαδή :)

Α) Ἀνοιξε ἐβδόμην τὰ χέρια μου (ν'ἀποτραβηχθοῦν 4 - 15)
Β) Ἡσαι στὸ σχῆμα τ'ὄμματιοῦ (" " 5 - 12 καὶ 18 - 23)
Γ) Τὶς νεφέλες φρύνουσες πέρα τοὺς (" " 3η καὶ 4η στροφὴ)
Δ) Η ΑΥΛΗ ΩΣΗ ΠΡΟΒΑΤΩΝ
Ε) Τῆς ὑγρᾶς σμίγουσε σμύγετο μὲ κορφολεβέντη (ν'ἀφαιρεθεῖ ἡ τελευταία στροφὴ)
Ζ) Θὲ μου σὺ μὲ θέλησες (" " οἱ στίχοι 18 - 23)
Η) Ἐλιωσε ἐξόπισθεν τὶς ἡδονές (" " " 12 - 23)
Θ) Σὲ κάμω βασιλόπουλο τῶν βαλεσῶν τραγούδια (" ἡ τρίτη στροφὴ)
Ι) ΠΕΡΙΦΗΤΕΙΑ
Κ) Ἀνοίγω τὸ στόμα μου... (ν'ἀφαιρεθοῦν ἡ 3η καὶ 4η στροφὴ)
ΚΑ) Σὲ χώρα ποθητὴ καὶ ὑφεσωτὴ (" οἱ στίχοι 17 - 26)
ΚΒ) Σὲ χώρα ποθητὴ καὶ ὑφεσωτὴ (" " 20 - 23)

Τ Ο Α Ξ Ι Ο Ν Ε Σ Τ Ι

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ : Τ Ο Α Ξ Ι Ο Ν Ε Σ Τ Ι

α

1η ἐ κ δ ο χ ή)

Τετράστιχα (τά ἀναφέρω μέ τόν πρῶτο στῖχο τους) κατά τήν ἐξῆς σειρά (πού δέν εἶναι πάντοτε ἡ σειρά τοῦ βιβλίου-)

α) ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙ τό ξύλινο τραπέζι (σελ.74)
β) Οἱ λιθιές καί τά κύματα... " "
γ) ΟΙ ΣΗΜΑΝΤΟΡΕΣ ΑΝΕΜΟΙ πού ἱερουργοῦνε (σελ.73)
ἤ
ΤΑ ΝΗΣΙΑ μέ τό μίνιο καί μέ τό φοῦμο (σελ.75)
δ) Οἱ ἀγένειοι δόκιμοι τῆς τρικυμίας (σελ.74)
ἤ
Στό μελτέμι τά ὀρτσάροντας..... (σελ.75)
ε) ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙ στό πέτρινο πεζοῦλι (σελ.75)
στ) Τῆς ἀντίπερα ὄχθης τῶν πουλιῶν..... (σελ.76)
ζ) ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙ ἑορτάζοντας τή μνήμη (σελ.76)
η) Χαῖρε ἡ καιομένη καί χαῖρε ἡ Χλωρή " "
Χαῖρε μέ τά λυτά μαλλιά... (σελ.77)
Χαῖρε πού καταρτίζεις τά Μηνᾶτα... " "
Χαῖρε ἡ 'Ονειροτόκος χαῖρε ἡ Πελαγινή " "

Τ έ λ ο ς

TO AEION EZTI

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ : TO AEION EZTI

(Ἡ ἔκδοχή)

Τετράστιχα (τὰ ὁνομέρω μὲ τὸν πρῶτο στῖχο τους) κατὰ τὴν ἑξῆς σειρά (ποὺ δὲν εἶναι πάντοτε ἡ σειρὰ τοῦ Βιβλίου-)

α) ΑΕΙΟΝ ΕΣΤΙ τὸ ξύλινο τραπέζι (σελ.74)
β) Οἱ λιθιὲς καὶ τὰ κύματα... " "
γ) ΟΙ ΣΗΜΑΝΤΟΡΕΣ ΑΝΕΜΟΙ ποὺ ἐσσουργοῦνε (σελ.73)
ἢ
ΤΑ ΜΗΣΙΑ μὲ τὸ μίνιο καὶ μὲ τὸ φοῦμο (σελ.75)
δ) Οἱ ἀγένειοι δόκιμοι τῆς τρικυμίας (σελ.74)
ἢ
Στὸ μελτέμι τὰ ὀρτοφόροντας..... (σελ.75)
ε) ΑΕΙΟΝ ΕΣΤΙ στὸ πέτρινο πεζοῦλι (σελ.75)
στ) Τῆς ἀντίπερα ὄψης τῶν πουλιῶν..... (σελ.76)
ζ) ΑΕΙΟΝ ΕΣΤΙ ἑορτάζοντας τὴ μνήμη (σελ.76)
η) Χαῖρε ἡ καιομένη καὶ χαῖρε ἡ Χλωρή " "
Χαῖρε μὲ τὰ λυτὰ μαλλιά... (σελ.77)
Χαῖρε ποὺ κατρτίζεις τὰ Ψηνεῖα... " "
Χαῖρε ἡ Ὀνειροτόκος, χαῖρε ἡ Πελαγινή " "

Τέλος

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ : Τ Ο Α Ξ Ι Ο Ν Ε Σ Τ Ι

2η ἐ κ δ ο χ ή)

α) ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙ τό μακρυνό τραγοῦδι (σελ.81)
β) Τῶν ψιθύρων ἡ ἐπώαση μές στά κοχύλια(σελ.80)
γ) ΤΑ ΚΑΡΑΒΙΑ τά ὄρθια μέ τό μαῦρο πόδι (σελ.81)
ἤ
ΤΑ ΚΟΡΙΤΣΙΑ ἡ πόσ τῆς οὐτοπίας (σελ.80)
δ) Τά γεμᾶτα βορηάδες καί φουντούκι.... (σελ.81)
ἤ
Τά στιφά στό σκοτάδι καί ὅμως θαῦμα (σελ.80)
ε) ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙ τό ἀναίτιο δάκρυ (σελ.86)
στ) Τῶν ἐρώτων τό τραύλισμα..... (σελ.87)
ζ) Ὁ στυφός μές στά δόντια ἐπίορκος.... (σελ.87)
η) ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙ τό χέρι πού ἐπιστρέφει (σελ.87)
θ) ΝΥΝ τό ἀγρίμι τῆς μυρτιᾶς.... (σελ.87)
Νῦν τῶν λεπιδοπτέρων τό νέφος... (σελ.88)
Νῦν τῶν λαῶν τό ἀμάλγαμα..... (σελ.88)
Νῦν ἡ ταπείνωση τῶν θεῶν.... (σελ.88)

Τ έ λ ο ς

TO AEION EZTI

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ : TO AEION EZTI

(Ἡ ἔκδοχή)

Τετράστιχα (τὰ ὁνομέρω μὲ τὸν πρῶτο στῖχο τους) κατὰ τὴν ἑξῆς σειρά (ποὺ δὲν εἶναι πάντοτε ἡ σειρὰ τοῦ ΒιΒλίου-)

α) ΑΕΙΟΝ ΕΣΤΙ τὸ ξύλινο τραπέζι (σελ.74)
β) Οἱ λιθιὲς καὶ τὰ κύματα... " "
γ) ΟΙ ΣΗΜΑΝΤΟΡΕΣ ΑΝΕΜΟΙ ποὺ ἐσσουργοῦνε (σελ.73)
ἢ
ΤΑ ΜΗΣΙΑ μὲ τὸ μίνιο καὶ μὲ τὸ φοῦμο (σελ.75)
δ) Οἱ ἀγένειοι δόκιμοι τῆς τρικυμίας (σελ.74)
ἢ
Στὸ μελτέμι τὰ ὀρτοφόροντας..... (σελ.75)
ε) ΑΕΙΟΝ ΕΣΤΙ στὸ πέτρινο πεζοῦλι (σελ.75)
στ) Τῆς ἀντίπερα ὄψης τῶν πουλιῶν..... (σελ.76)
ζ) ΑΕΙΟΝ ΕΣΤΙ ἑορτάζοντας τὴ μνήμη (σελ.76)
η) Χαῖρε ἡ καιομένη καὶ χαῖρε ἡ Χλωρή " "
Χαῖρε μὲ τὰ λυτὰ μαλλιά... (σελ.77)
Χαῖρε ποὺ κατρτίζεις τὰ Ψηνεία... " "
Χαῖρε ἡ Ὀνειροτόκος, χαῖρε ἡ Πελαγινή " "

Τέλος

6

Η ΜΕΓΑΛΗ ΕΞΟΔΟΣ

(ΑΝΑΓΝΩΣΗ)

11

ΠΡΟΦΗΤΙΚΟΝ

(ΑΠΑΓΓΕΛΙΑ)

2

ΠΟΡΕΙΑ ΣΤΟ ΜΕΤΩΠΟ

8

Ένα κομμό τό 3 FLAT

			ΟΡΧ.	ΧΟΡ.	SOLO	ΑΠΑΓ.	ΛΑΪΚΑ	MIXAGE
ΓΕΝΕΣΙΣ		(Α Β Γ Δ)	+	+	ΤΑΣ	+		
× ΠΑΘΗ	1	Ίδου εγώ γοιπού	+	+	ΤΑΣ	+		
	2	Η Πυρεία προς τό μετώπο ×				ΚΑΤ		F L A T
	3	Ένα τό χαγιβόνι ΜΠΙΘ. Μ	+	+	+		+	FLAT
×	4	Τά θαμαχία μου (Γ2 | Γ3) → FLAT	+	+	ΔΗΜ			
ΛΕΙΠΕΙ (COLUMBIA ?)	5	Μα τό γύχνο τοῦ ἄνθρου ΜΠΙΘ	+	+	+		+	FLAT
	6	Η μεγάλη ἔφοδος ×				ΚΑΤ		F L A T
×	7	Τῆς Δικαιοσύνης ἥλιε νοικοί ΜΠΙΘ.		+	+		+	
× TAINIA No 9	8	Ναοί στό σχῆμα τ' ουρανοῦ | SOLO ΟΡΧΗΣΤΑ FLAT	+	+	+	+		
	9	Τῆς ἀγάπης αἰμετο ~~Μα τό γύχνο τοῦ ἄνθρου~~ ΜΠΙΘ		+	+		+	
	10	Προφητικόν ×				ΚΑΤ		F L A T
ΟΡΧΗΣΤΑ SOLO ΕΤΧΟΡΙΣΤΩΝ FLAT	11	Ανοιγω τό στόμα μου ΜΠΙΘ	+	+	+		+	
×	12	Σε χώρα μακρυνή	+	+	+			

ΤΟ ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙ

Τροιγοίμε Α1 και Α2 πάνω στο Β τοῦ Ε	Α	Τό φῶς και ἡ πρώτη / Το ψύχνο τραωέλι	+ ?	+	ΔΗ			
ΠΡΟΚΑΛΟ ΤΟ 2ο	Β	Τό πέτρινο πεμούχι	+	+				
TAINIA No 3	Γ	Κορυφαίος-Χορός (ΑΠΑΓΓΕΛΙΑ)	+	+	+	+		FLAT
	Δ	Solo βαρύτονο	+	+	+			
	Ε	Τό χῶμα που ἀνεβαίνει	+ ? (Α)	+	ΔΗ Α			
	Ζ	Τό ἀναίτιο τό δάκρυ / Το χέρι που ἐπιδερεύει	+	+				
	Η	Νύν τό ἀγρίμι τῆς μυρτιᾶς	+	+				

[signature]

? τό ἐρωτηματικό ἔπαι γιά τά βιολιά 8ο καί τό Fl.

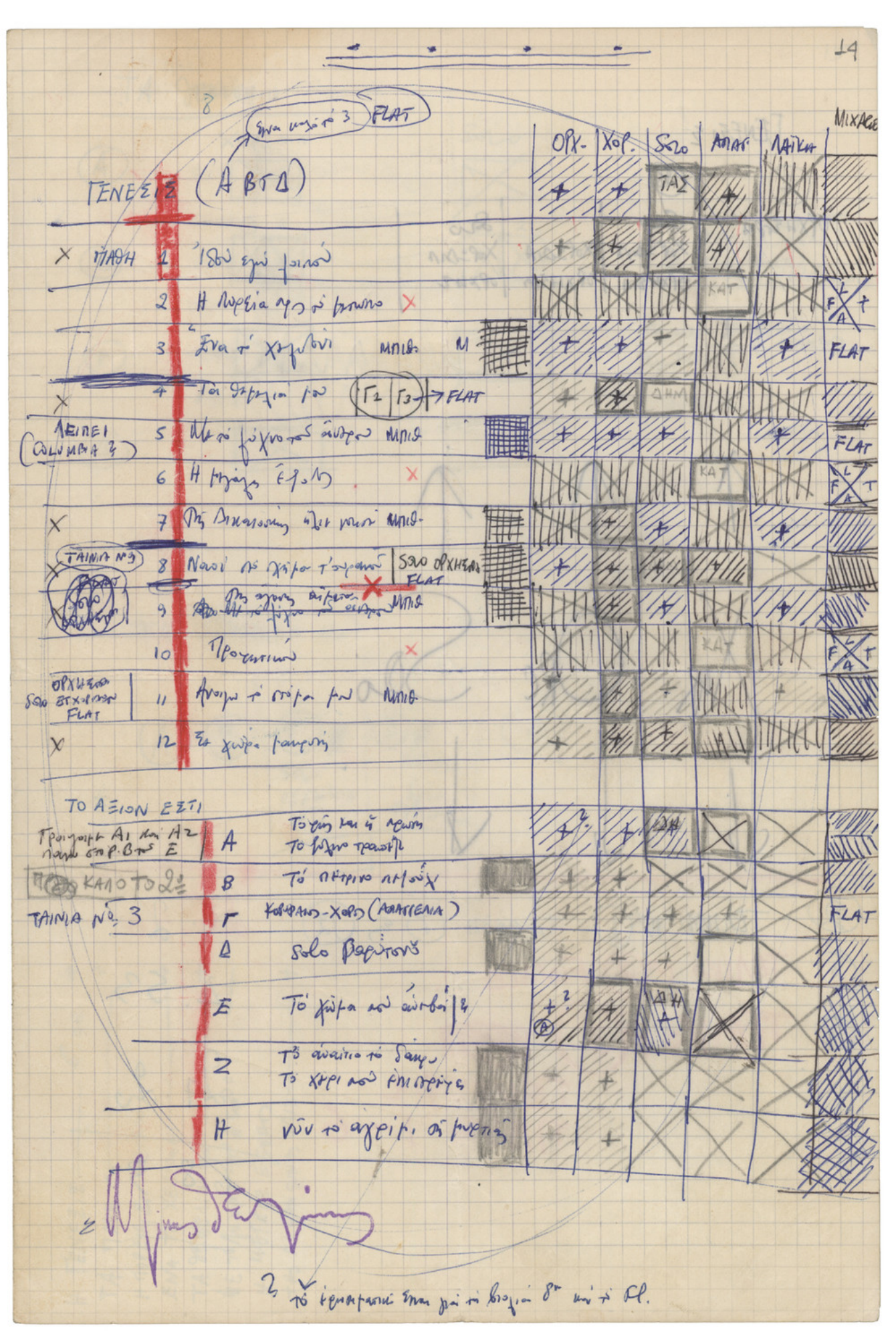

ΓΕΝΕΣΗΣ

(A) ΟΡΧΗΣΤΡΑ

(B) Σόλο Χορωδία Ορχήστρα | Χορωδία Ορχήστρα | Σόλο Χορωδία Ορχήστρα

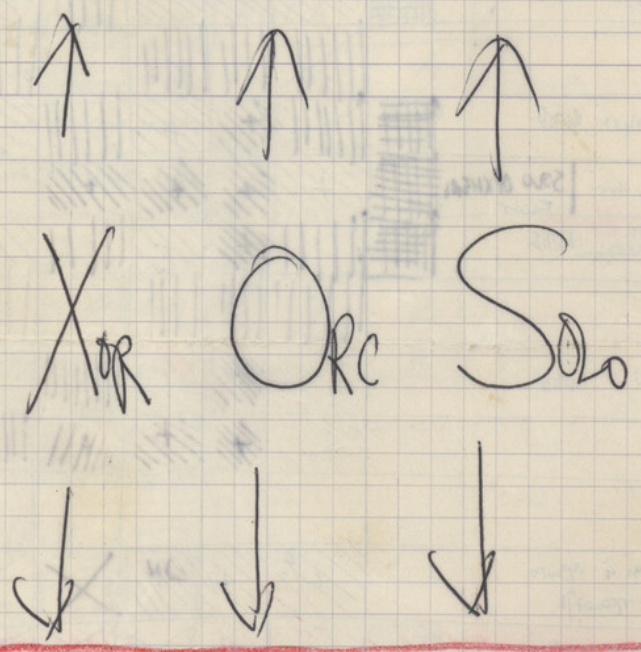

(2) ΤΕΛΙΚΟ Νο (1) ΤΑ ΠΑΝΤΑ (2) έως (12) 26.20

(3) ΤΕΛΙΚΟ Νο (2) FINALE 14.53

(1) ΤΕΛΙΚΟ Νο (3) ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΠΑΘΗ 1–6 27.20

68 33

ΤΑ ΔΕΜΕΝΙΑ

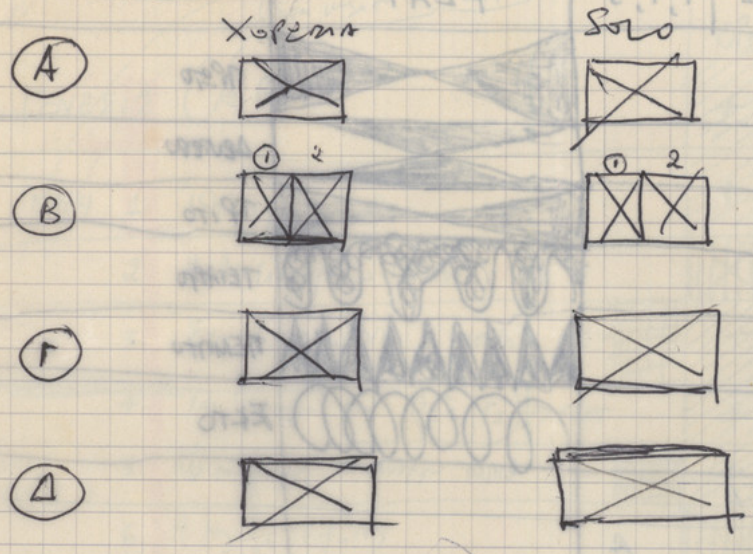

1 ΚΑΛΟ (ΠΟΛΥ ΚΑΛΟ ΤΕΛΟ)
2 ΠΟΛΥ ΚΑΛΟ (ΤΕΛΟΣ ΕΤΕΙ-ΚΙ'ΕΤΕΙ)

ΟΡΧΗΣΤΡΑ Νο 3 SOLO ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΧΟΡΕΥΤΙΑ Νο 2

ΤΑ ΔΕΜΕΝΙΑ ΜΟΥ

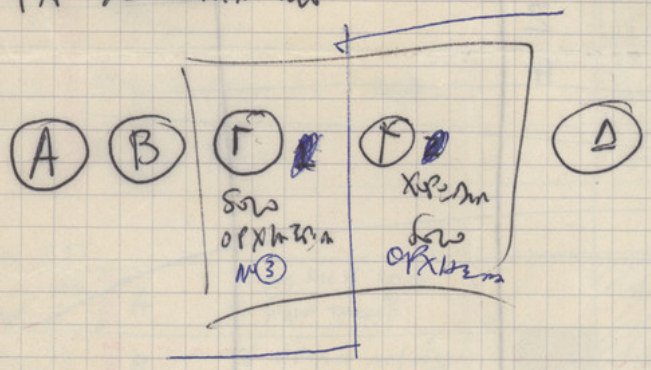

Η ΓΕΝΕΣΙΣ ——— 6,00 +
ΤΑ ΠΑΔΗ ——— +
Η ΠΟΡΕΙΑ ΣΤΟ ΜΕΤΡΟ
ΕΝΑ ΤΟ ΧΕΛΙΔΟΝΙ ——— +
ΤΑ ΔΕΜΕΝΙΑ ΜΟΥ ——— +
ΜΕ ΤΟ ΛΥΧΝΟ ΤΟΥ Α ΕΤΡΟΥ
Η ΜΕΤΑΠΙΒΕΣΤΑΣ
ΤΗΣ ΔΙ ΚΑΛΟΣΩΝΙΑΣ ΗΛΙΕ ——— +

ΤΙΤΛΟΣ	Αρ. ΤΑΙΝΙΑΣ		ΜΙΞΑΖΕ	ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ
				ΣΕΙΡΑ ΣΤΑΝΤΑΡΤ ΜΙΞΑΖ
ΓΕΝΕΣΙΣ 1	REEL 1	1,1,3	FLAT	
ΓΕΝΕΣΙΣ 2			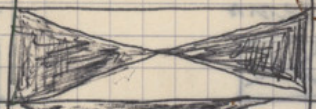	ΠΡΩΤΟ
ΓΕΝΕΣΙΣ 3				ΔΕΥΤΕΡΟ
ΓΕΝΕΣΙΣ 4				ΤΡΙΤΟ
ΠΛΑΝΗ Νο 1			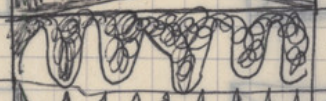	ΤΕΤΑΡΤΟ
ΠΛΑΝΗ Νο 12			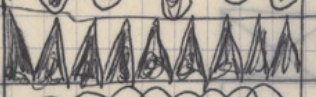	ΠΕΜΠΤΟ
ΝΑΟΙ ΣΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ ΤΟΥΡΝΟΥ				ΕΚΤΟ
ΤΑ ΘΕΜΕΛΙΑ ΜΕΣΑ ΣΤΑ ΒΟΥΝΑ	ΑΒΓΔ			
ΑΞΙΟΝ ΕΞΩ ΤΟ ΦΩΣ		A		
ΑΞΙΟΝ ΕΞΩ ΤΟ ΞΥΛΙΝΟ ΤΡΑΠΕΖΙ		A B		
ΑΞΙΟΝ ΕΞΩ ΤΟ ΠΕΤΡΙΝΟ ΠΕΖΟΥΛΙ		B		
ΑΞΙΟΝ ΕΞΩ ΤΟ ΧΩΜΑ ΣΤΟΝ ΒΑΣΙΛΙΑ		Δ		
ΤΟ ΧΩΜΑ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΑΝΘΡΑΚΕΣ		E		
ΤΟ ΑΝΑΠΤΙΟ ΤΟ ΦΑΚΕΛΟ		Z		
ΝΥΝ ΤΟ ΑΓΡΙΜΙ ΤΗΣ ΜΥΡΤΙΑΣ		H		
ΑΝΟΙΓΩ ΤΟ ΣΤΟΜΑ ΜΟΥ				
ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑ				
ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ				

ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙ

(Πρόκειται γιά τό FINALE τοῦ ἔργου)

Σελ 32

Ἀντιγράφουμε τίς σελίδες 32-39

ΧΟΡΩΔΙΑ Γράφουμε μόνο τό Α αὐλή σε 2 πάντα γράμμα:

Sop.
Alt

Tenor.
Bass.

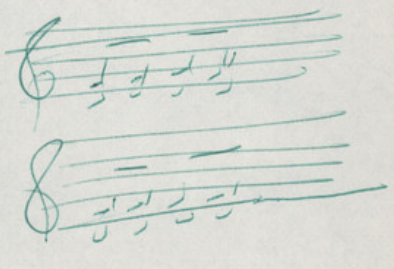

Αλλα πριν ἀκούσω ἀγέρα ἡ μουσική
ποὺ κινοῦσα σὲ ξάγναντο νὰ βγῶ
(μιὰν ἀπέραντη κόκκινη ἄμμο ἀνέβαινα
μὲ τὴ φτέρνα μου σβήνοντας τὴν Ἱστορία)
πάλευα τὰ σεντόνια Ἦταν αὐτὸ ποὺ γύρευα
καὶ ἀθῶο καὶ ριγηλὸ σὰν ἀμπελώνας
καὶ βαθὺ καὶ ἀχάραγο σὰν ἡ ἄλλη ὄψη τ' οὐρανοῦ
Κάτι λίγο ψυχῆς μέσα στὴν ἄργιλλο
Τότε εἶπε καὶ γεννήθηκεν ἡ θάλασσα
Καὶ εἶδα καὶ θαύμασα
Καὶ στὴ μέση της ἔσπειρε κόσμους μικροὺς κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσή μου:
Ἵπποι πέτρινοι μὲ τὴ χαῖτη ὀρθὴ
καὶ γαλήνιοι ἀμφορεῖς
καὶ λοξὲς δελφινιῶν ῥάχες
ἡ Ἴος ἡ Σίκινος ἡ Σέριφος ἡ Μῆλος
"Κάθε λέξη κι ἀπό 'να χελιδόνι
γιὰ νὰ σοῦ φέρνει τὴν ἄνοιξη μέσα στὸ θέρος„ εἶπε
Καὶ πολλὰ τὰ λιόδεντρα
ποὺ νὰ κρησάρουν στὰ χέρια τους τὸ φῶς
κι ἐλαφρὸ ν' ἁπλώνεται στὸν ὕπνο σου
καὶ πολλὰ τὰ τζιτζίκια
ποὺ νὰ μὴν τὰ νιώθεις
ὅπως δὲ νιώθεις τὸ σφυγμὸ στὸ χέρι σου
ἀλλὰ λίγο τὸ νερὸ
γιὰ νὰ τό 'χεις Θεὸ καὶ νὰ κατέχεις τί σημαίνει ὁ λόγος του
καὶ τὸ δέντρο μονάχο του
χωρὶς κοπάδι
γιὰ νὰ τὸ κάνεις φίλο σου
καὶ νὰ γνωρίζεις τ' ἀκριβό του τ' ὄνομα
φτενὸ στὰ πόδια σου τὸ χῶμα
γιὰ νὰ μὴν ἔχεις ποῦ ν' ἁπλώσεις ρίζα
καὶ νὰ τραβᾶς τοῦ βάθους ὁλοένα
καὶ πλατὺς ἐπάνου ὁ οὐρανὸς
γιὰ νὰ διαβάζεις μόνος σου τὴν ἀπεραντοσύνη

ΑΥΤΟΣ
ὁ κόσμος ὁ μικρός, ὁ μέγας!

Α΄

Ἰδοὺ ἐγὼ λοιπόν,
ὁ πλασμένος γιὰ τὶς μικρὲς Κόρες καὶ τὰ νησιὰ τοῦ Αἰγαίου·
ὁ ἐραστὴς τοῦ σκιρτήματος τῶν ζαρκαδιῶν
καὶ μύστης τῶν φύλλων τῆς ἐλιᾶς·
ὁ ἡλιοπότης καὶ ἀκριδοκτόνος!
Ἰδοὺ ἐγὼ καταντικρὺ
τοῦ μελανοῦ φορέματος τῶν ἀποφασισμένων
καὶ τῆς ἄδειας τῶν ἐτῶν, ποὺ τὰ τέκνα της ἄμβλωσε,
γαστέρας, τὸ ἄγκρισμά!
Λύνει ἀέρας τὰ στοιχεῖα καὶ βροντὴ προσβάλλει τὰ βουνά.
Μοῖρα τῶν ἀθώων, πάλι μόνη, νά σε, στὰ Στενά!
Στὰ Στενὰ τὰ χέρια μου ἄνοιξα
Στὰ Στενὰ τὰ χέρια μου ἄδειασα
κι ἄλλα πλούτη δὲν εἶδα, κι ἄλλα πλούτη δὲν ἄκουσα
παρὰ βρύσες κρύες νὰ τρέχουν
Ρόδια ἢ Ζέφυρο ἢ Φιλιά.
Ὁ καθεὶς καὶ τὰ ὅπλα του, εἶπα:
Στὰ Στενὰ τὰ ρόδια μου θ' ἀνοίξω
Στὰ Στενὰ φρουροὺς τοὺς ζέφυρους θὰ στήσω
τὰ φιλιὰ τὰ παλιὰ θ' ἀπολύσω ποὺ ἡ λαχτάρα μου ἄγιασε!
Λύνει ἀέρας τὰ στοιχεῖα καὶ βροντὴ προσβάλλει τὰ βουνά.
Μοῖρα τῶν ἀθώων, εἶσαι ἡ δική μου ἡ Μοῖρα!

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΠΡΩΤΟ

Η ΠΟΡΕΙΑ ΠΡΟΣ ΤΟ ΜΕΤΩΠΟ

Ξημερώνοντας τ' Ἁγιαννιοῦ, μὲ τὴν ἀΰριο τῶν Φώτων, λάβαμε τὴ διαταγὴ νὰ κινήσουμε πάλι μπροστά, γιὰ τὰ μέρη ὅπου δὲν ἔχει καθημερινὲς καὶ σκόλες. Ἔπρεπε, λέει, νὰ πιάσουμε τὶς γραμμὲς ποὺ κρατούσανε ὡς τότε οἱ Ἀρτινοί, ἀπὸ Χειμάρρα ὡς Τεπελένι. Λόγω ποὺ ἐκεῖνοι πολεμούσανε ἀπ' τὴν πρώτη μέρα, συνέχεια, κι εἶχαν μείνει σκεδὸν οἱ μισοὶ καὶ δὲν ἀντέχανε ἄλλο.

Δώδεκα μέρες κιόλας εἴχαμε μεῖς πιὸ πίσω, στὰ χωριά. Κι ἀπάνω ποὺ συνήθιζε τ' αὐτί μας πάλι στὰ γλυκὰ τριξίματα τῆς γῆς, καὶ δειλὰ συλλαβίζαμε τὸ γάβγισμα τοῦ σκύλου ἢ τὸν ἀχὸ τῆς μακρινῆς καμπάνας, νά ποὺ ἦταν ἀνάγκη, λέει, νὰ γυρίσουμε στὸ μόνο ἀχολόι ποὺ ξέραμε: στὸ ἀργὸ καὶ στὸ βαρὺ τῶν κανονιῶν, στὸ ξερὸ καὶ στὸ γρήγορο τῶν πολυβόλων.

Νύχτα πάνω στὴ νύχτα βαδίζαμε ἀσταμάτητα, ἕνας πίσω ἀπ' τὸν ἄλλο, ἴδια τυφλοί. Μὲ κόπο ξεκολλώντας τὸ ποδάρι ἀπὸ τὴ λάσπη, ὅπου, φορές, ἐκαταβούλιαζε ἴσαμε τὸ γόνατο. Ἐπειδὴ τὸ πιὸ συχνὰ ψιχάλιζε στοὺς δρόμους ἔξω, καθὼς μὲς στὴν ψυχή μας. Καὶ τὶς λίγες φορὲς ὅπου κάναμε στάση νὰ ξεκουραστοῦμε, μήτε ποὺ ἀλλάζαμε κουβέντα, μονάχα σοβαροὶ καὶ ἀμίλητοι, φέγγοντας μ' ἕνα μικρὸ δαδί, μία-μία ἐμοιραζόμασταν τὴ σταφίδα. Ἢ φορὲς πάλι, ἂν ἦταν βολετό, λύναμε βιαστικὰ τὰ ροῦχα καὶ ξυνόμασταν μὲ λύσσα ὧρες πολλές, ὅσο νὰ τρέξουν τὰ αἵματα. Τὶ μᾶς εἶχε ἀνέβει ἡ ψείρα ὡς τὸ λαιμό, κι ἦταν αὐτὸ πιὸ κι ἀπ' τὴν κούραση ἀνυπόφερτο. Τέλος, κάποτε ἀκουγότανε στὰ σκοτεινὰ ἡ σφυρίχτρα, σημάδι ὅτι κινούσαμε, καὶ πάλι σὰν τὰ ζὰ τραβούσαμε μπροστὰ νὰ κερδίσουμε δρόμο, πριχοῦ ξημερώσει καὶ μᾶς βάλουνε στόχο τ' ἀερόπλανα. Ἐπειδὴ ὁ Θεὸς δὲν κάτεχε ἀπὸ στόχους ἢ τέτοια, κι ὅπως τό 'χε συνήθειο του, στὴν ἴδια πάντοτε ὥρα ξημέρωνε τὸ φῶς.

Τότες, χωμένοι μὲς στὶς ρεματιές, γέρναμε τὸ κεφάλι ἀπὸ τὸ μέρος τὸ βαρύ, ὅπου δὲ βγαίνουνε ὄνειρα. Καὶ τὰ πουλιὰ μᾶς θύμωναν, ποὺ δὲ δίναμε τάχα σημασία στὰ λόγια τους — ἴσως καὶ ποὺ ἀσκημίζαμε χωρὶς αἰτία τὴν πλάση. Ἄλλης λογῆς ἐμεῖς χωριάτες, μ' ἄλλο λογιῶ ξινάρια καὶ σιδερικὰ στὰ χέρια μας, ποὺ ξορκισμένα νά 'ναι.

Δώδεκα μέρες κιόλας, εἴχαμε μεῖς πιὸ πίσω στὰ χωριὰ κοιτάζει

σὲ κατρέφτη, ὧρες πολλές, τὸ γύρο τοῦ προσώπου μας. Κι ἀπάνω ποὺ συνήθιζε ξανὰ τὸ μάτι μας τὰ γνώριμα παλιὰ σημάδια, καὶ δειλὰ συλλαβίζαμε τὸ χεῖλο τὸ γυμνὸ ἢ τὸ χορτάτο ἀπὸ τὸν ὕπνο μάγουλο, νά ποὺ τὴ δεύτερη τὴ νύχτα σάμπως πάλι ἀλλάζαμε, τὴν τρίτη ἀκόμη πιὸ πολύ, τὴν ὕστερη, τὴν τέταρτη, πιὰ φανερό, δὲν ἤμασταν οἱ ἴδιοι. Μόνε σὰ νὰ πηγαίναμε μπουλούκι ἀνάκατο, θαρροῦσες, ἀπ' ὅλες τὶς γενιὲς καὶ τὶς χρονιές, ἄλλοι τῶν τωρινῶν καιρῶν κι ἄλλοι πολλὰ παλιῶν, πού 'χαν λευκάνει ἀπ' τὰ περίσσια γένια. Καπεταναῖοι ἀγέλαστοι μὲ τὸ κεφαλοπάνι, καὶ παπάδες θερία, λοχίες τοῦ 97 ἢ τοῦ 12, μπαλτζῆδες βλοσυροὶ πάνου ἀπ' τὸν ὦμο σειώντας τὸ πελέκι, ἀπελάτες καὶ σκουταροφόροι μὲ τὸ αἷμα ἐπάνω τους ἀκόμη Βουργάρων καὶ Τουρκῶν. Ὅλοι μαζί, δίχως μιλιά, χρόνους ἀμέτρητους ἀγκομαχώντας πλάι-πλάι, διαβαίναμε τὶς ράχες, τὰ φαράγγια, δίχως νὰ λογαριάζουμε ἄλλο τίποτε. Γιατὶ καθὼς ὅταν βαροῦν ἀπανωτὲς ἀναποδιὲς τοὺς ἴδιους τοὺς ἀνθρώπους πάντα, συνηθᾶν ἐκεῖνοι στὸ Κακό, τέλος τοῦ ἀλλάζουν ὄνομα, τὸ λὲν Γραμμένο ἢ Μοίρα — ἔτσι κι ἐμεῖς ἐπροχωρούσαμε ἴσια πάνου σ' αὐτὸ ποὺ λέγαμε Κατάρα, ὅπως θὰ λέγαμε Ἀντάρα ἢ Σύγνεφο. Μὲ κόπο ξεκολλώντας τὸ ποδάρι ἀπὸ τὴ λάσπη ὅπου φορὲς ἐκαταβούλιαζε ἴσαμε τὸ γόνατο. Ἐπειδὴ τὸ πιὸ συχνά, ψιχάλιζε στοὺς δρόμους ἔξω καθὼς μὲς στὴν ψυχή μας.

Κι ὅτι ἤμασταν σιμὰ πολὺ στὰ μέρη ὅπου δὲν ἔχει καθημερινὲς καὶ σκόλες, μήτε ἀρρώστους καὶ γερούς, μήτε φτωχοὺς καὶ πλούσιους, τὸ καταλαβαίναμε. Γιατὶ κι ὁ βρόντος πέρα, κάτι σὰν καταιγίδα πίσω ἀπ' τὰ βουνά, δυνάμωνε ὁλοένα, τόσο ποὺ καθαρὰ στὸ τέλος νὰ διαβάζουμε τὸ ἀργὸ καὶ τὸ βαρὺ τῶν κανονιῶν, τὸ ξερὸ καὶ τὸ γρήγορο τῶν πολυβόλων. Ὕστερα καὶ γιατί, ὁλοένα πιὸ συχνά, τύχαινε τώρα ν' ἀπαντοῦμε, ἀπ' τ' ἄλλο μέρος νά 'ρχονται, οἱ ἀργὲς οἱ συνοδεῖες μὲ τοὺς λαβωμένους. Ὅπου ἀπιθώνανε χάμου τὰ φορεῖα οἱ νοσοκόμοι, μὲ τὸν κόκκινο σταυρὸ στὸ περιβραχιόνιο, φτύνοντας μέσα στὶς παλάμες, καὶ τὸ μάτι τους ἄχριο γιὰ τσιγάρο. Κι ὅπου κατόπι σὰν ἀκούγανε γιὰ ποῦ τραβούσαμε, κουνοῦσαν τὸ κεφάλι, ἀρχινώντας ἱστορίες γιὰ σημεῖα καὶ τέρατα. Ὅμως ἐμεῖς τὸ μόνο ποὺ προσέχαμε ἦταν ἐκεῖνες οἱ φωνὲς μέσα στὰ σκοτεινά, ποὺ ἀνέβαιναν, καυτὲς ἀκόμη ἀπὸ τὴν πίσσα τοῦ βυθοῦ ἢ τὸ θειάφι. «Οἴ ὄι, μάνα μου», «ὄι ὄι, μάνα μου», καὶ κάποτε, πιὸ σπάνια, ἕνα πνιχτὸ μουσούνισμα, ἴδιο ροχαλητό, πού 'λεγαν, ὅσοι ξέρανε, εἶναι αὐτὸς ὁ ρόγχος τοῦ θανάτου.

Ἦταν φορὲς ποὺ ἐσέρνανε μαζί τους κι αἰχμαλώτους, μόλις πιασμένους λίγες ὧρες πρίν, στὰ ξαφνικὰ γιουρούσια ποὺ κάναν τὰ περίπολα. Βρωμούσανε κρασὶ τὰ χνῶτα τους, κι οἱ τσέπες τους γεμάτες κονσέρβα ἢ σοκολάτες. Ὅμως ἐμεῖς δὲν εἴχαμε, ὅτι κομμένα τὰ γιοφύρια πίσω μας, καὶ τὰ λίγα μουλάρια μας κι ἐκεῖνα ἀνήμπορα μέσα στὸ χιόνι καὶ στὴ γλιστράδα τῆς λασπουριᾶς.

Τέλος, κάποια φορά, φανήκανε μακριὰ οἱ καπνοὶ ποὺ ἀνέβαιναν μεριὲς-μεριές, κι οἱ πρῶτες στὸν ὁρίζοντα κόκκινες, λαμπερὲς φωτοβολίδες.

Ενα τὸ χελιδόνι ❀ κι ἡ Ἄνοιξη ἀκριβή
Γιὰ νὰ γυρίσει ὁ ἥλιος ❀ θέλει δουλειὰ πολλή
Θέλει νεκροὶ χιλιάδες ❀ νὰ 'ναι στοὺς Τροχούς
Θέλει κι οἱ ζωντανοὶ ❀ νὰ δίνουν τὸ αἷμα τους.

Θέ μου Πρωτομάστορα ❀ μ' ἔχτισες μέσα στὰ βουνὰ
Θέ μου Πρωτομάστορα ❀ μ' ἔκλεισες μὲς στὴ θάλασσα!

Πάρθηκεν ἀπὸ Μάγους ❀ τὸ σῶμα τοῦ Μαγιοῦ
Τό 'χουνε θάψει σ' ἕνα ❀ μνῆμα τοῦ πέλαγου
Σ' ἕνα βαθὺ πηγάδι ❀ τό 'χουνε κλειστὸ
Μύρισε τὸ σκοτά ❀ δι κι ὅλη ἡ Ἄβυσσο.

Θέ μου Πρωτομάστορα ❀ μέσα στὶς πασχαλιὲς καὶ Σὺ
Θέ μου Πρωτομάστορα ❀ μύρισες τὴν Ἀνάσταση!

Σάλεψε σὰν τὸ σπέρμα ❀ σὲ μήτρα σκοτεινὴ
Τὸ φοβερὸ τῆς μνήμης ❀ ἔντομο μὲς στὴ γῆ
Κι ὅπως δαγκώνει ἀράχνη ❀ δάγκωσε τὸ φῶς
Ἔλαμψαν οἱ γιαλοὶ ❀ κι ὅλο τὸ πέλαγος.

Θέ μου Πρωτομάστορα ❀ μ' ἔζωσες τὶς ἀκρογιαλιές
Θέ μου Πρωτομάστορα ❀ στὰ βουνὰ μὲ θεμέλιωσες!

σ. 118 — 139

Τῆς ἀγάπης αἵματα ❀ μὲ πορφύρωσαν
Καὶ χαρὲς ἀνείδωτες ❀ μὲ σκιάσανε
Ὀξειδώθηκα μὲς στὴ ❀ νοτιὰ
❀ τῶν ἀνθρώπων
Μακρινὴ Μητέρα ❀ Ρόδο μου Ἀμάραντο

Σ' ἀνοίχτὰ τοῦ πέλαγου ❀ μὲ καρτέρεσαν
Μὲ μπομπάρδες τρικάταρτες ❀ καὶ μοῦ ρίξανε
Ἁμαρτία μου νά 'χα ❀ κι ἐγὼ
❀ μιὰν ἀγάπη
Μακρινὴ Μητέρα ❀ Ρόδο μου Ἀμάραντο

Τὸν Ἰούλιο κάποτε ❀ μισανοίξανε
Τὰ μεγάλα μάτια της ❀ μὲς στὰ σπλάχνα μου
Τὴν παρθένα ζωὴ μιὰ ❀ στιγμὴ
❀ νὰ φωτίσουν
Μακρινὴ Μητέρα ❀ Ρόδο μου Ἀμάραντο

Κι ἀπὸ τότε γύρισαν ❀ καταπάνω μου
Τῶν αἰώνων ὄργητες ❀ ξεφωνίζοντας
«Ὁ ποὺ σ' εἶδε, στὸ αἷμα ❀ νὰ ζεῖ
❀ καὶ στὴν πέτρα»
Μακρινὴ Μητέρα ❀ Ρόδο μου Ἀμάραντο

Τῆς πατρίδας μου πάλι ❀ ὁμοιώθηκα
Μὲς στὶς πέτρες ἄνθισα ❀ καὶ μεγάλωσα
Τῶν φονιάδων τὸ αἷμα ❀ μὲ φῶς
❀ ξεπληρώνω
Μακρινὴ Μητέρα ❀ Ρόδο μου Ἀμάραντο

5'

Της ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ἤλιε νοητὲ ❀ καὶ μυρσίνη σὺ δοξαστική
μὴ παρακαλῶ σας μὴ ❀ ληγομονᾶτε τὴ χώρα μου!

Ἀετόμορφα ἔχει τὰ ψηλὰ βουνὰ ❀ στὰ ἡφαίστεια κλήματά σ
καὶ τὰ σπίτια πιὸ λευκὰ ❀ στοῦ γλαυκοῦ τὸ γειτόνε

Τῆς Ἀσίας ἂν ἀγγίζει ἀπὸ τὴ μιὰ ❀ τῆς Εὐρώπης λίγο ἂν ἀκ
στὸν αἰθέρα στέκει νά ❀ καὶ στὴ θάλασσα μόνη τ

Καὶ δὲν εἶναι μήτε ξένου λογισμὸς ❀ καὶ οἰκοῦ της μήτε ἀγάπ
μόνο πένθος ἂχ παντοῦ ❀ χαὶ τὸ φῶς ἀνελέητο!

Τὰ πικρά μου χέρια μὲ τὸν Κεραυνὸ ❀ τὰ γυρίζω πίσω ἀπ' τὴ
τοὺς παλιοὺς φίλους καλῶ ❀ μὲ φοβέρες καὶ μ' αἵματα

Μά 'χουν δίκα τὰ αἵματα ξαντιμεθεῖ ❀ κι οἱ φοβέρες ἂχ λατομηθ
καὶ στὸν ἕναν ὁ ἄλλος μπαί ❀ νουν ἐναντίον οἱ ἄνεμοι!

Τῆς Δικαιοσύνης ἤλιε νοητὲ ❀ καὶ μυρσίνη σὺ δοξαστική
μὴ παρακαλῶ σας μὴ ❀ ληγομονᾶτε τὴ χώρα μου!

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΤΡΙΤΟ

Η ΜΕΓΑΛΗ ΕΞΟΔΟΣ

Τις ημερες ἐκεῖνες ἔκαναν σύναξη μυστικὴ τὰ παιδιὰ καὶ 'λάβανε τὴν ἀπόφαση, ἐπειδὴ τὰ κακὰ μαντάτα πλήθαιναν στὴν πρωτεύουσα, νὰ βγοῦν ἔξω σὲ δρόμους καὶ σὲ πλατεῖες μὲ τὸ μόνο πράγμα ποὺ τοὺς εἶχε ἀπομείνει: μιὰ παλάμη τόπο κάτω ἀπὸ τ' ἀνοιχτὸ πουκάμισο, μὲ τὶς μαῦρες τρίχες καὶ τὸ σταυρουδάκι τοῦ ἥλιου. Ὅπου εἶχε κράτος κι ἐξουσία ἡ Ἄνοιξη.

Καὶ ἐπειδὴ σίμωνε ἡ μέρα ποὺ τὸ Γένος εἶχε συνήθιο νὰ γιορτάζει τὸν ἄλλο Σηκωμό, τὴ μέρα πάλι ἐκείνη ὁρίσανε γιὰ τὴν Ἔξοδο. Καὶ νωρὶς ἐβγήκανε καταμπροστὰ στὸν ἥλιο, μὲ πάνου ὡς κάτου ἁπλωμένη τὴν ἀφοβιὰ σὰ σημαία, οἱ νέοι μὲ τὰ πρησμένα πόδια ποὺ τοὺς ἔλεγαν ἀλῆτες. Καὶ ἀκολουθούσανε ἄντρες πολλοί, καὶ γυναῖκες, καὶ λαβωμένοι μὲ τὸν ἐπίδεσμο καὶ τὰ δεκανίκια. Ὅπου ἔβλεπες ἄξαφνα στὴν ὄψη τους τόσες χαρακιές, πού 'λεγες εἶχανε περάσει μέρες πολλὲς μέσα σὲ λίγην ὥρα.

Τέτοιας λογῆς ἀποκοτιές, ὡστόσο, μαθαίνοντες οἱ Ἄλλοι, σφόδρα ταράχθηκαν. Καὶ φορὲς τρεῖς μὲ τὸ μάτι ἀναμετρώντας τὸ ἔχει τους, λάβανε τὴν ἀπόφαση νὰ βγοῦν ἔξω σὲ δρόμους καὶ σὲ πλατεῖες, μὲ τὸ μόνο πράγμα ποὺ τοὺς εἶχε ἀπομείνει: μία πήχη φωτιὰ κάτω ἀπ' τὰ σίδερα, μὲ τὶς μαῦρες κάνες καὶ τὰ δόντια τοῦ ἥλιου. Ὅπου μήτε κλῶνος μήτε ἀνθός, δάκρυο ποτὲ δὲν ἔβγαλαν. Καὶ χτυπούσανε ὅπου νά 'ναι, σφαλώντας τὰ βλέφαρα μὲ ἀπόγνωση. Καὶ ἡ Ἄνοιξη ὁλοένα τοὺς κυρίευε. Σὰ νὰ μὴν ἤτανε ἄλλος δρόμος πάνω σ' ὁλάκερη τὴ γῆ, γιὰ νὰ περάσει ἡ Ἄνοιξη παρὰ μονάχα αὐτός, καὶ νὰ τὸν εἶχαν πάρει ἀμίλητοι, κοιτάζοντας πολὺ μακριά, πέρ' ἀπ' τὴν ἄκρη τῆς ἀπελπισιᾶς, τὴ Γαλήνη ποὺ ἔμελλαν νὰ γίνουν, οἱ νέοι μὲ τὰ πρησμένα πόδια ποὺ τοὺς ἔλεγαν ἀλῆτες, καὶ οἱ ἄντρες, καὶ οἱ γυναῖκες, καὶ οἱ λαβωμένοι μὲ τὸν ἐπίδεσμο καὶ τὰ δεκανίκια.

Καὶ περάσανε μέρες πολλὲς μέσα σὲ λίγην ὥρα. Καὶ θερίσανε πλῆθος τὰ θηρία, καὶ ἄλλους ἐμάζωξαν. Καὶ τὴν ἄλλη μέρα ἐστήσανε στὸν τοῖχο τριάντα.

ε΄

Με το λυχνο τοῦ ἄστρου ❀ στοὺς οὐρανοὺς ἐβγῆκα
Στὸ ἀγιάζι τῶν λειμώνων ❀ στὴ μόνη ἀκτὴ τοῦ κόσμου
Ποῦ νὰ βρῶ τὴν ψυχή μου ❀ τὸ τετράφυλλο δάκρυ!

Λυπημένες μυρσίνες ❀ ἀσημωμένες ὕπνο
Μοῦ ράντισαν τὴν ὄψη ❀ Φυσῶ καὶ μόνος πάω
Ποῦ νὰ βρῶ τὴ ψυχή μου ❀ τὸ τετράφυλλο δάκρυ!

Ὁδηγὲ τῶν ἀκτίνων ❀ καὶ τῶν κοιτώνων Μάγε
Ἀγύρτη ποὺ γνωρίζεις ❀ τὸ μέλλον μίλησέ μου
Ποῦ νὰ βρῶ τὴν ψυχή μου ❀ τὸ τετράφυλλο δάκρυ!

Τὰ κορίτσια μου πένθος ❀ γιὰ τοὺς αἰῶνες ἔχουν
Τ' ἀγόρια μου τουφέκια ❀ κρατοῦν καὶ δὲν κατέχουν
Ποῦ νὰ βρῶ τὴν ψυχή μου ❀ τὸ τετράφυλλο δάκρυ!

Ἑκατόγχειρες νύχτες ❀ μὲς στὸ στερέωμα ὅλο
Τὰ σπλάχνα μου ἀναδεύουν ❀ Αὐτὸς ὁ πόνος καίει
Ποῦ νὰ βρῶ τὴν ψυχή μου ❀ τὸ τετράφυλλο δάκρυ!

Μὲ τὸ λύχνο τοῦ ἄστρου ❀ στοὺς οὐρανοὺς γυρίζω
Στὸ ἀγιάζι τῶν λειμώνων ❀ στὴ μόνη ἀκτὴ τοῦ κόσμου
Ποῦ νὰ βρῶ τὴν ψυχή μου ❀ τὸ τετράφυλλο δάκρυ!

ΜΕ ΤΟ ΛΥΧΝΟ
ΤΟΥ ΑΣΤΡΟΥ Nº 5

AXION ΕΣΤΙ

Nº 5

ΜΕ ΤΟ ΛΥΧΝΟ
ΤΟΥ ΑΣΤΡΟΥ

2/4 Adagio ♩=52

Mandolini 1 2 3 4

5 10

Piano

FF F mF

Solo Chanteur populaire

35 83 40 45 84

2/4

Sopr. Alt. Tenori Bassi

1

mF ΜΕ ΤΟ ΛΥΧΝΟΤΟΥ ΑΣ... ΑΣΤΡΟΥ
ΤΟΥΚΟ ΡΙΤΣΙΑΡΟΥ ΠΕΣ... ΑΣΤΡΟΥ

Bassoni et orchestre populaire

2/4

Viol. I Viol. II Alt. Vcelli e Bassi

15 50 20 55

Mandol.

F

F

Piano

Solo

F Πού νά βρώ τήν ψυχή μου ι τότε τρα φύλλο

85

Borovo

F

DOM Mim Mim Fa#m Sim

F

χή κα - στό αι χιά με τιν λει μώ - νων στή μο - νη ά κτή τοῦ κό σμου Πού νά βρώ τήν ψυχή μου τό - τε τρά φύλλο

ε - χουν - τ'ά χό - ρια μου ντο φέ κια κρα τοῦν και δέν κα τε χουν

F

Vl. I

Vl. II

Vla

Vcelli

Cbas

F

Αὐτό τό μέτρο παραλείπεται με τό δεύτερο στίχο γι' αὐτό νομίζω ὅτι θα σκέπει

~~νά χραρτεῖ ξανά~~ τό τραγούδι μέτο δεύτερο στίχο (μετά νά μή γίνει ἐπανάληψη)

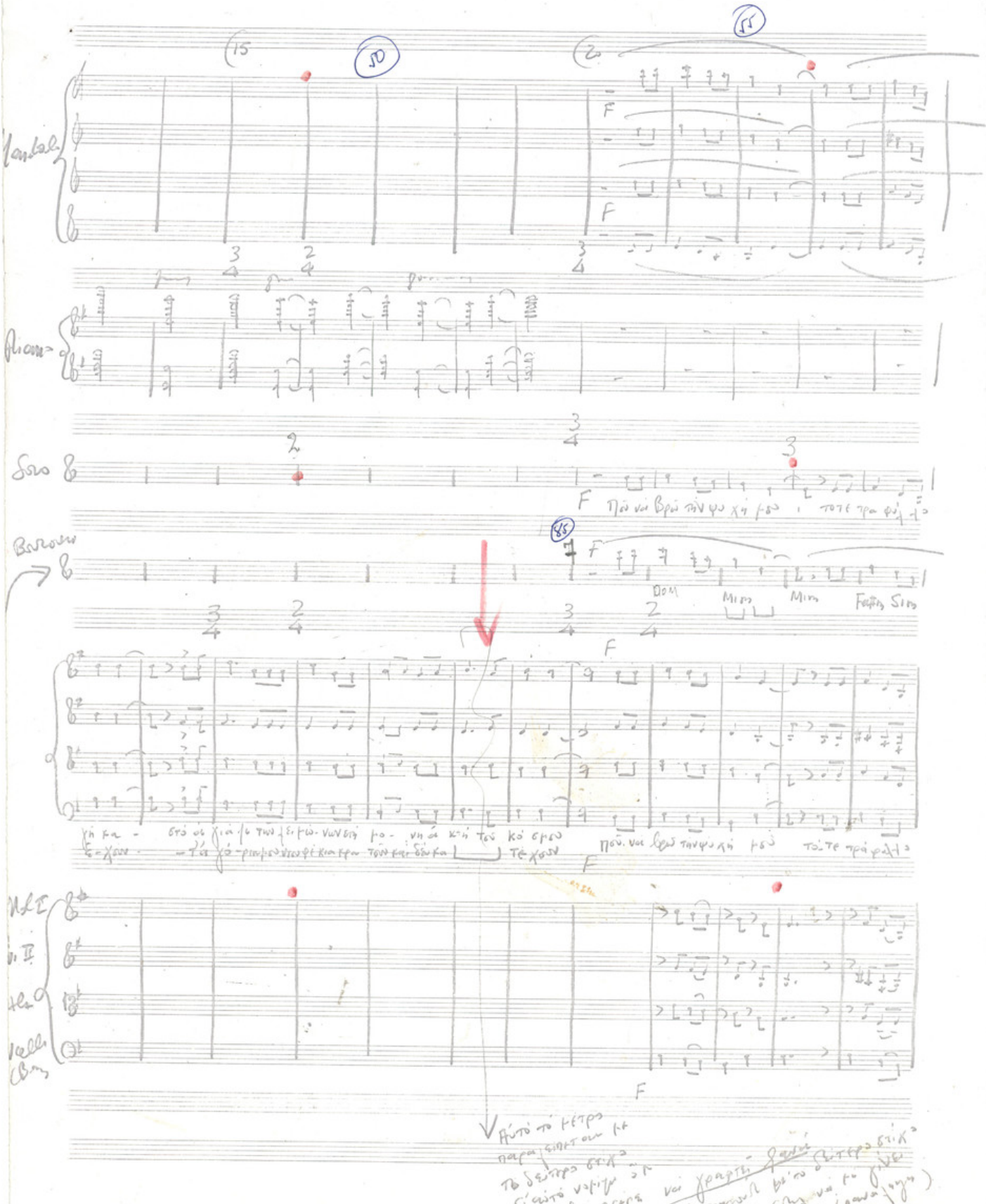

25 60 30

→ νά γραφεί [illegible] γιά το δεύτερο στίχο

86 87

δακρυ - Πού νά βρώ τήν ψυ-χή μου τό τε τρά φυλλο δα - - - - κρυ -

Mim —— Do — Mim Lam Mim Re Do Sim Mim - -

δακρυ. Πού νά βρώ τήν ψυ-χή μου - τό τε τρά φυλλο δα - - - - κρυ

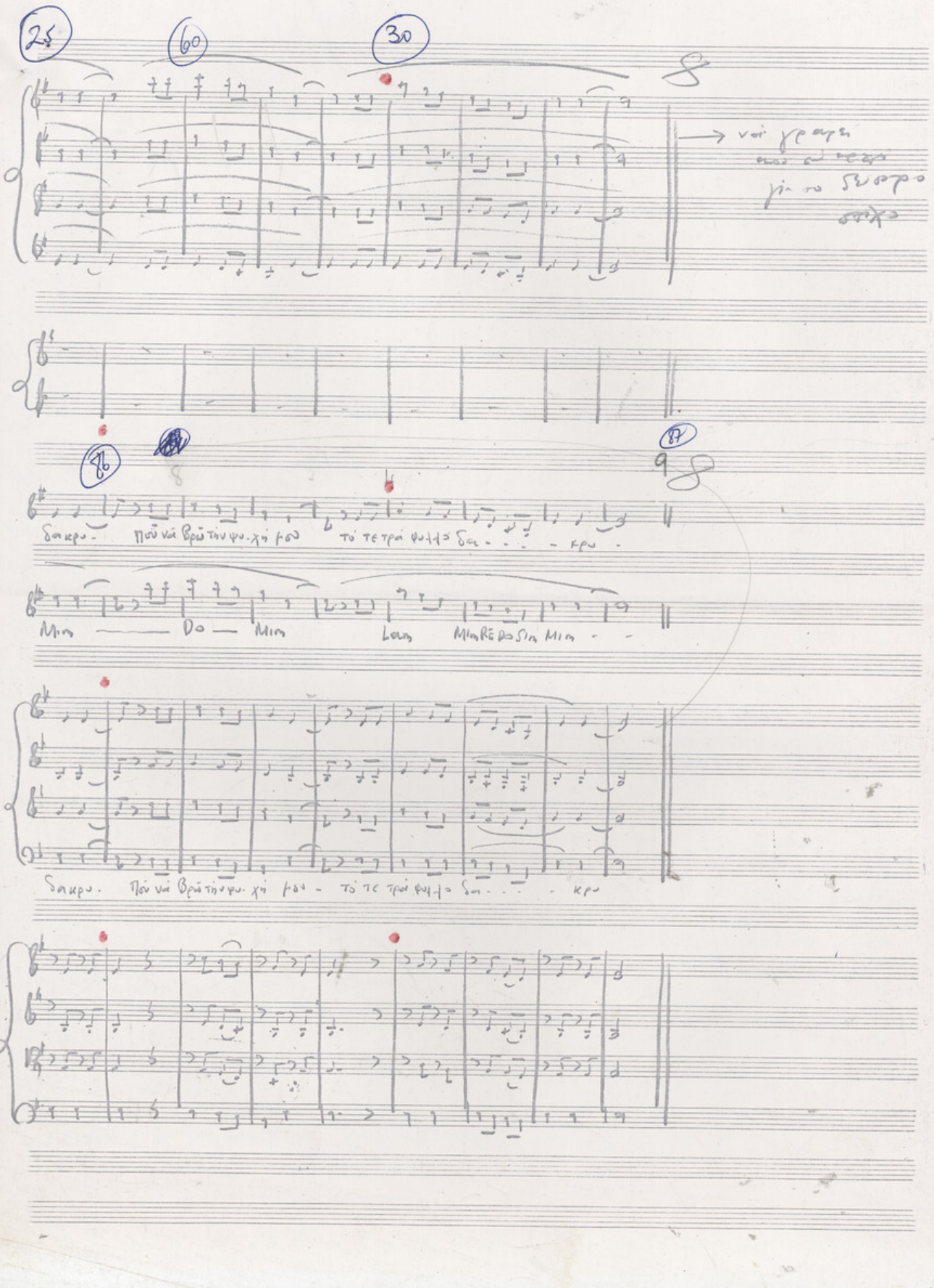

Ελ (73) 3/4 ΤΕΛΜΙΚΟ (μηρός)

ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙ

Αξιον εστι το ξυλινο τρα πέ ζι το κρα σί - το ξαν

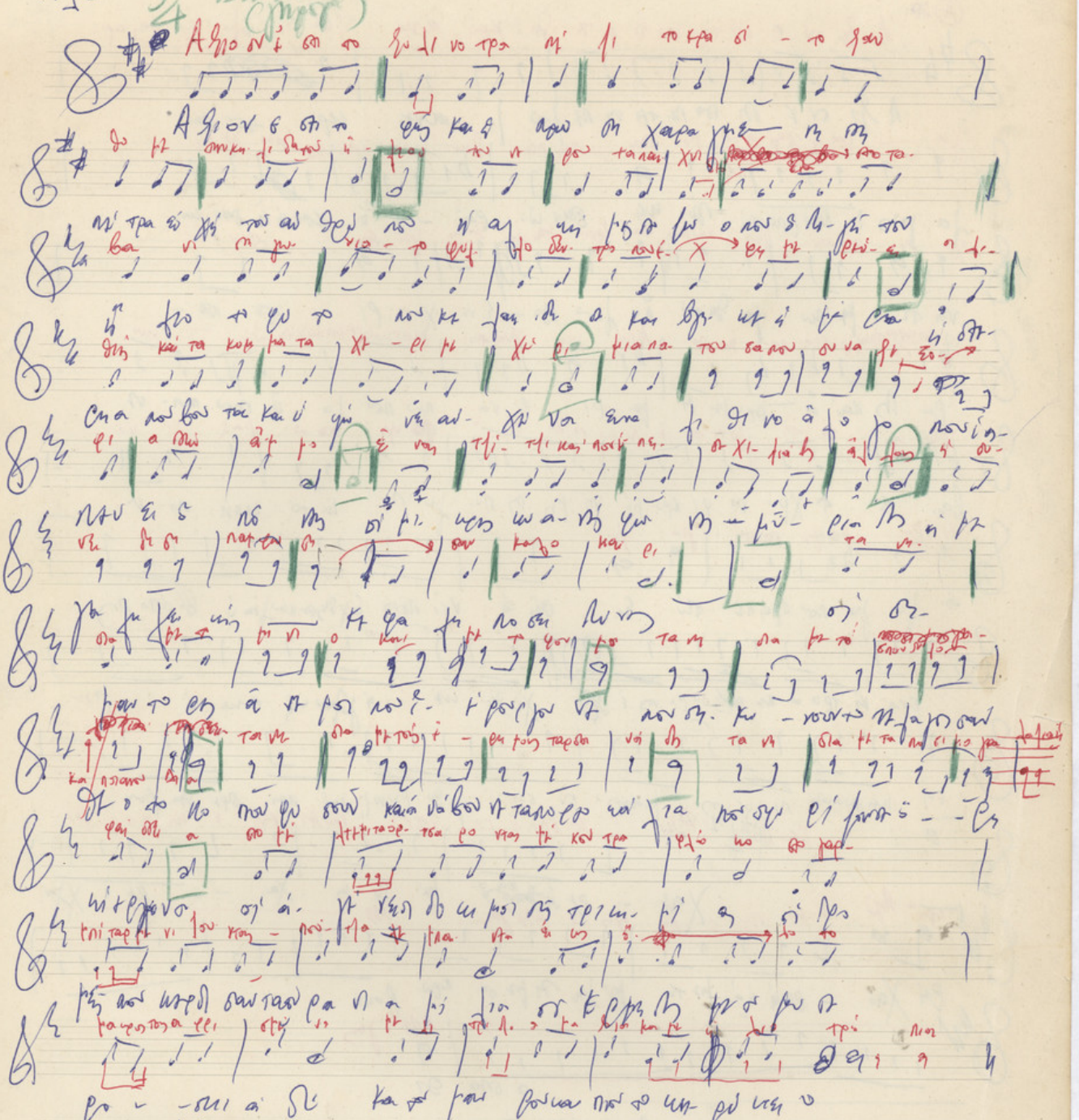

Αξιον ε στι το φως και ε πρω σι χαρα γμε - νη στη

πέ τρα εύ χέ του αυ θρύ που ή αγ ωή μη σε ζω ο που ε λι - γέ του

ή ζιο το φυ το που κε ζαν δε σε και βρε ωε ή με ρα

ρα ο που βου τα και ύ φω νε αυ - χε να ενα ζι θι νο ά ζο γο που ίσ -

που ει ε πο νη σι μι - ωρη ω α - νή φω νη - μύ - ρια λη ή με

γα ζη ζε ωή - κε φα ζη πο σει λυ νη σι σε -

μαν το ρη ά νε μοι που ί - ε ρουρ γου νε που σε - κω - νουν το νε ζα γο σαν

Δε ο το ηο που φυ σουν και ά νά βου νε τα πο ρο ω ά ζα που σφυ ρί ζουσε ο - - ρη

ωί ε ρ ω νο σι ά - γε νεσι δο ω μοι σῆ τρι ω - μί α σι δρο

μεῖ που ωερδι σαν τα σύ ρα νι α μι ζια σι Ε ρμε λη με σι μυ σε

ρο - - σω ά δε κα τα μαν ρου ω πιο το ωη - ρύ ωει ο

Ο Μαΐστορας, ο Μεβαντης, ο Γαρμπης
ο Πουνέντης, ο Γραΐγης, ο Σιρόκος
ο Τραμουντάν, ο Ὄστερια

Η Σίρτης ή Αμοργός ή Αζόντης
ή Θάσης, ή Ίθακη ή Σαντορίνη
ή Ίμη ή Ίος ή Σίκινος

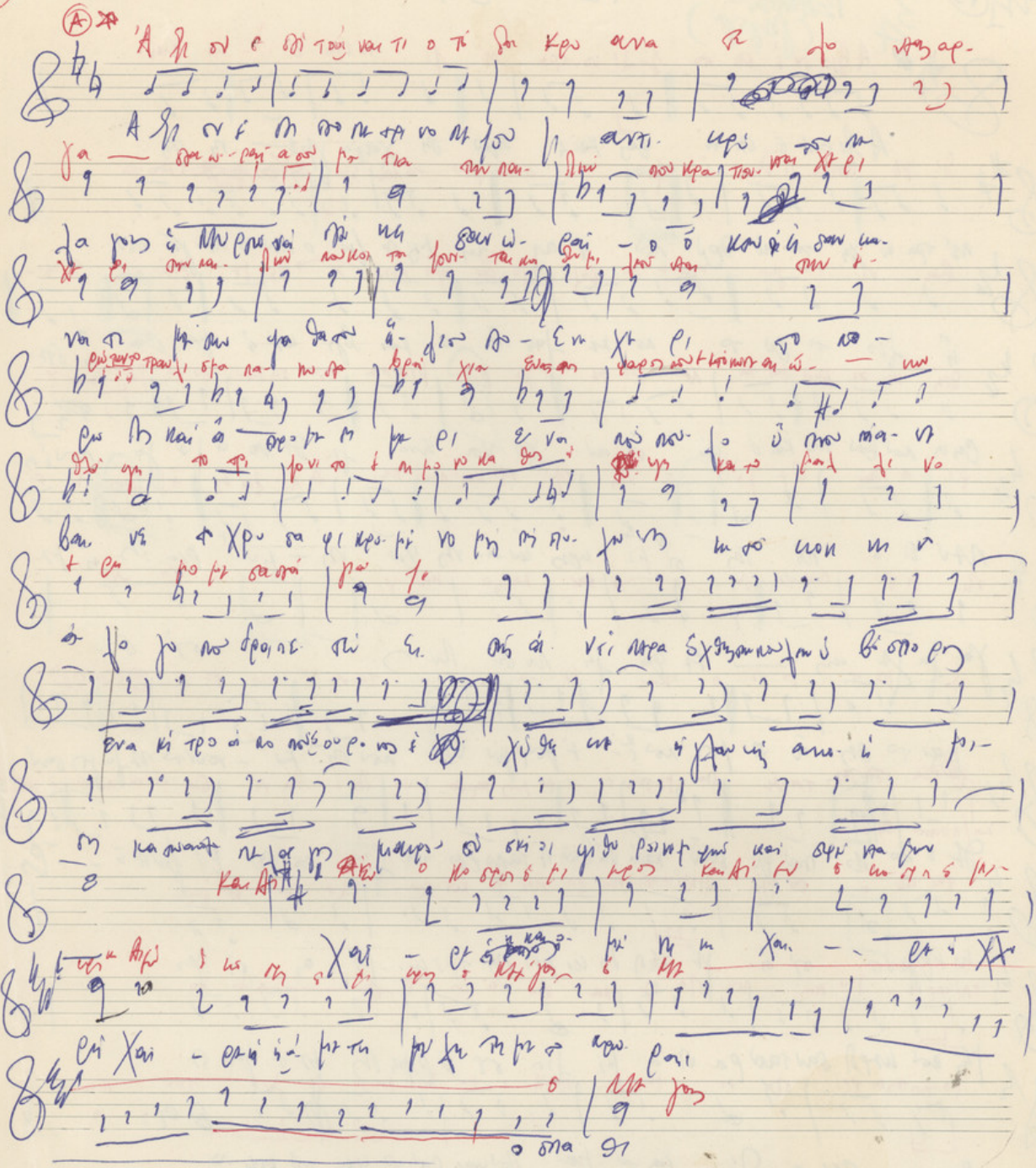

Ⓐ

[illegible]

ΟΝΙΑΔΙΚΑ ΑΠΑΥΓΕΝΙΑ

Σελ 76-77

Ἔνα

Τὸ Κρίνο, τὸ Τριανταφύλλο, τὸ Γιασεμί
ὁ Μενεξίς, ἡ Παχαλιά, ὁ Χαμνός
τὸ Πούλι, τὸ Ζαμπάκι, τὸ Ἀπερόλευκο

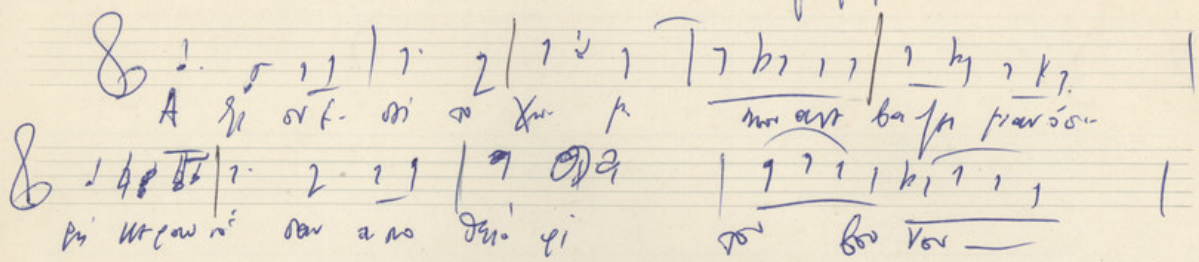

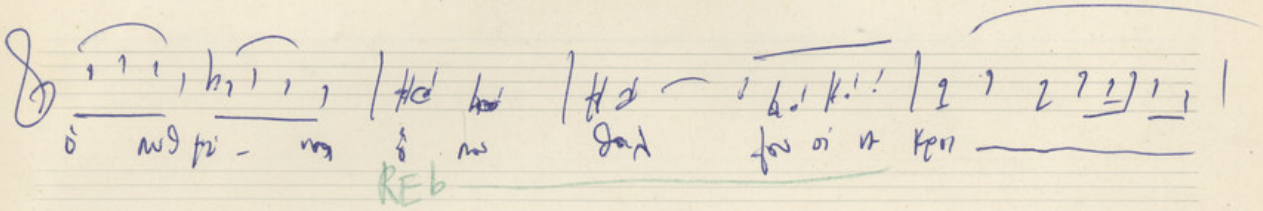

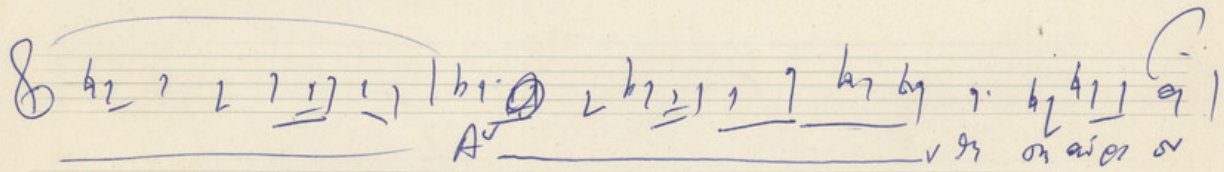

Ἡ Ἔρση ἡ Μαρτιά ἡ Μαρίνα
ἡ Ἐλπίνη, ἡ Ῥωξάνη, ἡ Φωτεινή
ἡ Ἄννα, ἡ Ἀγιφαντή, ἡ Κυνθία

Ἡ Ἐλπίνα ἡ Ῥωξά, ἡ Φωτεινιά, τὸ Πεύκο
ἡ Πεύκο, ὁ Πλάτανος, ὁ Βρύσης ἡ Ἀφαί, τὸ Κυπαρίσσι

Ἡ Πινδος ἡ Ῥοδόπη, ὁ Παρνασσός

A

86

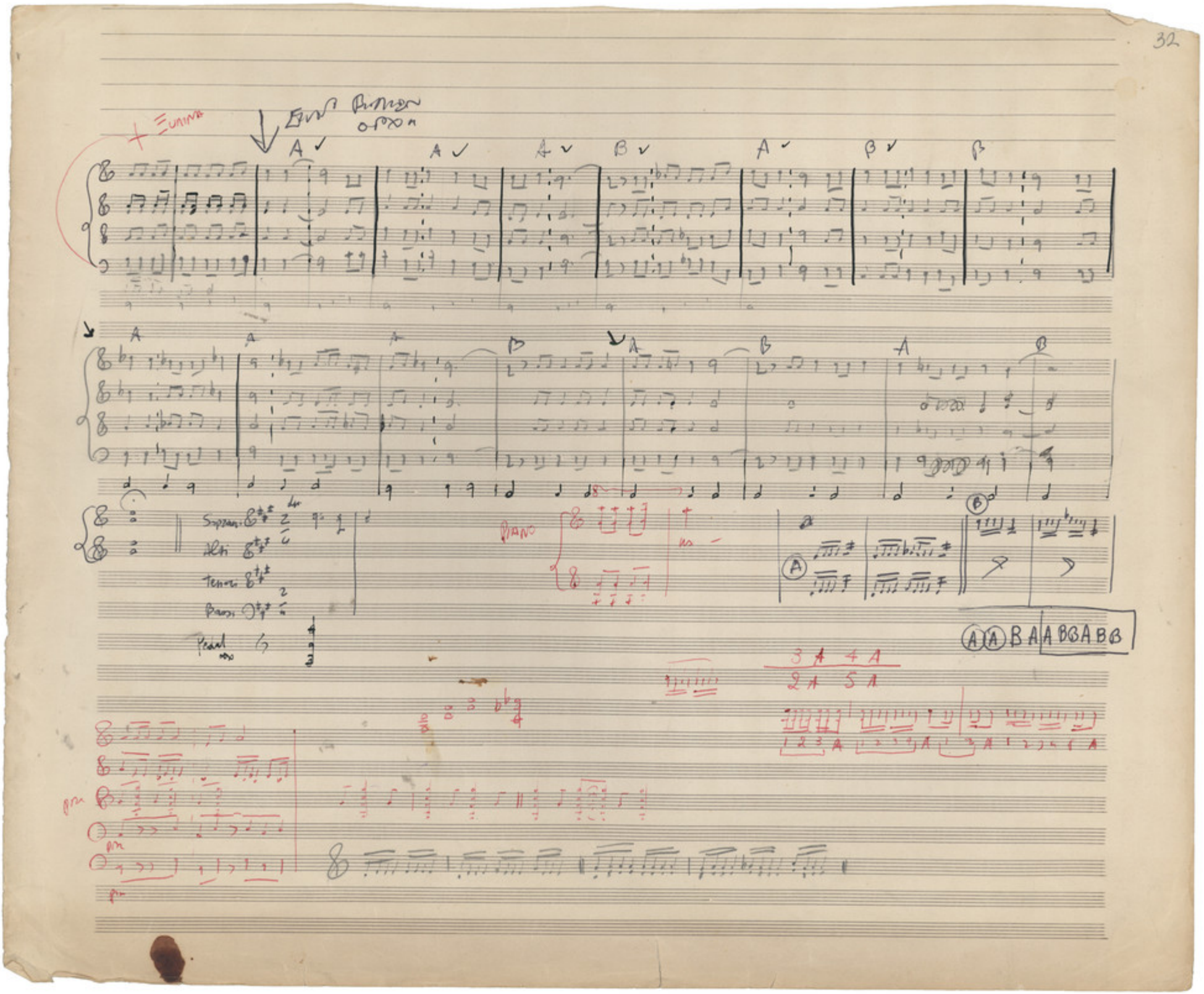
A
A
A
B
A
B
B
A
A
A
B
A
B
A
B
Soprano
Alti
Tenori
Bassi
Pedal
Piano
A
B
A A B A A B B A B B
3 A 4 A
2 A 5 A

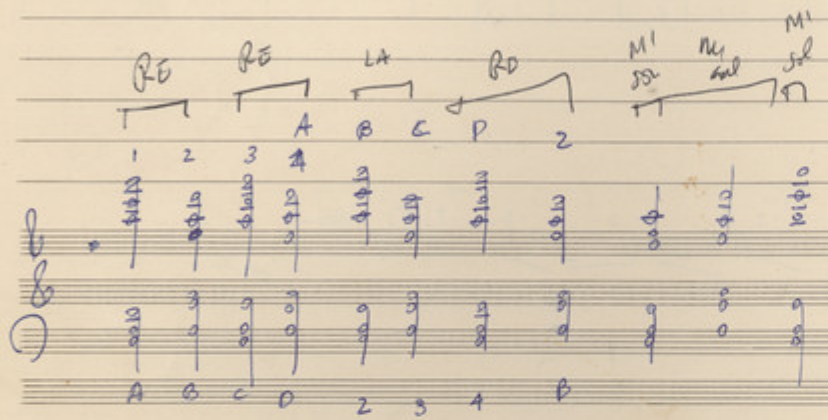
RE
RE
LA
RD
MI
MI
1 2 3 4
A B C D 2
A B C D 2 3 4 B

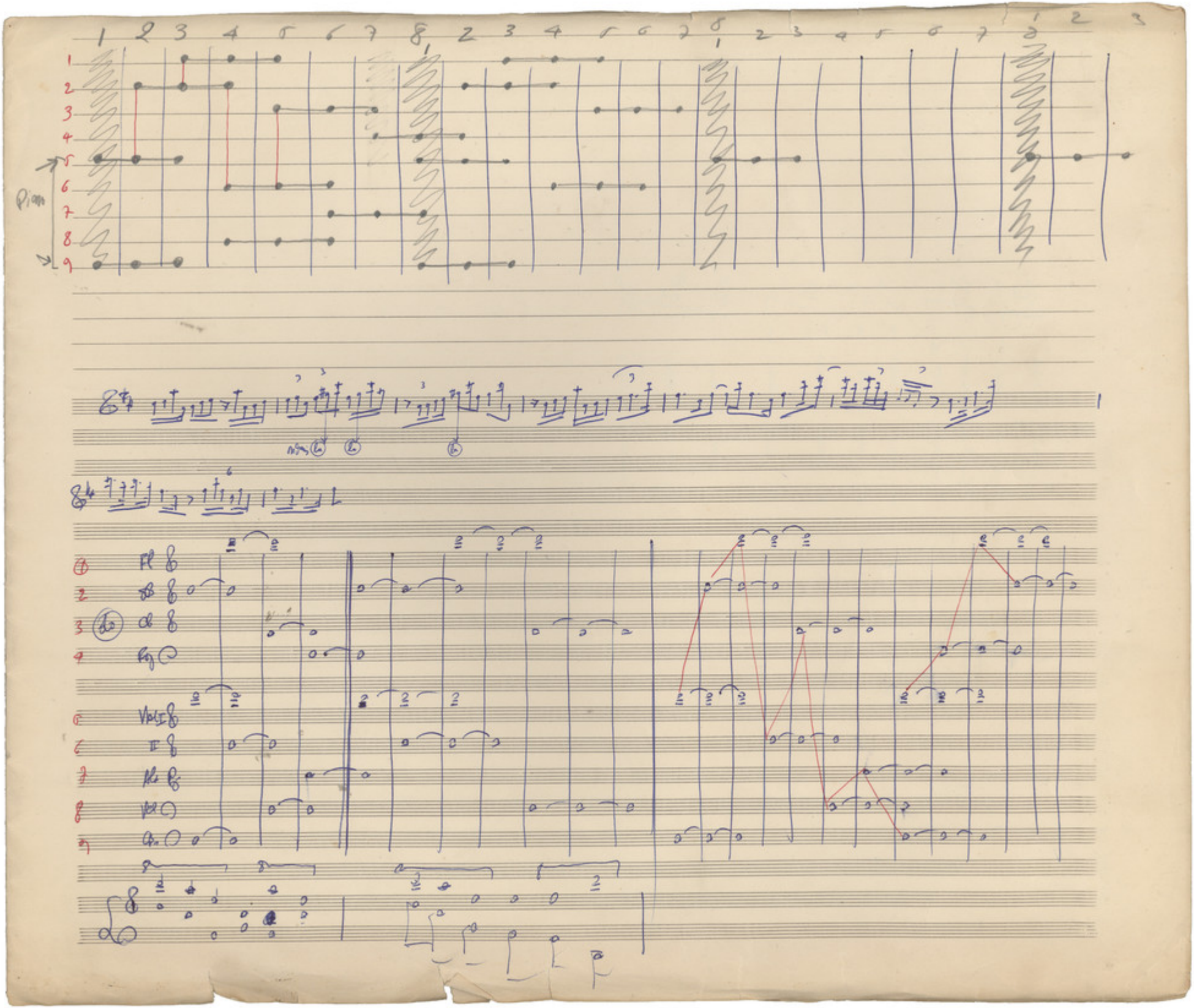

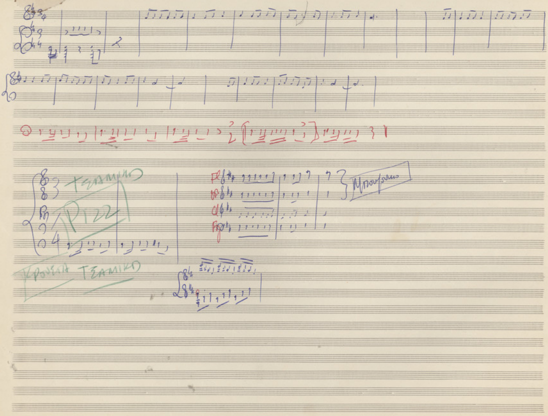
PIZZ
ΚΡΟΥΣΤΑ ΤΣΑΜΙΚΟ

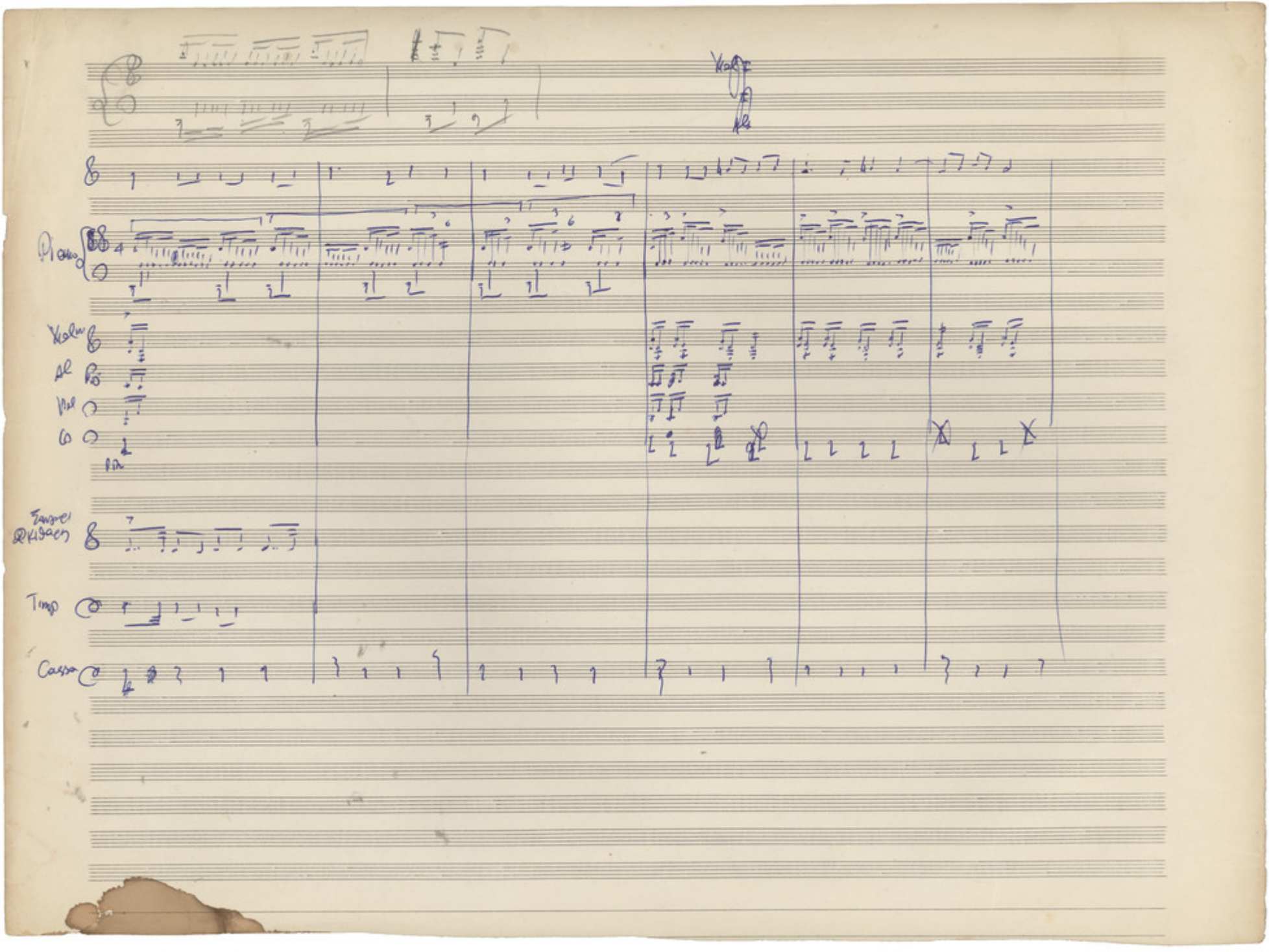
Timp
Cassa

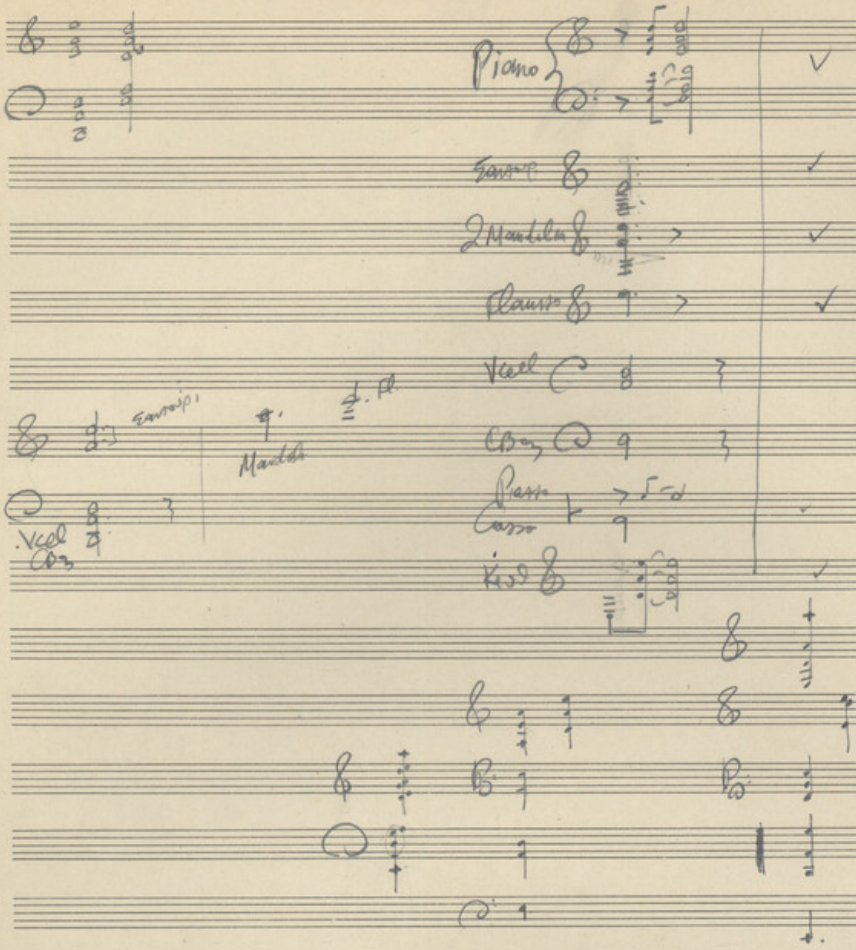
Piano
Vcel
CB3
Piano
Casso
Kisl

DURAND & Cie 4, Place de la Madeleine, PARIS. (26)

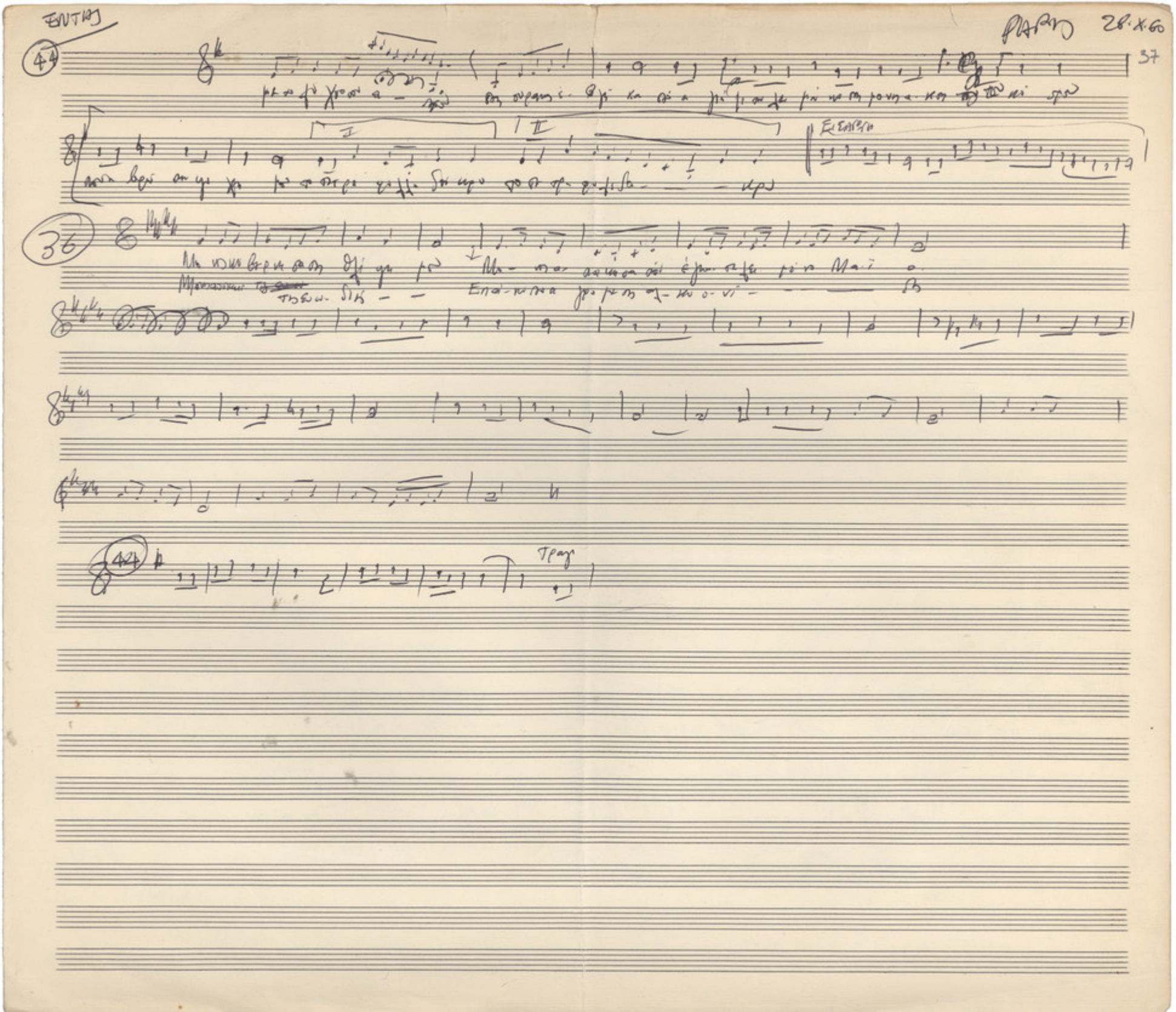

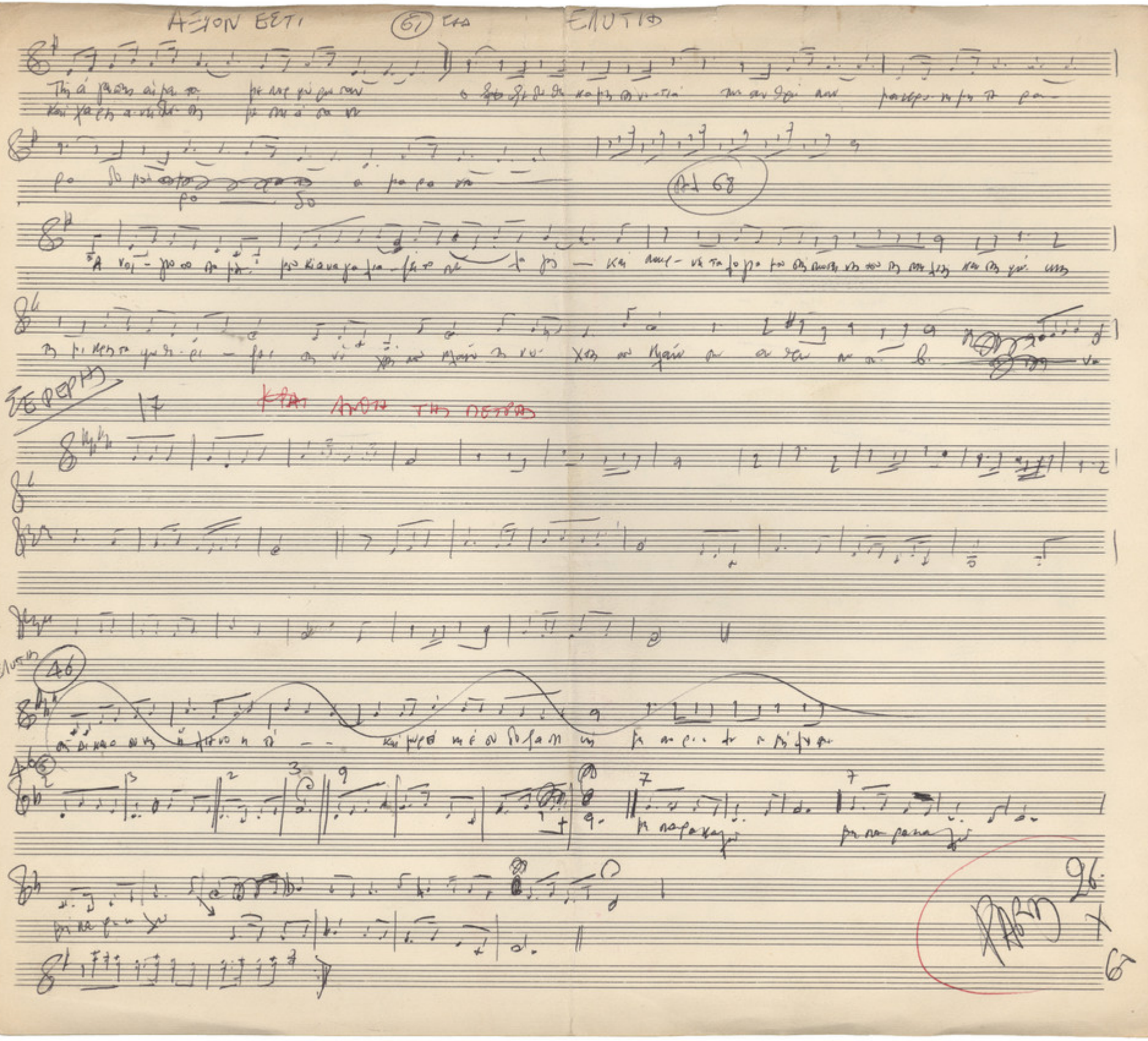

Δημήτρης Χριστοδούλου
Μίνως Δελιγιάνης

Παρίζ 14. X. 60

ΚΑΥΜΟ

ΖΕΪΜΠΕΚΙΚΟ

Ει ναι μι γα- λος ὁ γιά- λος εἶν ναι μα- κρύ το κυ- μου Ει ναι μι γα- λος ὁ καὶ μός κι ει ναι πι-
Δὲ ξέ ρεις τι ναι πα γω- νιά βρα δυα χω- ρίς φι γγά- ρι ναι μι γω- ρί- φεις πα στι γρή ὁ πόνος

κρό τὸ κρι- μα - πο τα μι μὲ σα μου πι κρό το αι μα σὴ πλε γή- σου κι ει πο τὸ αἷ- μα
δα δὲ πα- ρεί-

μὸ πι- κρο - στὸ στο μα τὸ φι λί

Δημήτρης Χριστοδούλου
Μίνως Δελιγιάνης

ΠΑΡΑΠΟΝΟ

ΧΑΣΑΠΙΚΟ

Τί θέλεις αὐ τὰ νειάτα μου που ει ναι πι- κρὰ μι - - νὰ δὲ ξέ ρεις τί θα πεί - καὶ-
Τί ξέ ρεις τι ναι πα γω- νιά καρδιάνου κλαιεί σὲ νύ- - χτα ὁ σα τρα γοι δια σύ- - γρα-

μός - τί θέλεις αὐ- πο μι - - - νὰ δὲν ξέ ρεις τί θα πεί - - καὶ μός - - τί θέλεις αὐ- πο
γα - σὴ κρύει νύ- χτα ρι - - χτα ὁ σα τρα γοι δια σύ - - γρα γα - - σὴ κρύει νύ- χτα

μι - - νὰ sol Ε γω πε ρπα τα σο γω μοῦ - - Ε γω βα δὲ ψω μο- νος - - μου γι- νε
ρι - χτα

ρου χὸ σπαρα γρὸς - - καὶ σπι τι μου ὁ πό - - νος μου γι νε ρου χὸ σπαρα γρὸς - -

ΠΕΝΤΑ

Καὶ σπι τι μου ὁ πό - - νος

b zet b zet b zet

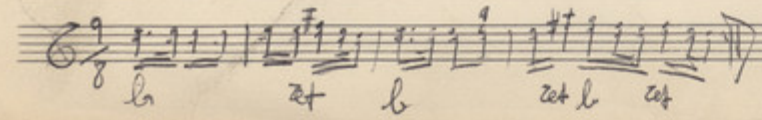

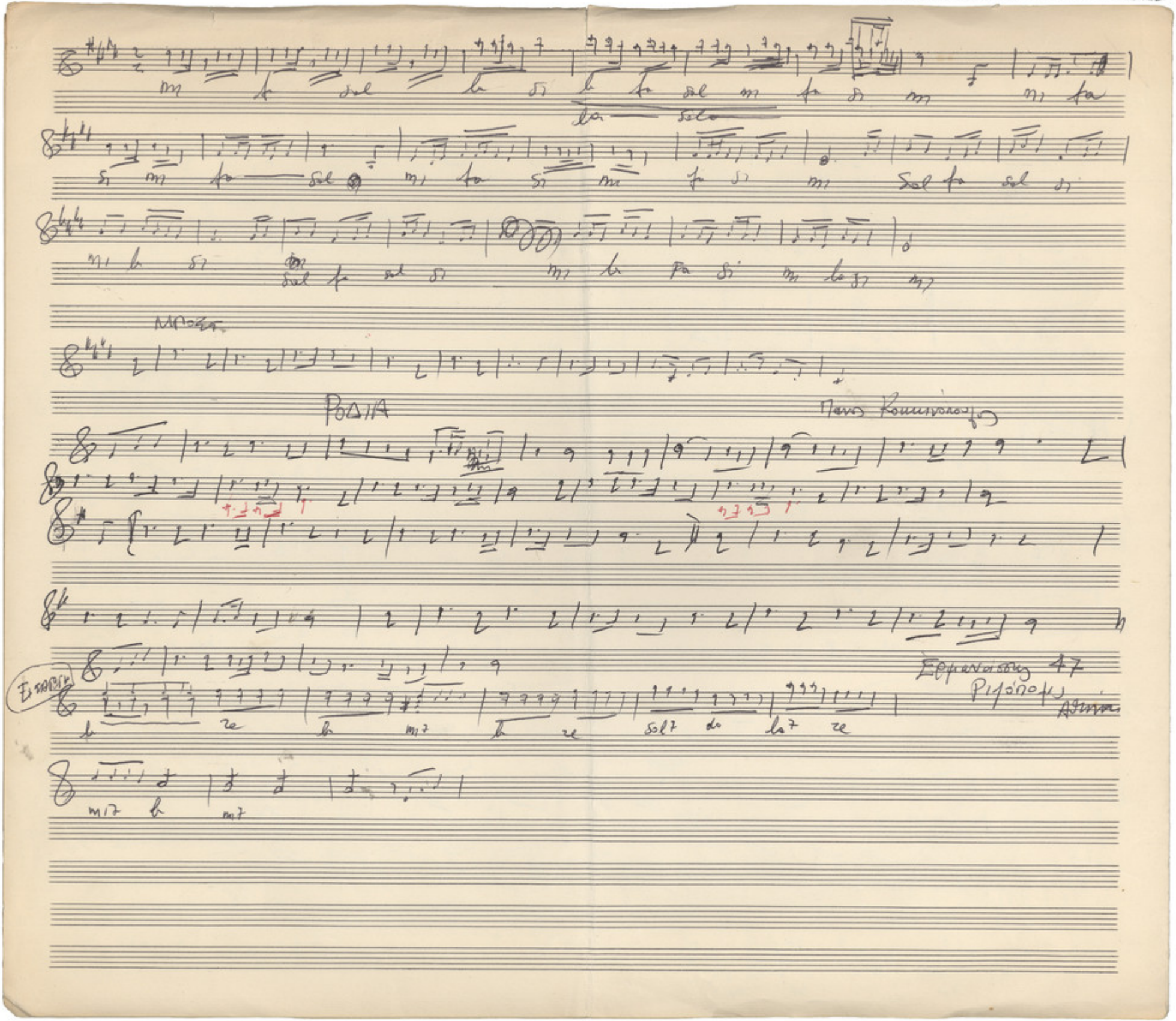

mi fa sol la si la fa sol mi fa si mi mi fa

la — solo

si mi fa — sol mi fa si mi fa si mi Sol fa sol si

mi la si mi sol fa sol si mi la fa si mi la si mi

ΜΠΟΣΤ.

ΡΟΔΙΑ

Πανος Κουμιανόπουλος

Εφφανάσσης 47
Ριζόπολις
Αθήνα

Ε ΣΑΒΙΡΙ

la re la mi7 la re sol7 do la7 re

mi7 la mi7

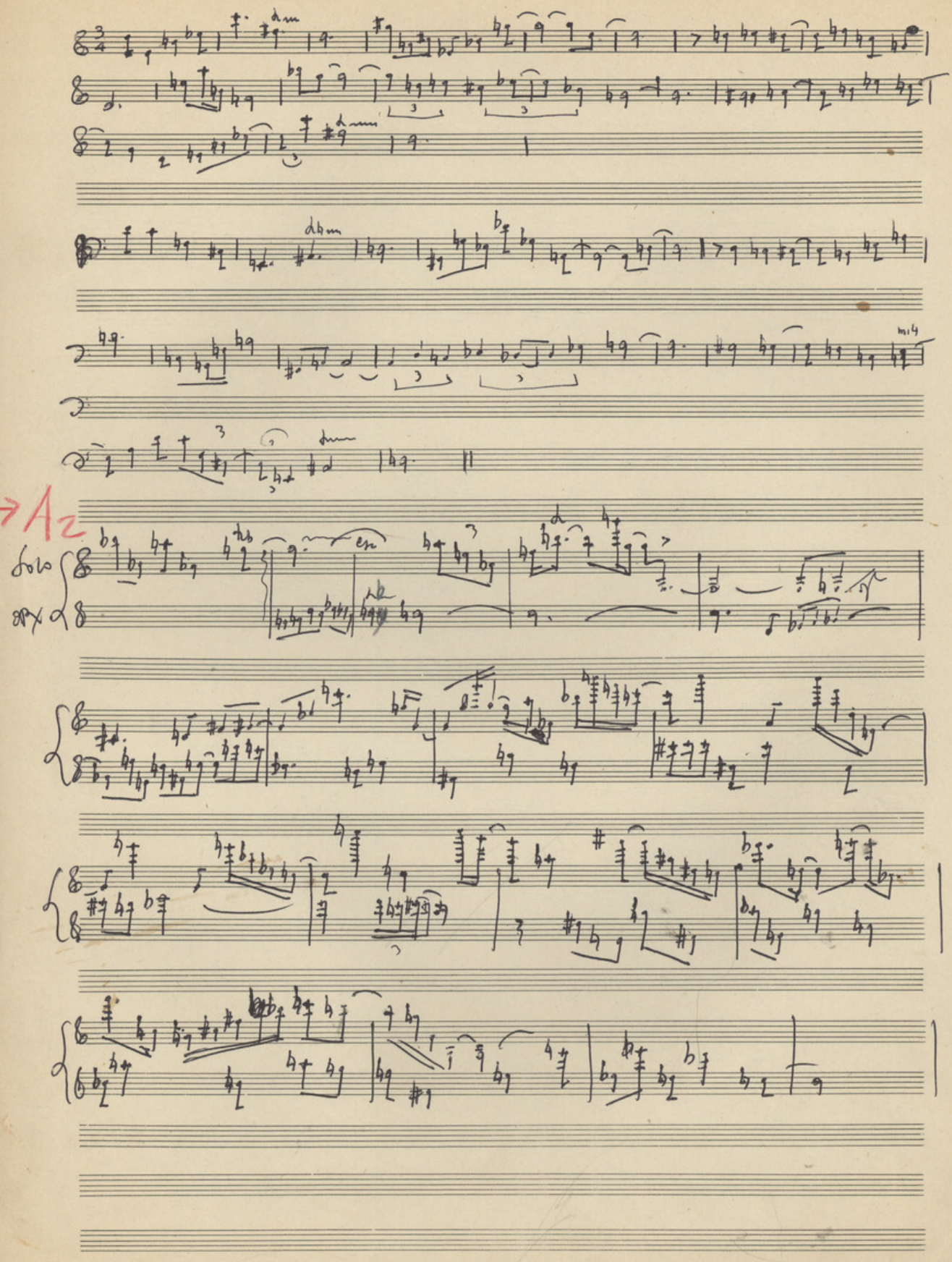
→ A2
Solo
Ex

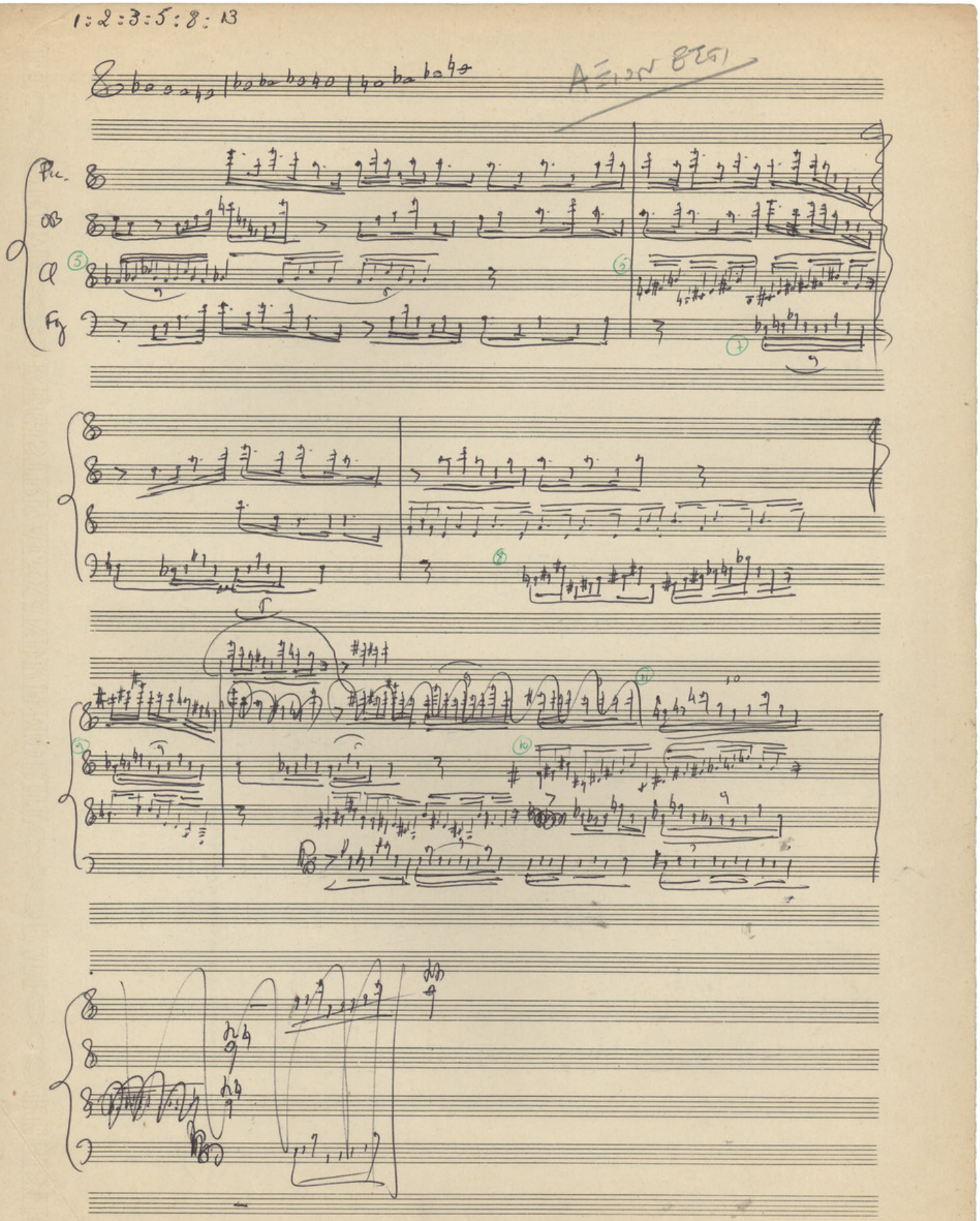

ΤΟ ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙ

FINALE

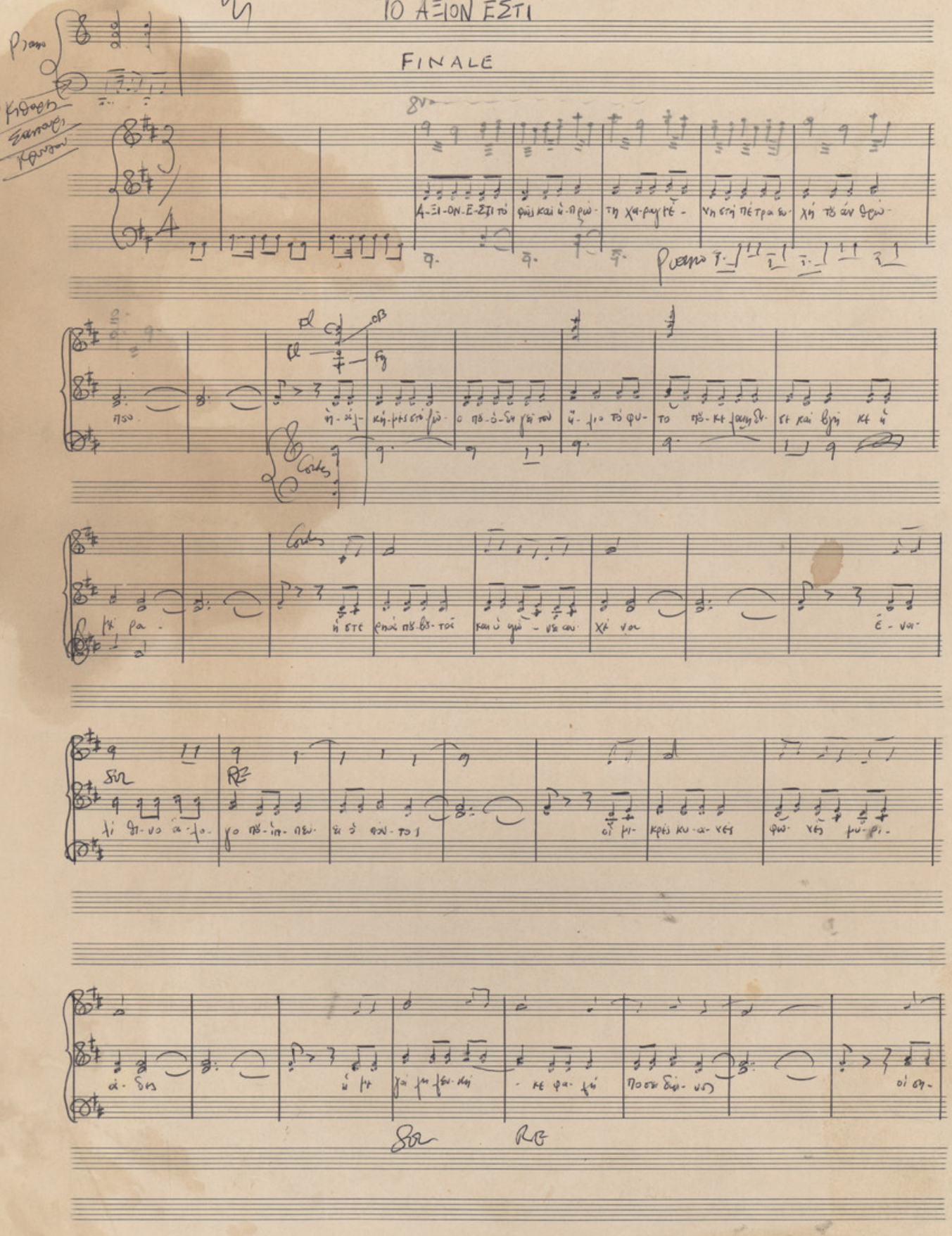

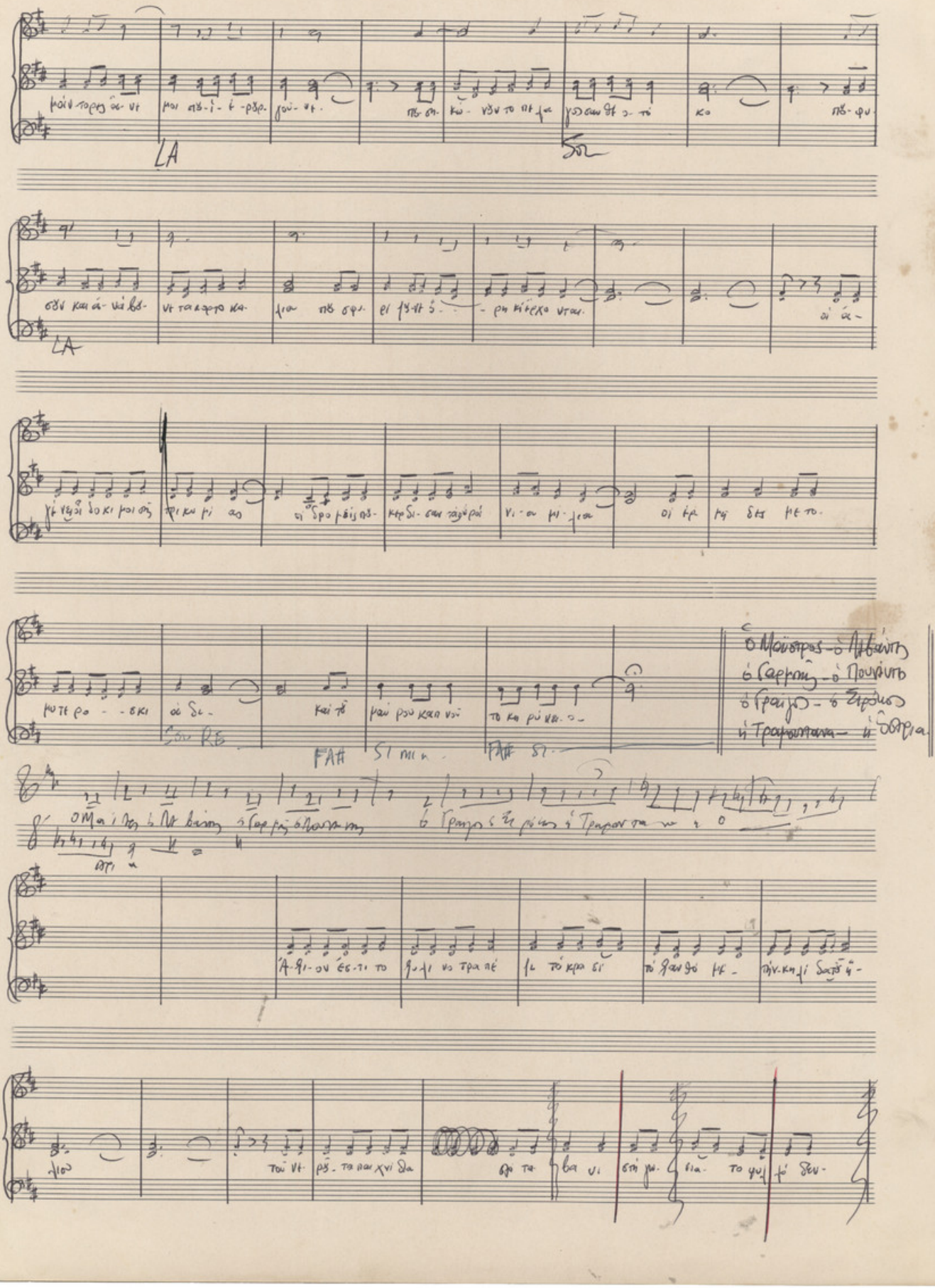

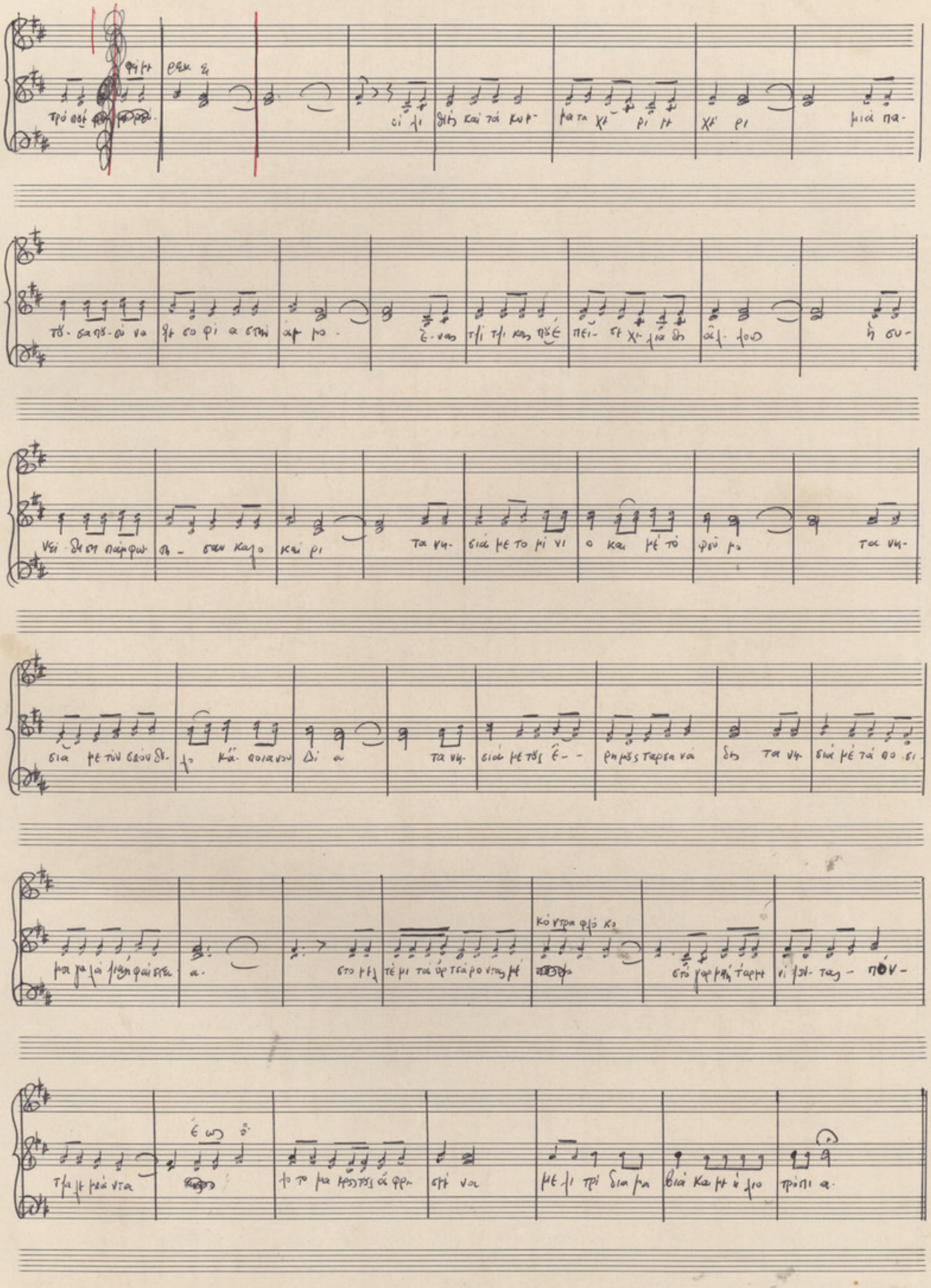
Τρό σοῦ
ρεν. ἐ
σί λι
χά ρι
μιά πα-
τῶ- σαγ- σῶ να
ἀμ πο -
τρί τρί καν πῦ
πεῖ- σι χι- λιά δε
ἀλ- φοῦ
ἡ συ-
Νέ- δι σα πα μφω
σθ - ᾶσαν καλο
καὶ ρι
τα νη-
σιά με το μι νι
ο καὶ μέ τό
φοῦ μα
τα νη-
σια με τῶν σεϊ δε-
λο κά- θοια νου
Δί α
τα νη-
σιά με τούς Ἕ -
ρπαῦς ταρσα ναί
δης τα νη-
σιά μέ τά θο σι
μα μα λα ἀμ φι σσα
α.
στο μέ
τέ μι τα ὀρ τσα ρο ντας μέ
Κό ντρα φῶ κα
στό γαρ μπή ταρμ
νι ῆσ- τας - πόν-
Τρ μέ νια
ἐώ
το το μα κρυ σά φρι
στή νοι
μέ λι τρί σια μα
βιά καὶ μέ ν ἄλο
τρόπι α.

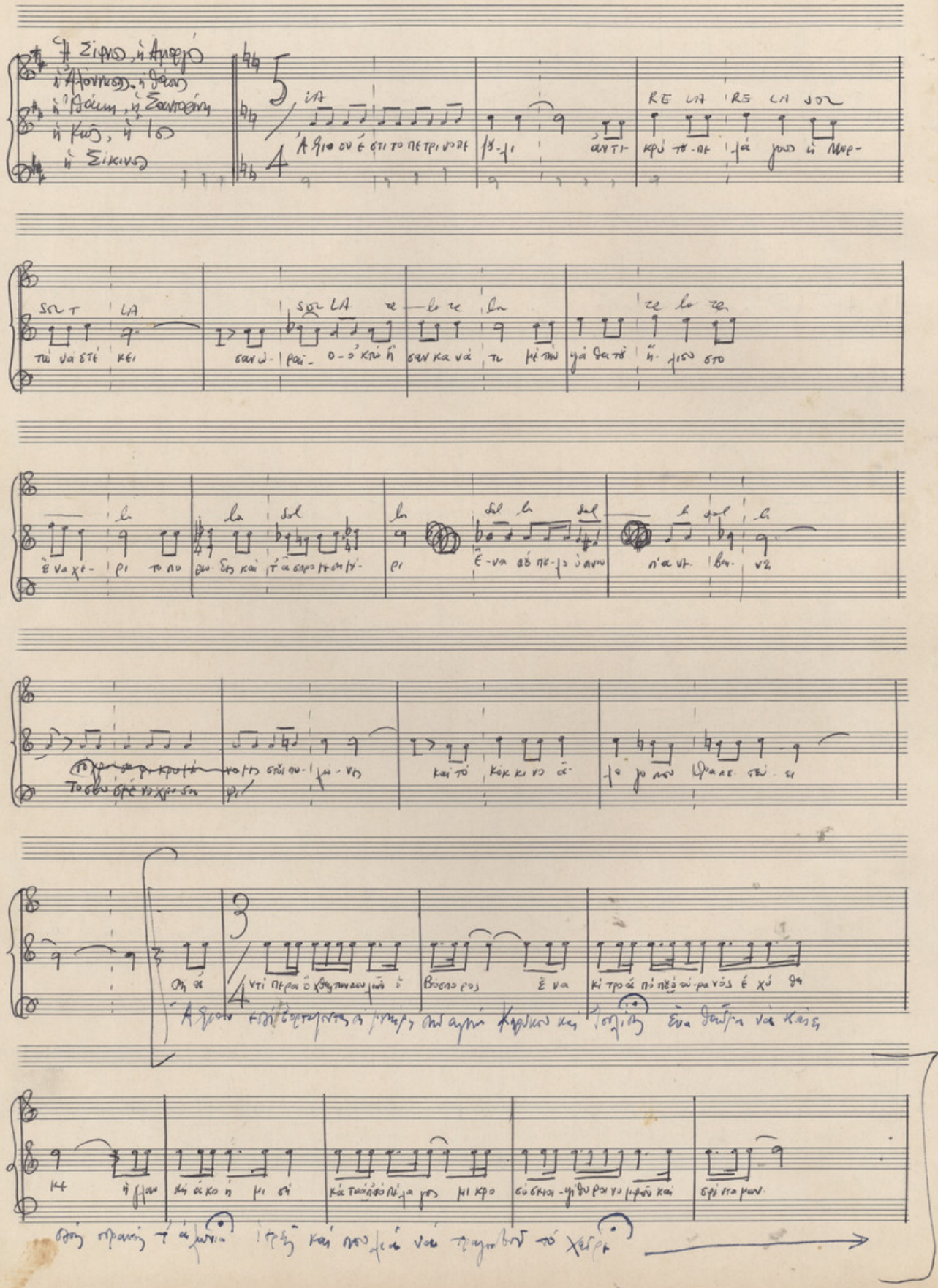

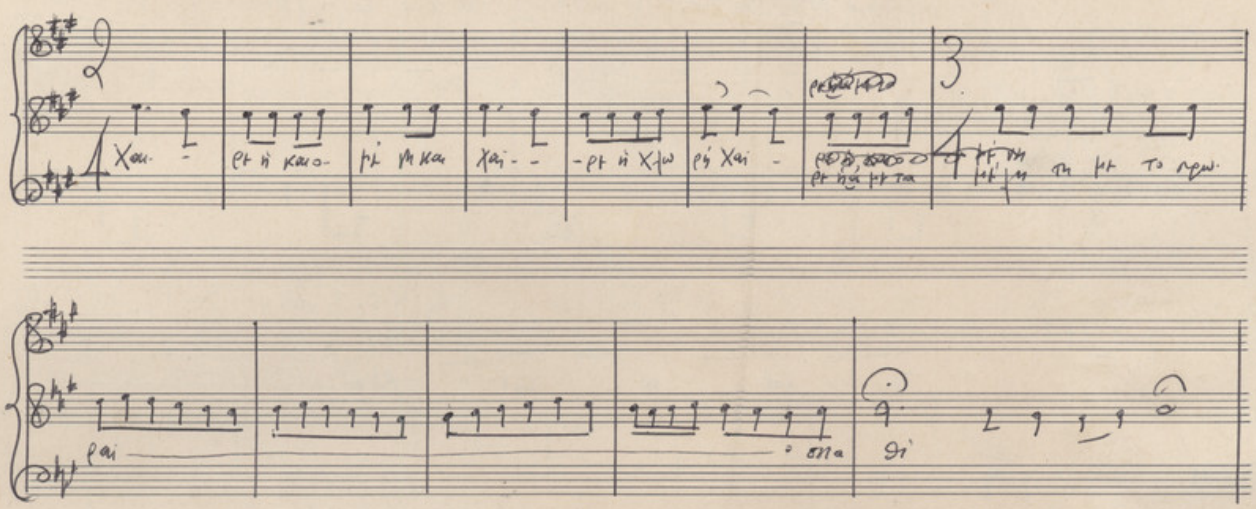

ΑΠΑΓΓΕΛΙΑ

ΕΝΑΣ

Χαῖρε ἡ καιομένη καὶ χαῖρε ἡ Χλωρή
Χαῖρε ἡ νοῦ πατεῖς καὶ τὰ σημαδὰ σβήνονται
Χαῖρε τοῦ Παραδείσου τὴν βυθὼ ἡ Ἀγρία
Χαῖρε ἡ Ὀνειροτόκη Χαῖρε ἡ Πεζαγινή
Χαῖρε μὲ τὰ γιτὰ μαχιά ἡ χρυσίζοντας τοῦ ἄνεμο
Χαῖρε νοῦ καταρτίζεις τὰ Μηναῖα τὴν Κήπων
Χαῖρε ἡ ἀκριβοσπάθιστη καὶ σεμνή

ΟΛΟΙ

Χαῖρε ἡ Ἀμπαμίζουσα μὲ τὸ πρωραῖο σπαθί
Χαῖρε ἡ νοῦ ξυπνᾶς καὶ τὰ θαύματα γίνονται
Χαῖρε τῆς ἐρημίας τὴν νησιὼν ἡ Ἁγία
Χαῖρε ἡ Ἀγκυροφόρος καὶ ἡ Πενταστέρνη
Χαῖρε μὲ τὴν ὡραῖα χαλιά ἡ δειμαίσσεις τοῦ δείμονα
Χαῖρε νοῦ ἁρμόζεις τὴ μόνη τοῦ Ὀφιούχου
Χαῖρε ἡ προφητικιά καὶ δεκλαζική.

Ὁ ΔΙΑΚΟΣ

Τὸ Κρίνο, τὸ Τριανταφυλλο, τὸ Γιασεμί
ὁ Μενεξὲς ἡ Παιχαλιά, ὁ Ὑάκινθος
τὸ Γιούλι, τὸ Ζαμπάκι, τὸ Ἀσπρολουλούδι

ΔΕΞΙΟ ΨΑΛΤΗΣ

Χορο

Ἀ ξιο ὄν ἐ στι το Χω- μα πυ ἀ νε βά ἰε μιαν ὁ- σμη κε- ραν

νοῦ σαν ἀπο θειά φι τοῦ βου νοῦ ὁ πυθ- με νας ὁ- που θας ἀν οἱ νε-

re sol re sol RED

Κρυ Vol I

Ἀν θη τῆ αὐ ρι ον-

Vol II

Sol

Το Κρινο το τριανταφυλο

Το Κρινο το τριανταφυλο

MI

1 2 3 4 A

ΔΙΑΚΟΣ

Ἡ Ἔρση, ἡ Μυρτώ, ἡ Μαρίνα, ἡ Ἐλένη, ἡ Ρωξάνη, ἡ Φωτεινή, ἡ Ἄννα, ἡ Ἀγλαυρο ἡ Κύνθια

Ἡ Ἐλία, ἡ Ρολά, ἡ Ρολακινά, τὸ Πεῦκο, ἡ Λεύκα, ὁ Πλάτανος, ὁ Δρῦς, ἡ Ὀξιά, τὸ Κυπαρισσι

ΤΑ ΒΟΥΝΑ [illegible] (σελ. 84)

[illegible]

1 2 3

Ἀ ξιο ὄν ἐ στι το Χω- μα [illegible] ο το δά κρυ ανα τέ λου- ται ἀρ γα + σταῦ ραι- α σου μα-

Ἀξιοῦ ἐστι τὸ χέρι σου ἐπιστρέφει ἀπὸ κόνο κρυχτὸν καὶ τῆρα μέρη → (a)

Τια ταν παι- δὶν σου κρα- τιοῦ νεται χέρι χέ- ρι ταν παι δὶν σου κυ- τά λου- ται καὶ δὲ μι λιοῦ

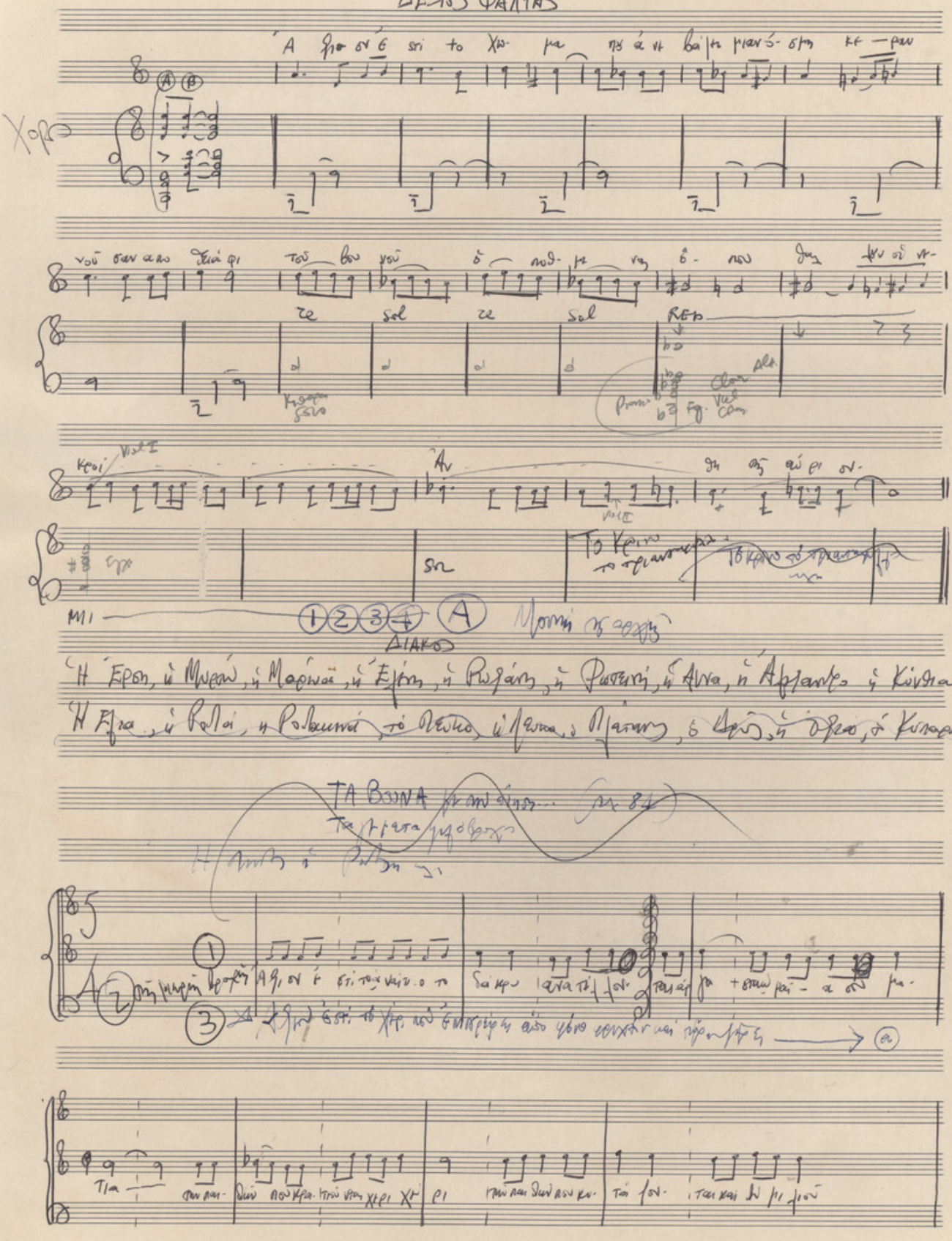

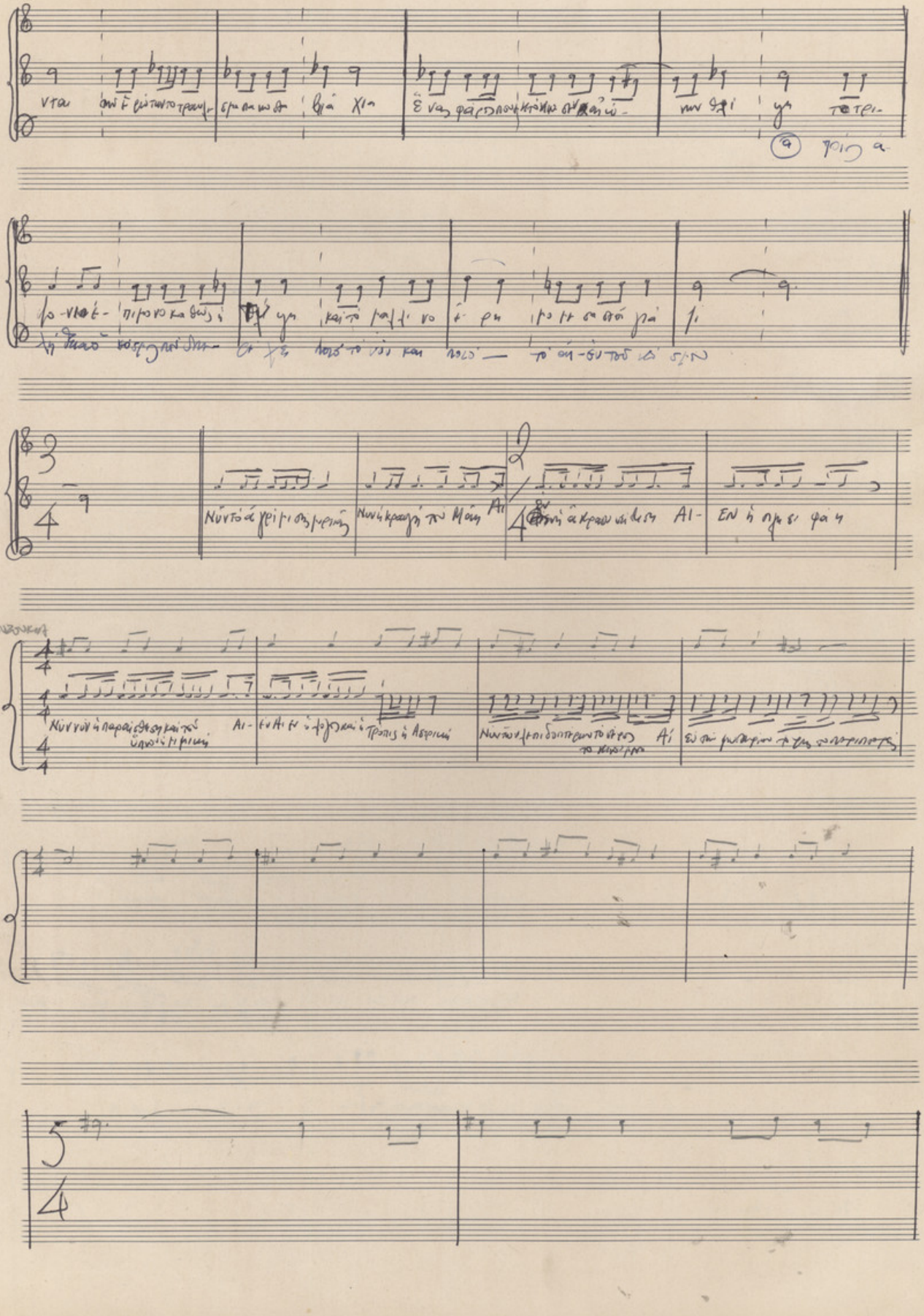

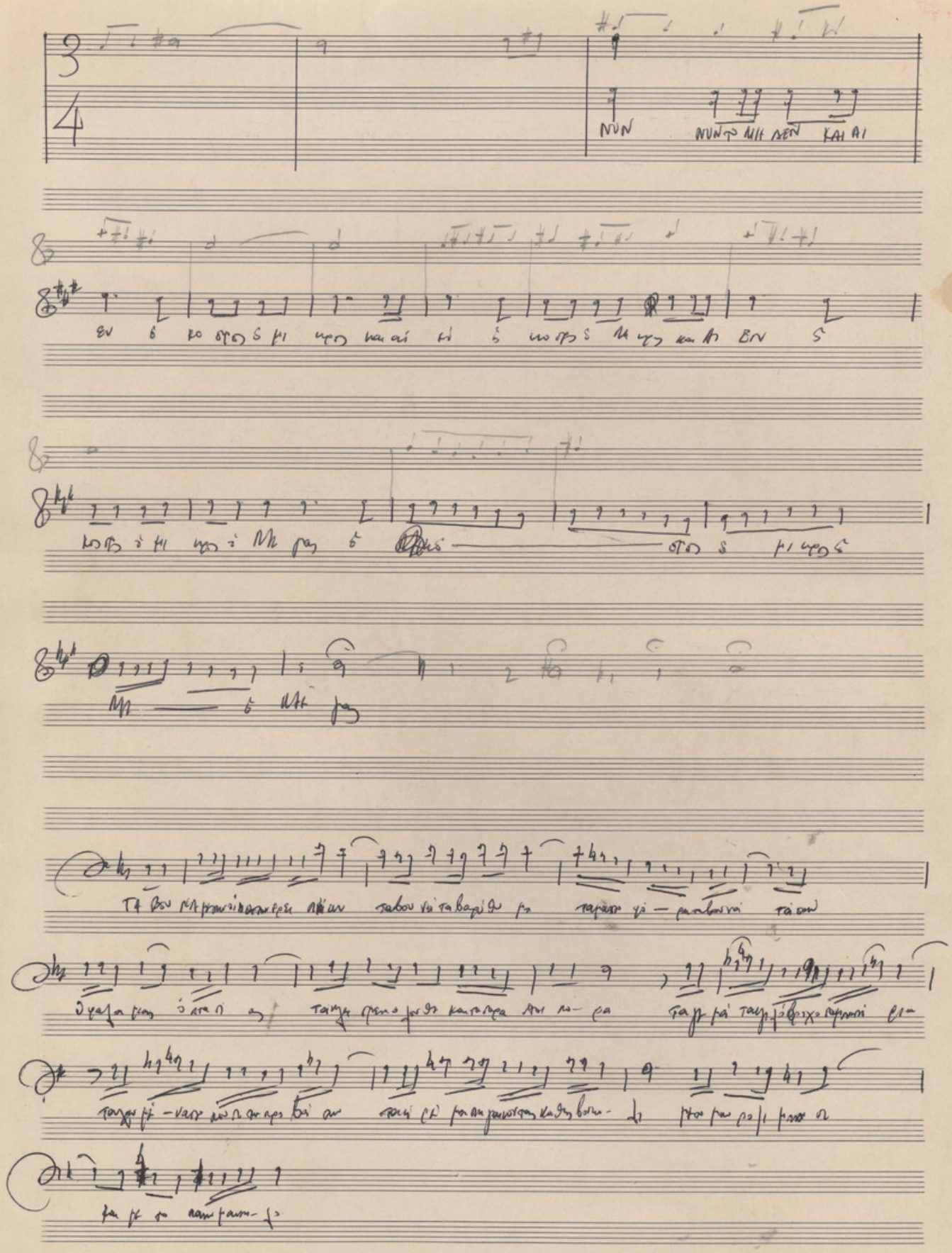

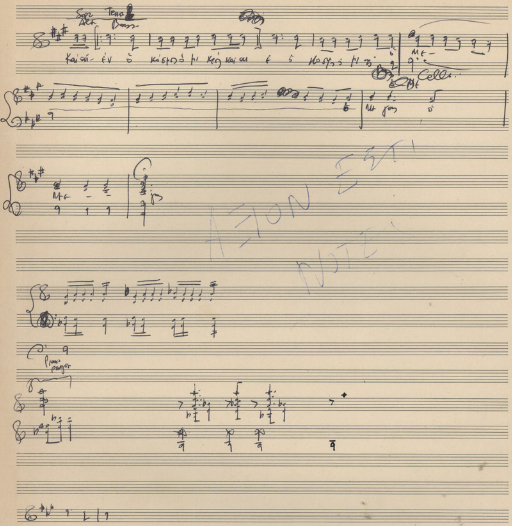
Sop. Tenor
Alt. Bass
Cello
ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙ

DURAND & Cie 4, Place de la Madeleine, PARIS. (26)

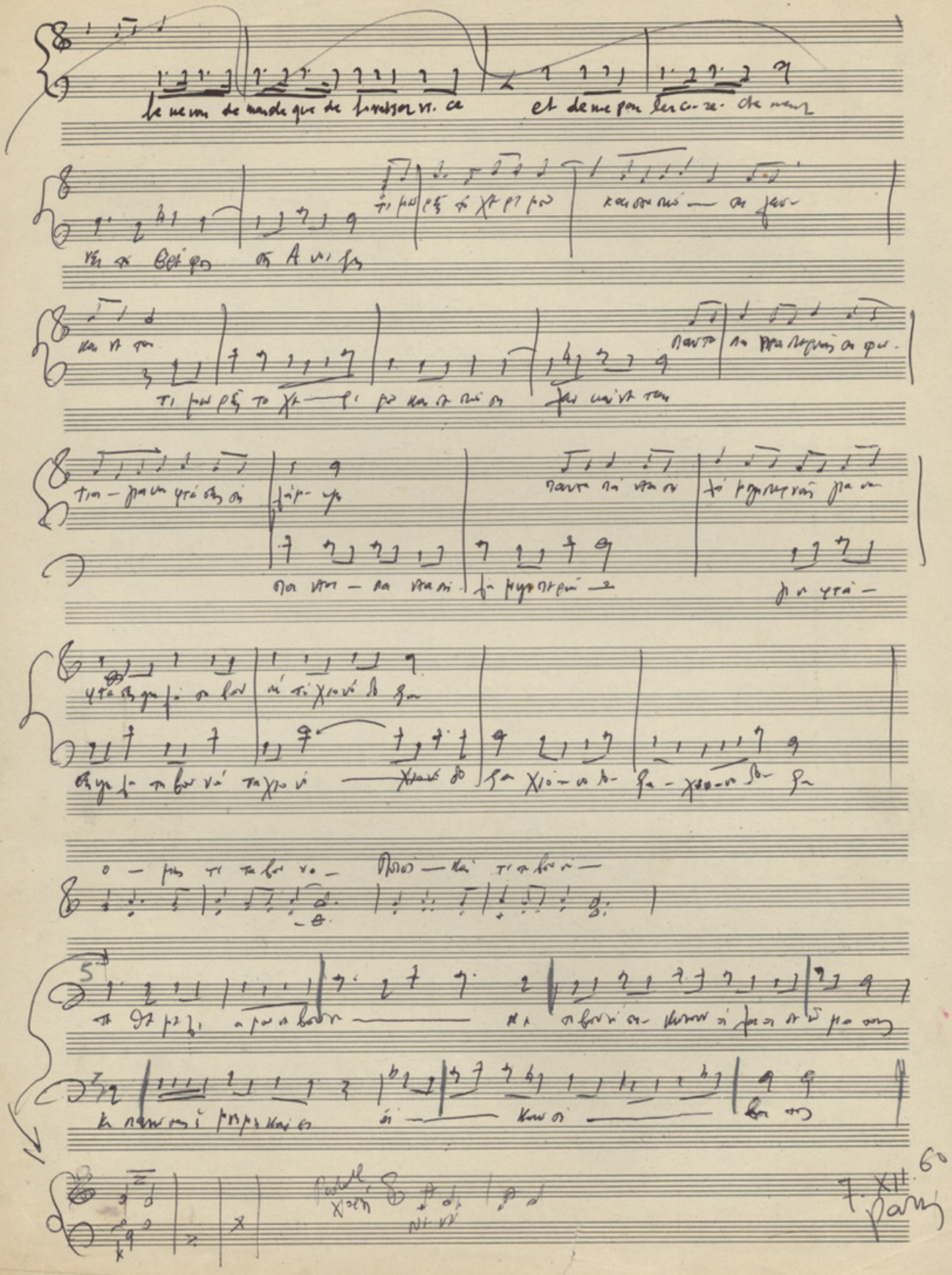

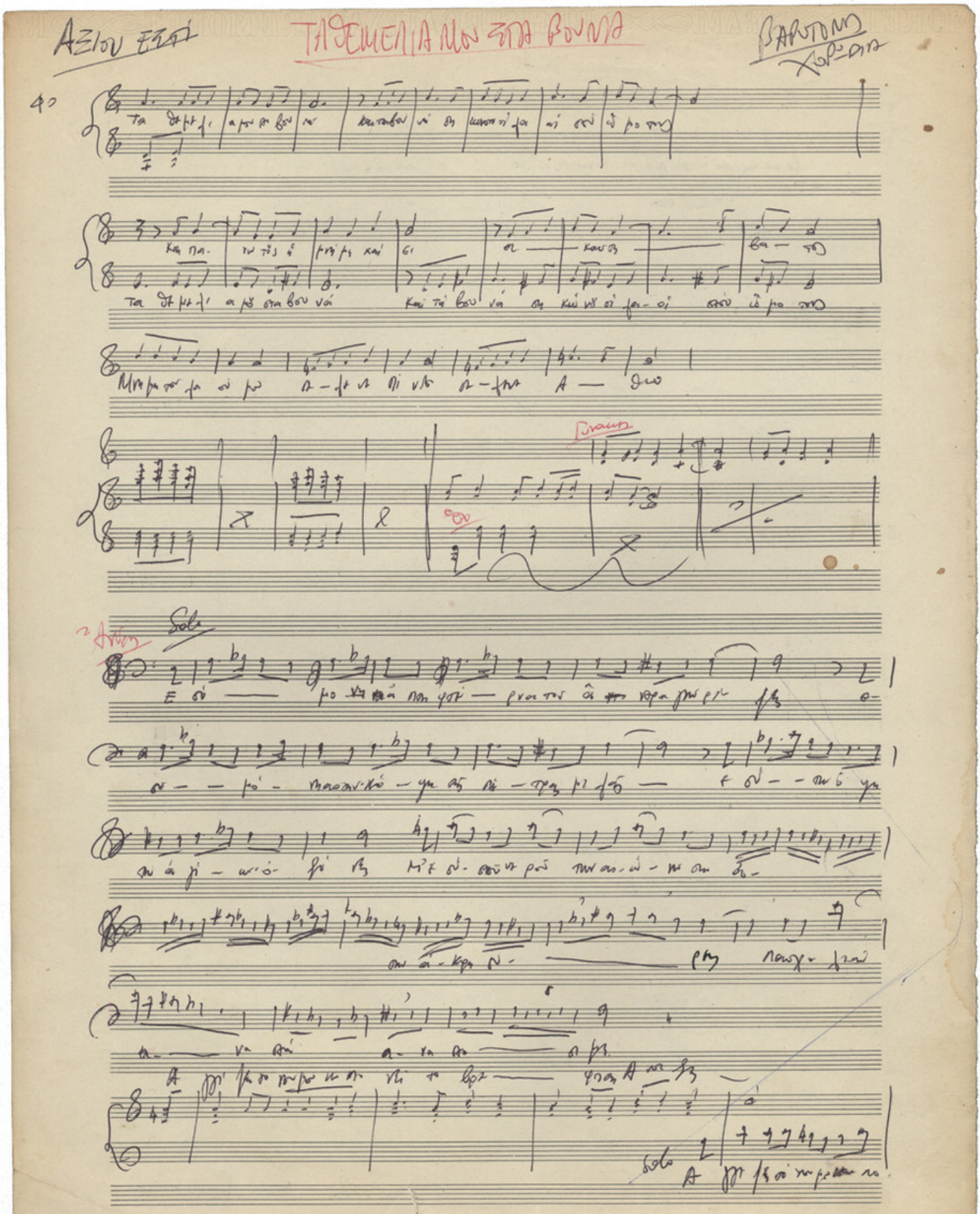

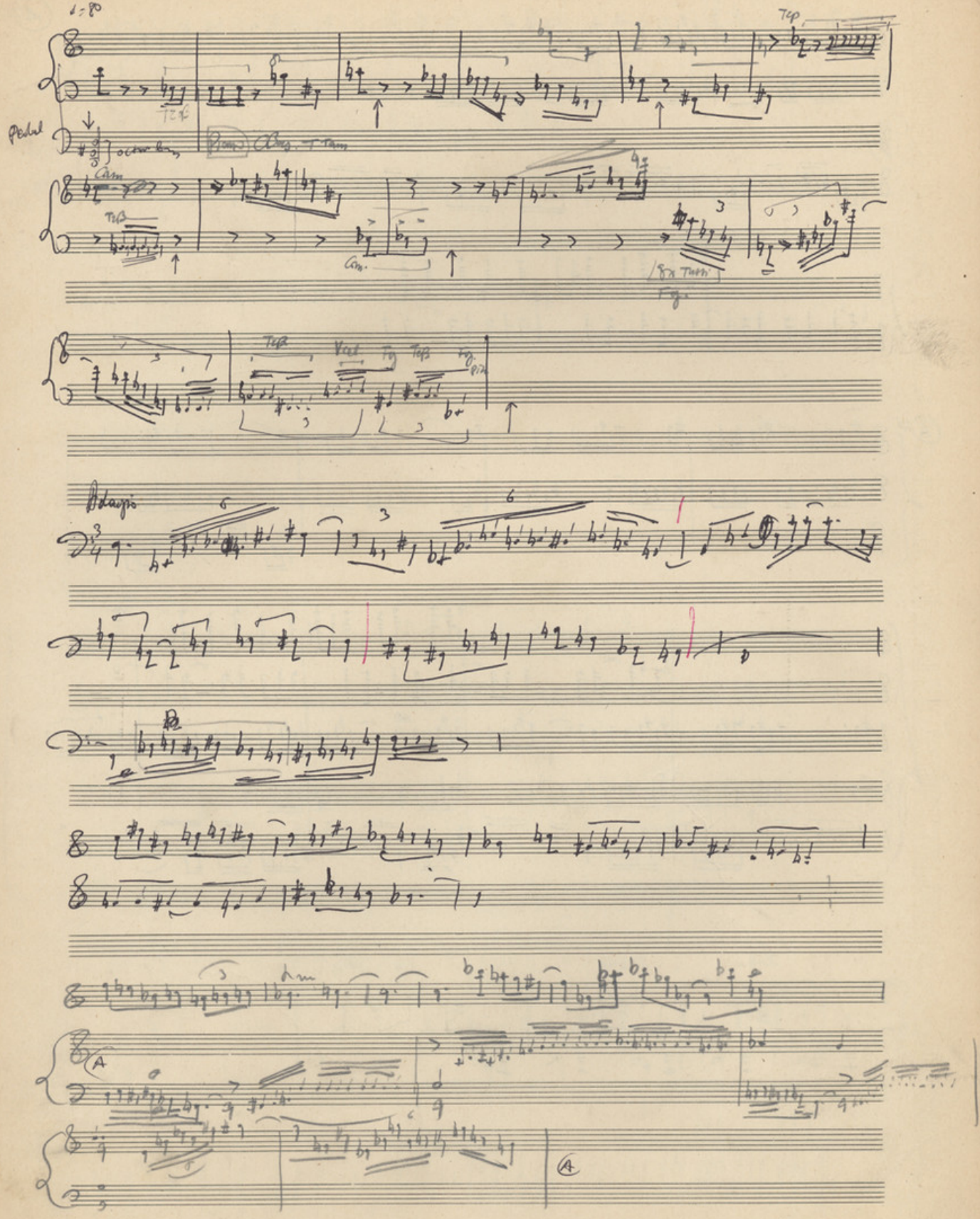
Pedal
Adagio

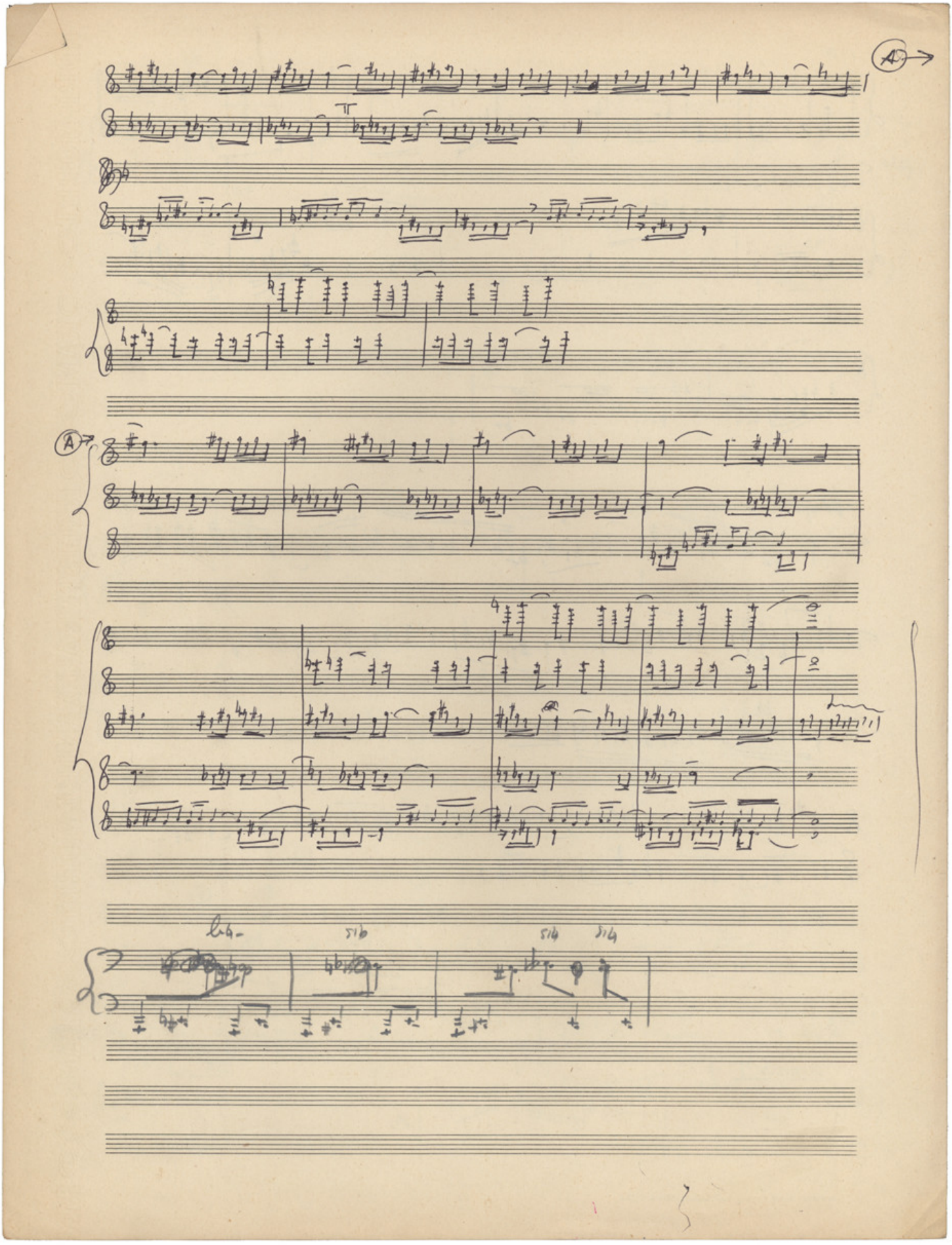

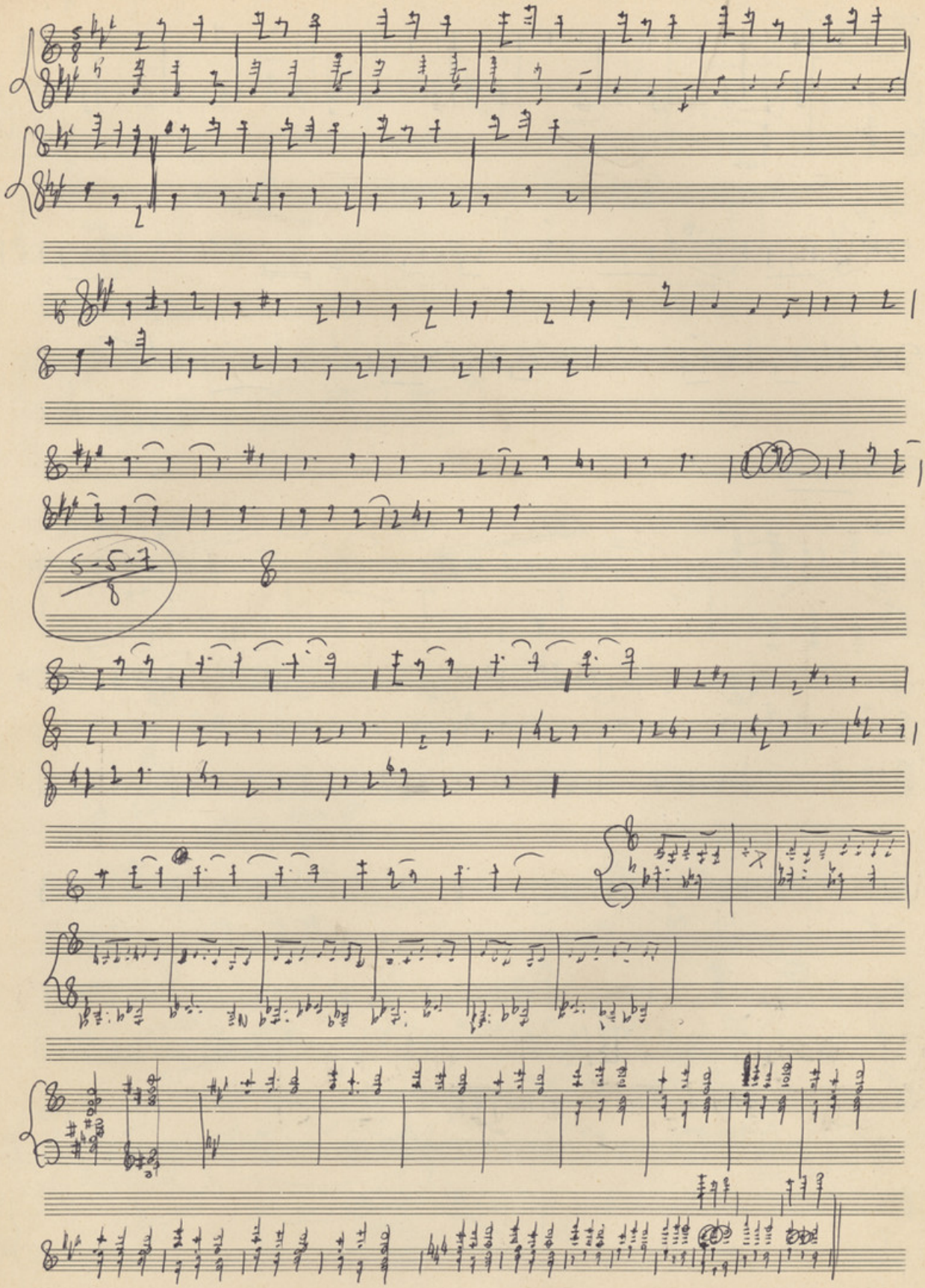

DURAND & Cie 4, Place de la Madeleine PARIS. (24)

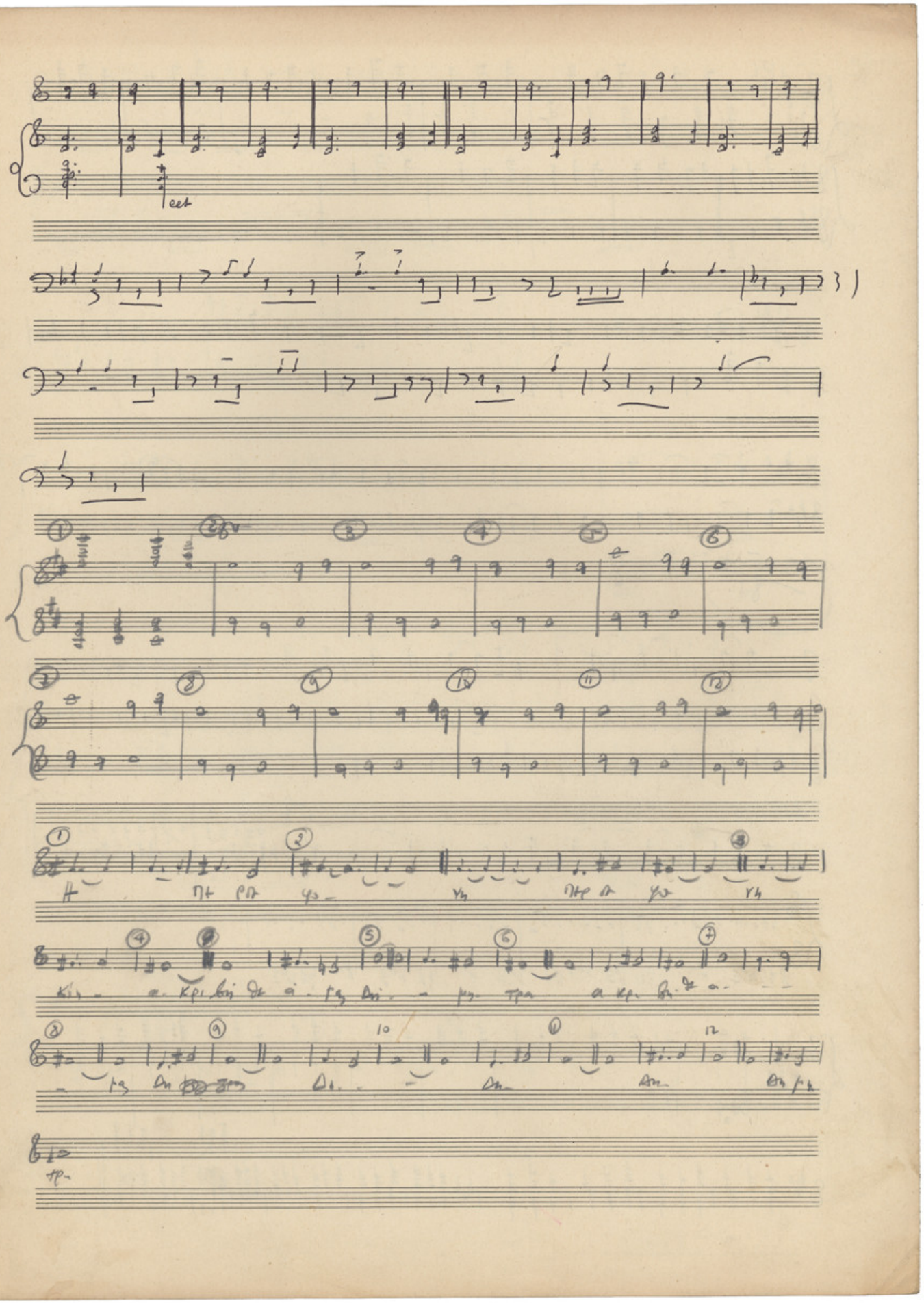

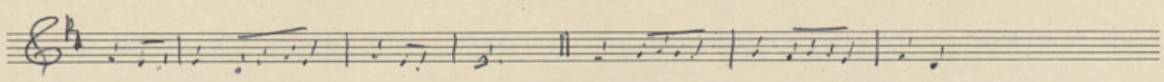

DURAND & Cie 4, Place de la Madeleine, PARIS. (26)

DURAND & Cie 4, Place de la Madeleine, PARIS. (26)

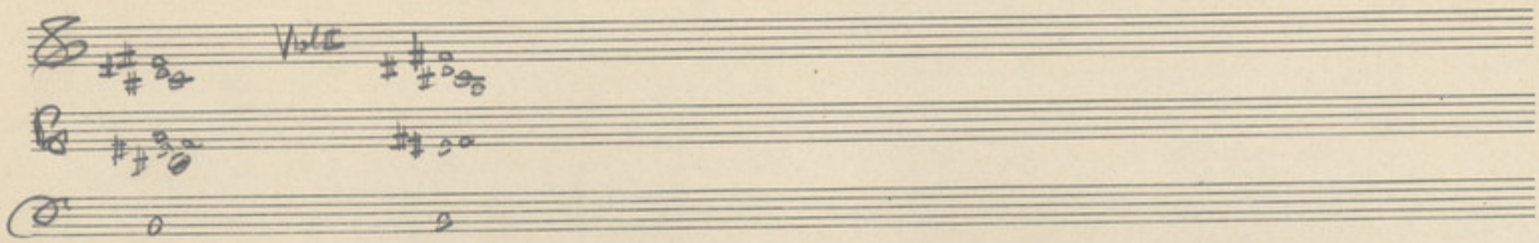
Vcl.

Mano 1
Vedi Tremolo

mi la la si

si mi si si RE la Do Sol la

si si Do mi fa# mi si

Do mi la mi RE Do si mi opx

si

Do si la mi la mi RE Do si mi

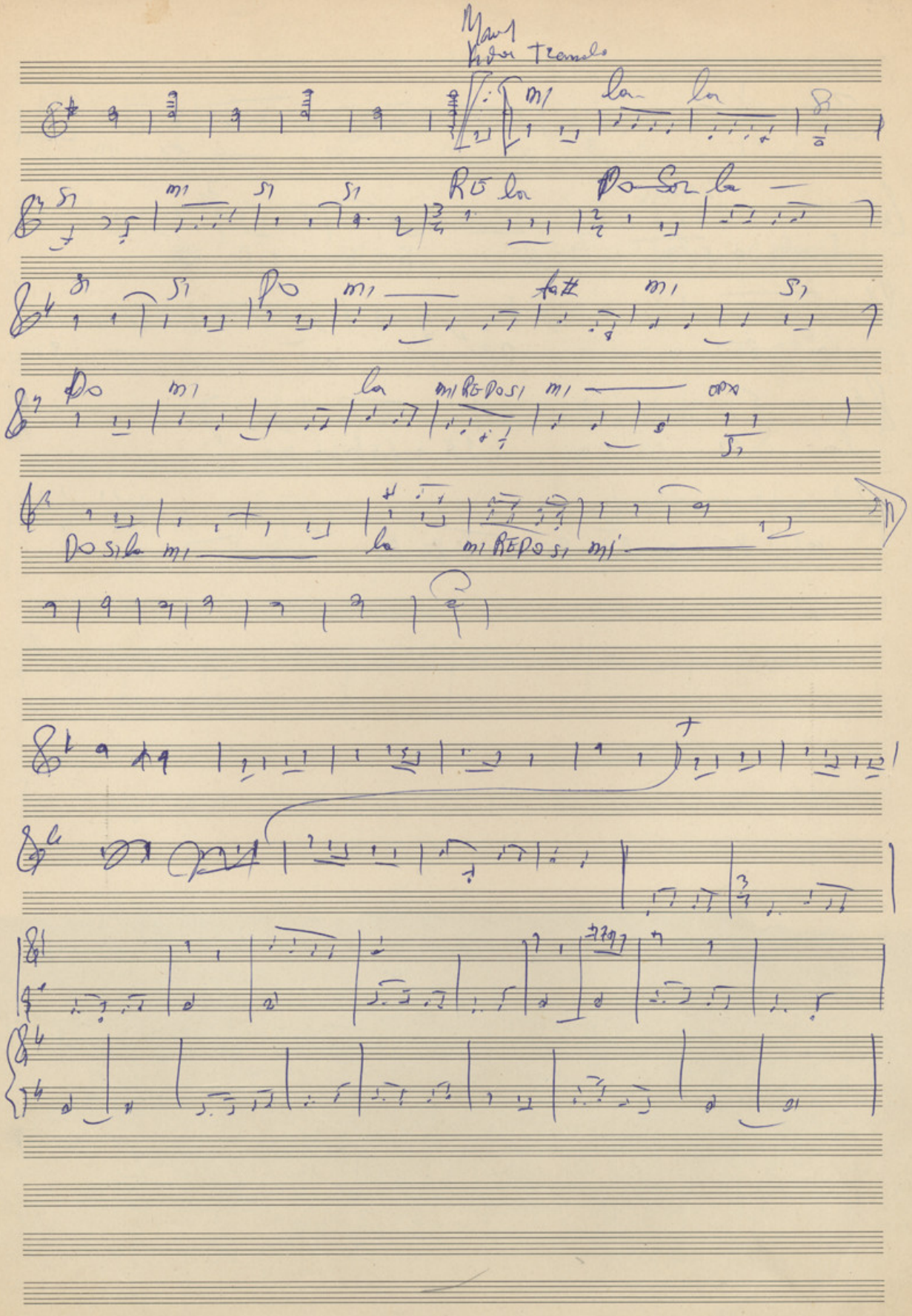

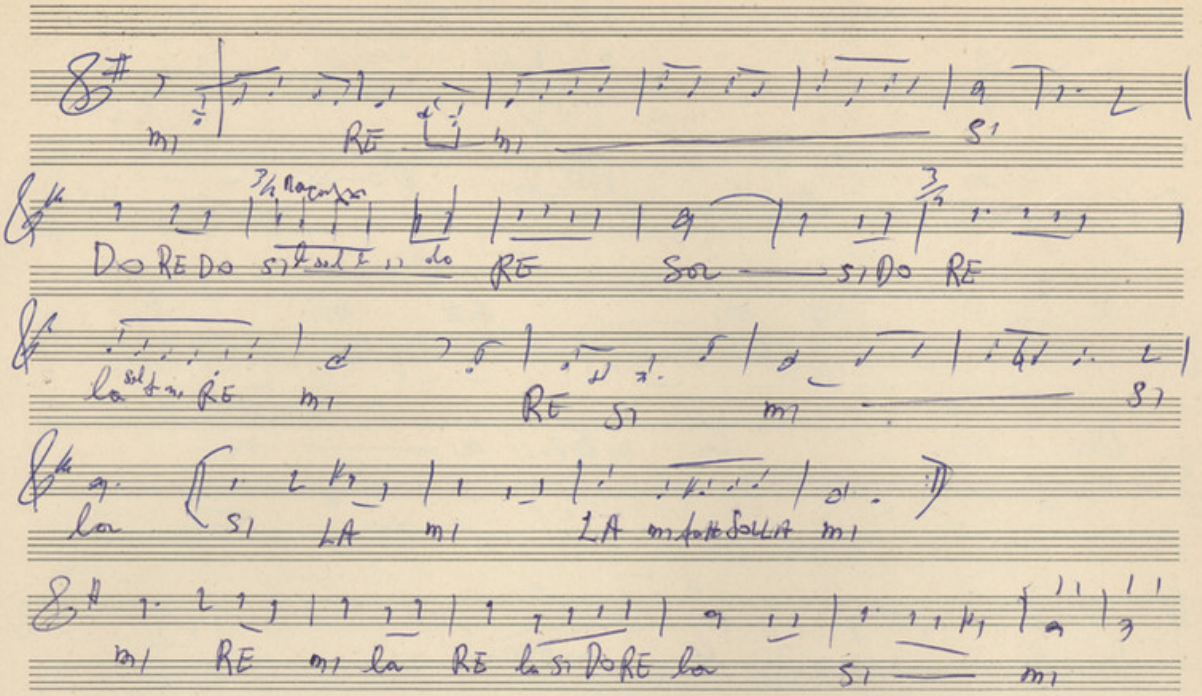
mi RE mi SI
DO RE DO SI SOL E SI DO RE SOL SI DO RE
la SOL E mi RE mi RE SI mi SI
la SI LA mi LA mi fatto SOLLA mi
mi RE mi la RE la SI DO RE la SI mi

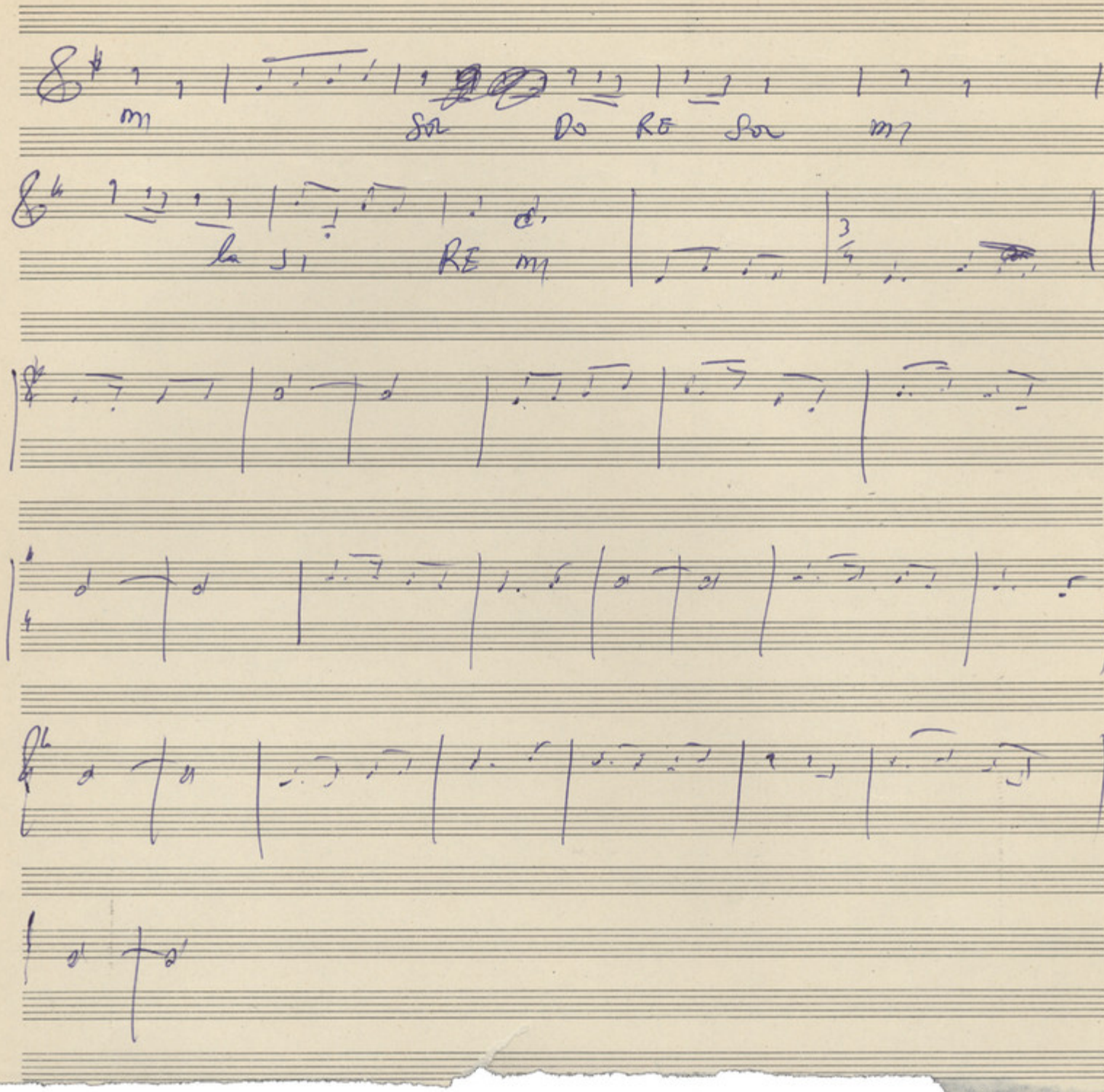
mi
Sol Do Re Sol mi
la si RE mi

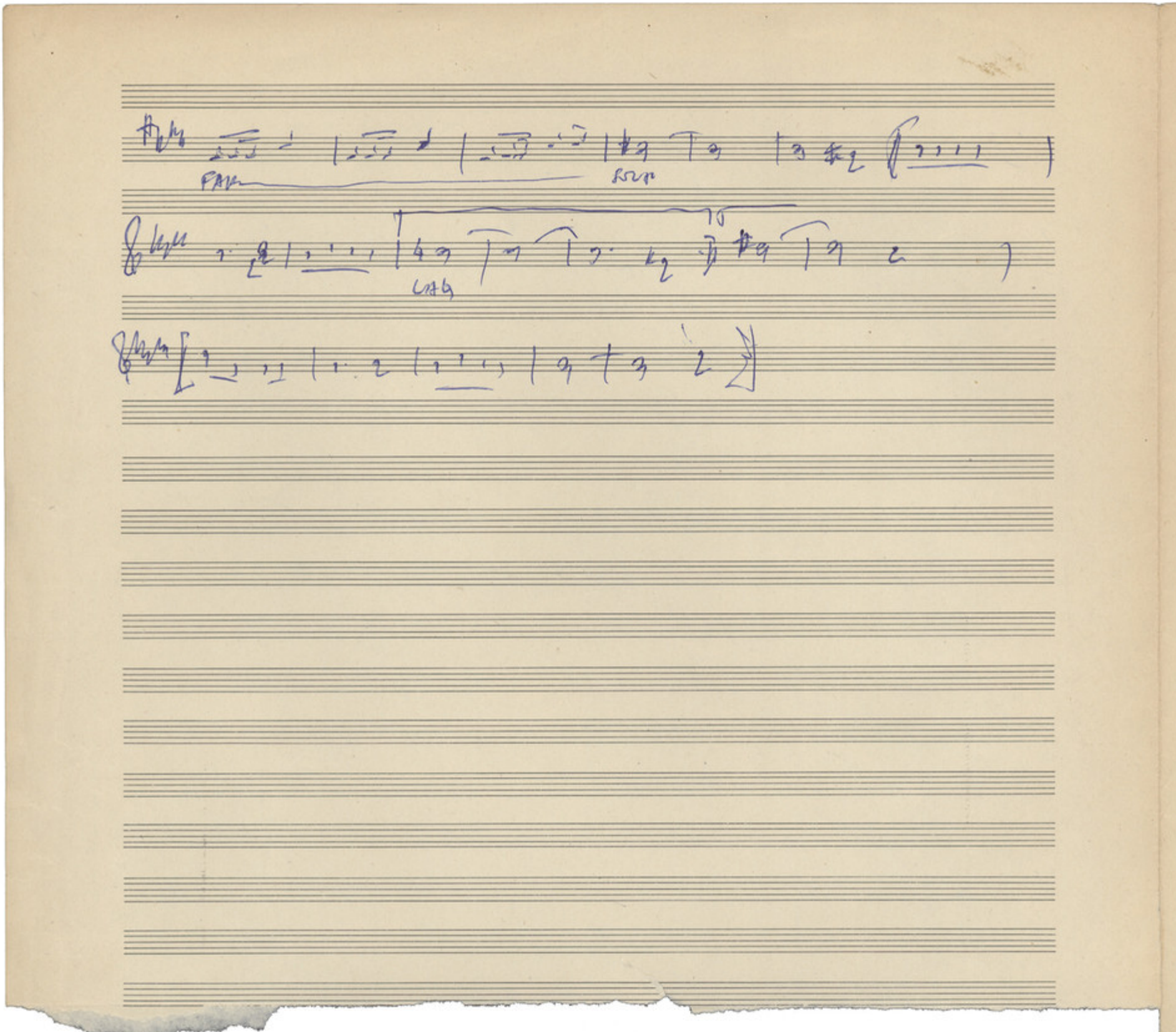

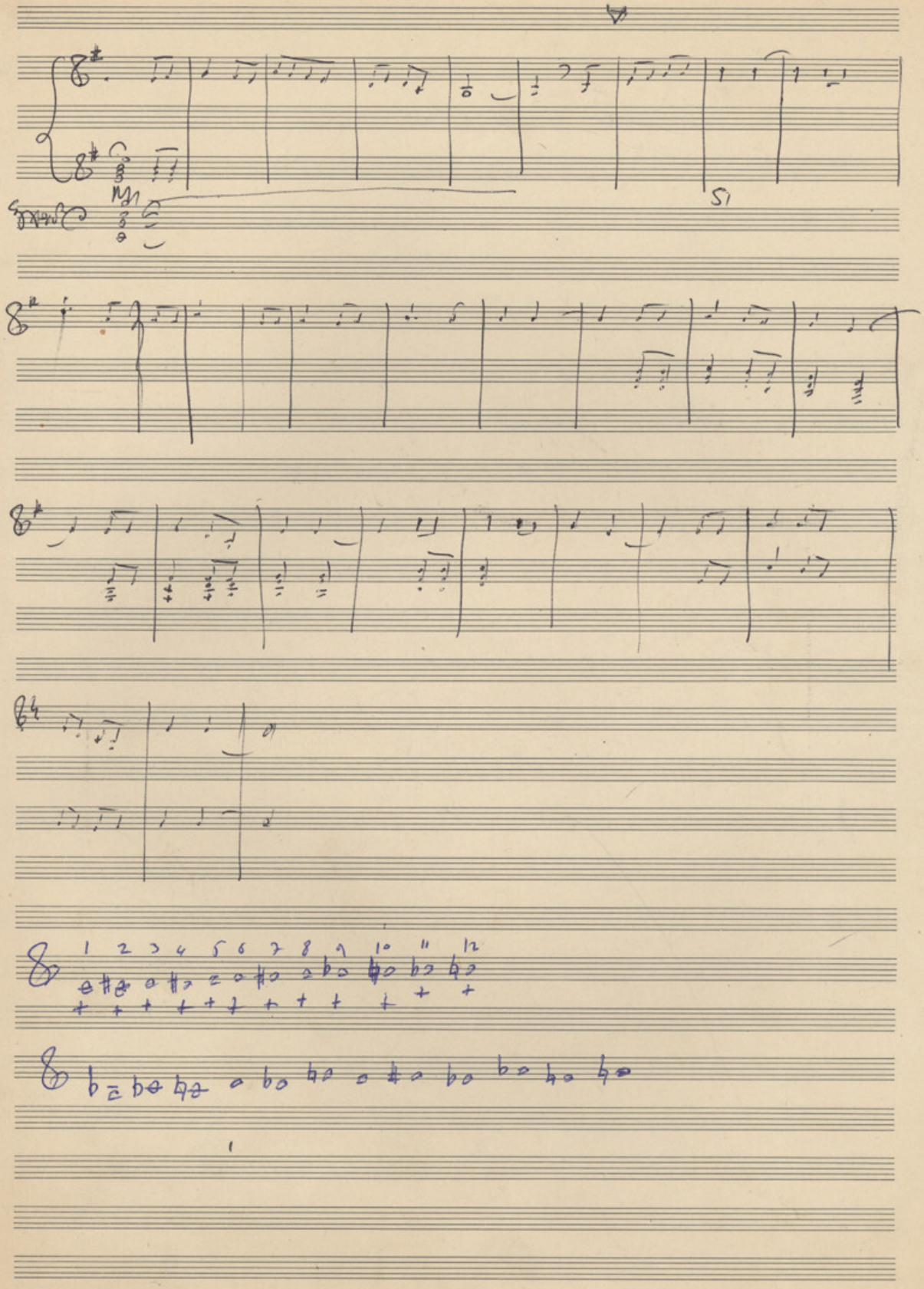

DURAND & Cie 4, Place de la Madeleine, PARIS. (26)

Piano

mi

mi

Pizz

Kidapa Bass

DO RE DO SI MI SI DO RE — SOL — SI — DO RE — LA RE MI

mi — re mi — re mi — mi la si la

mi — la mi fa mi la mi

Piano

Vcel I

II

Alto

Vcel C

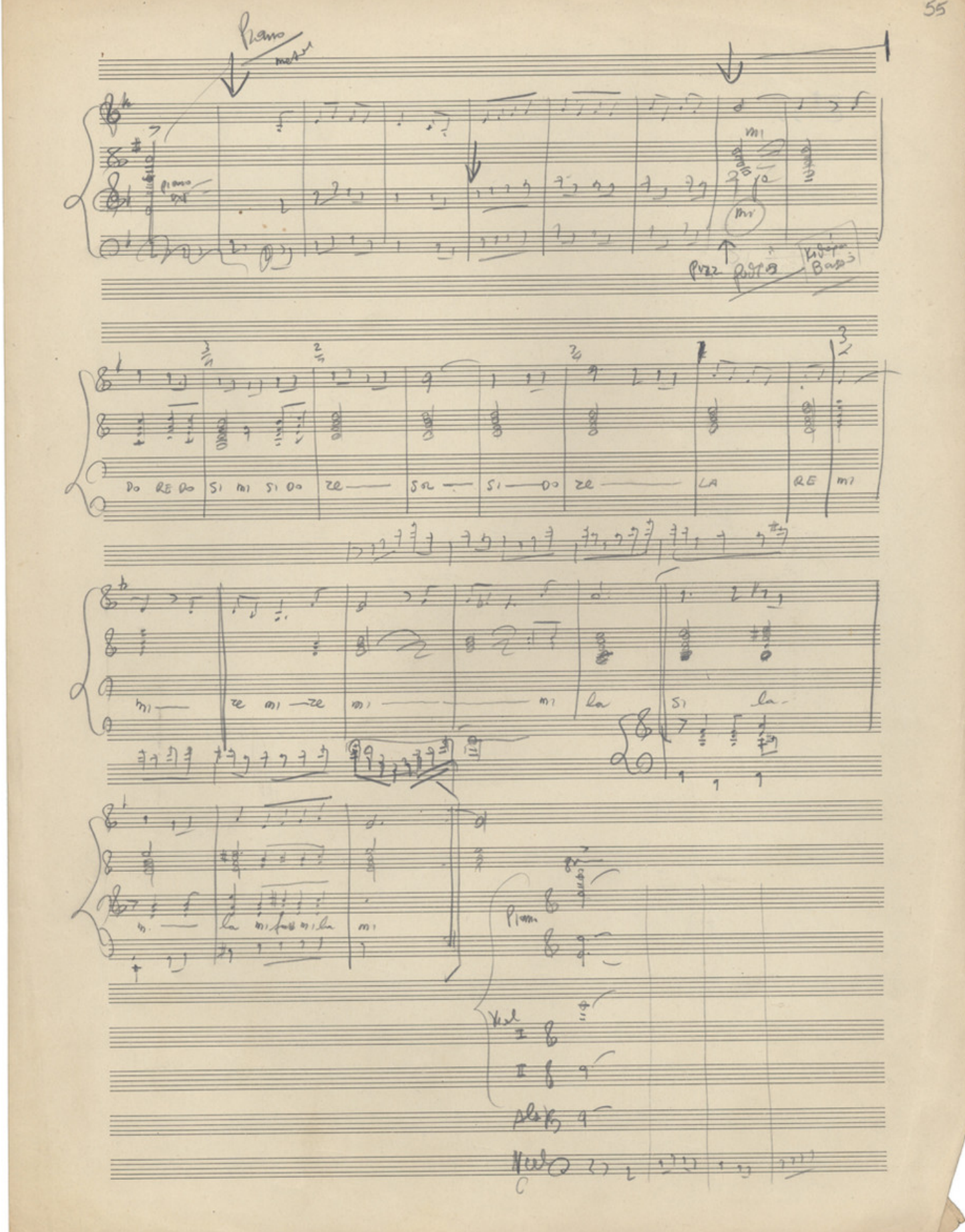

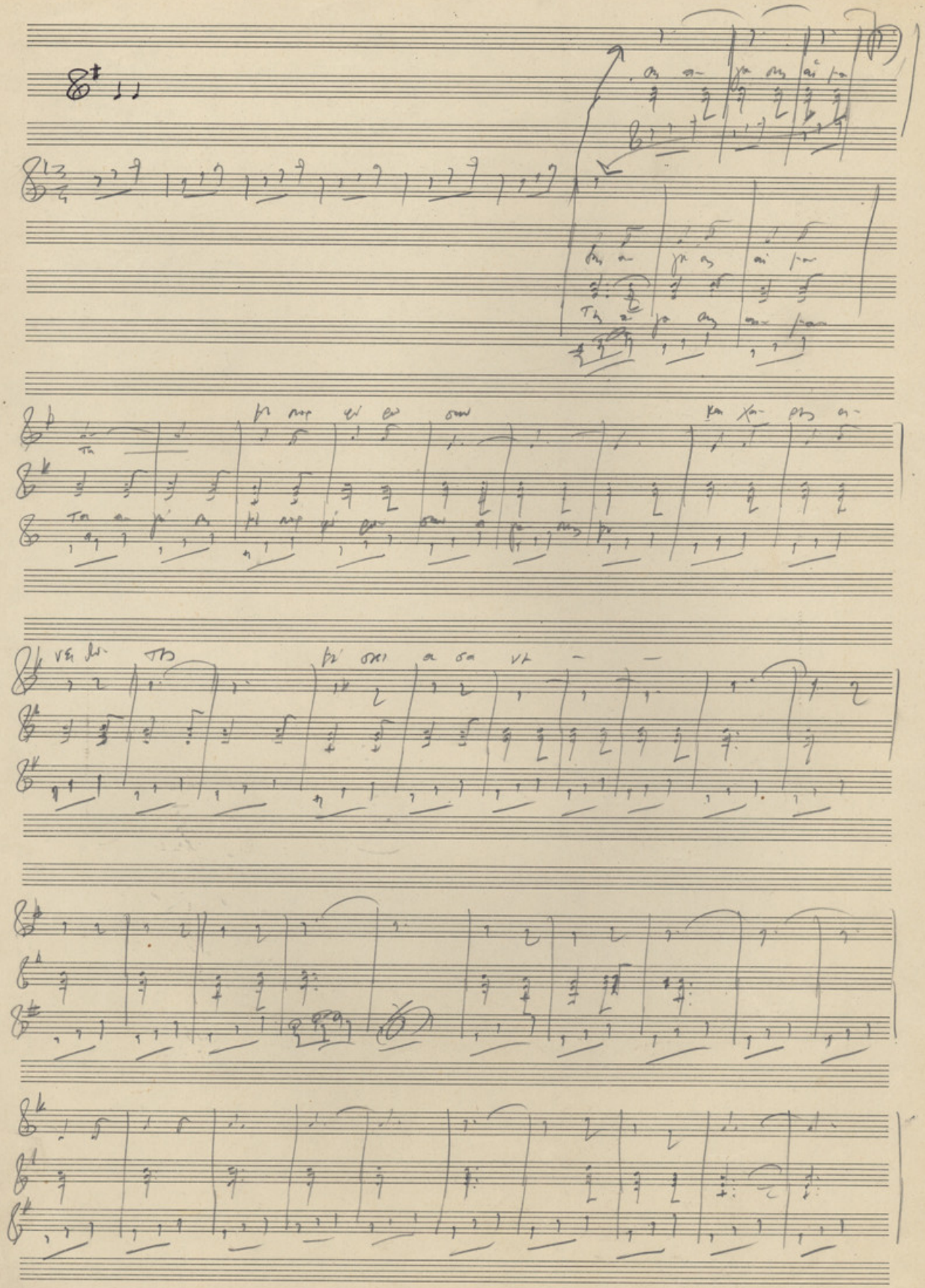

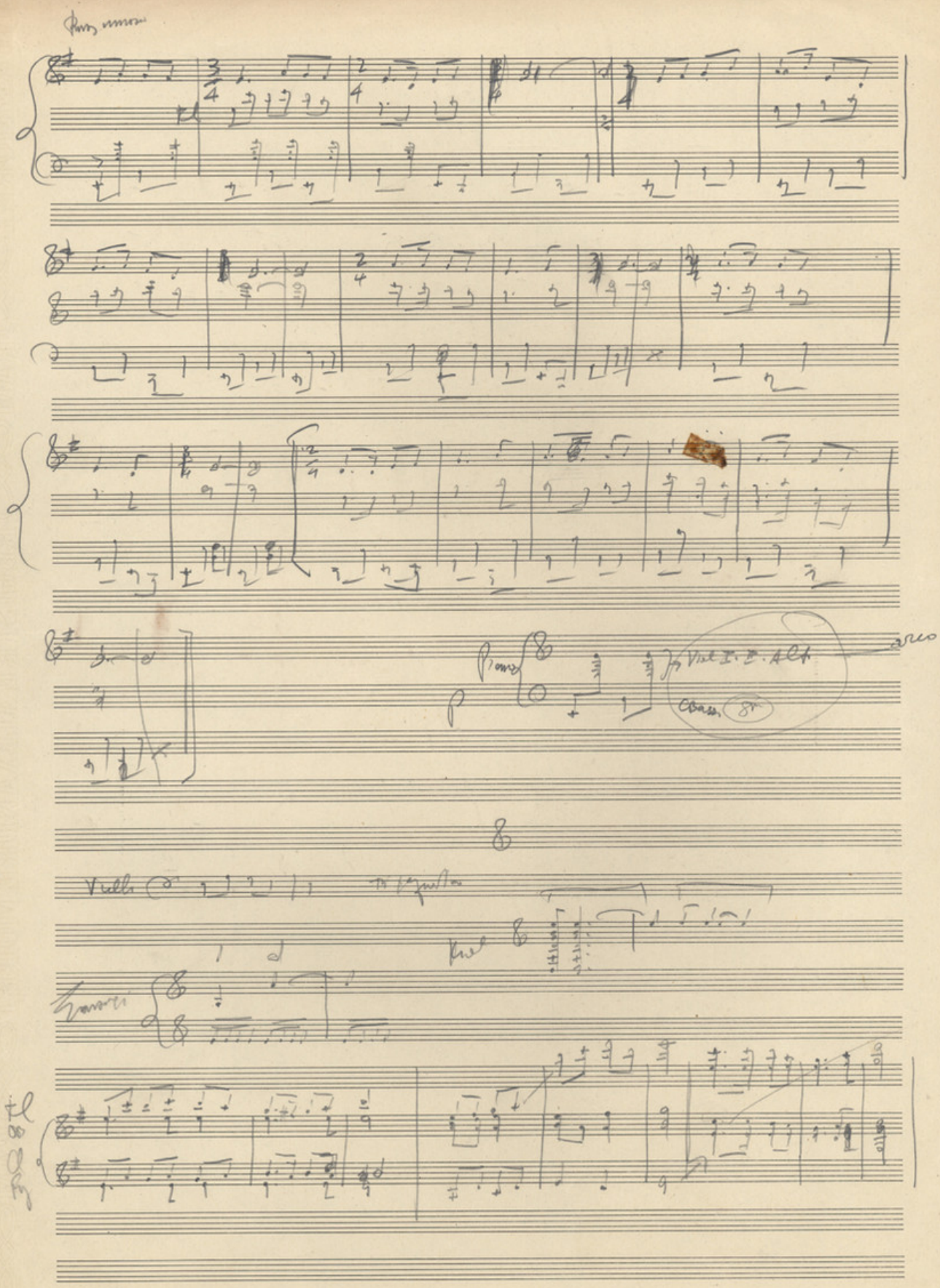

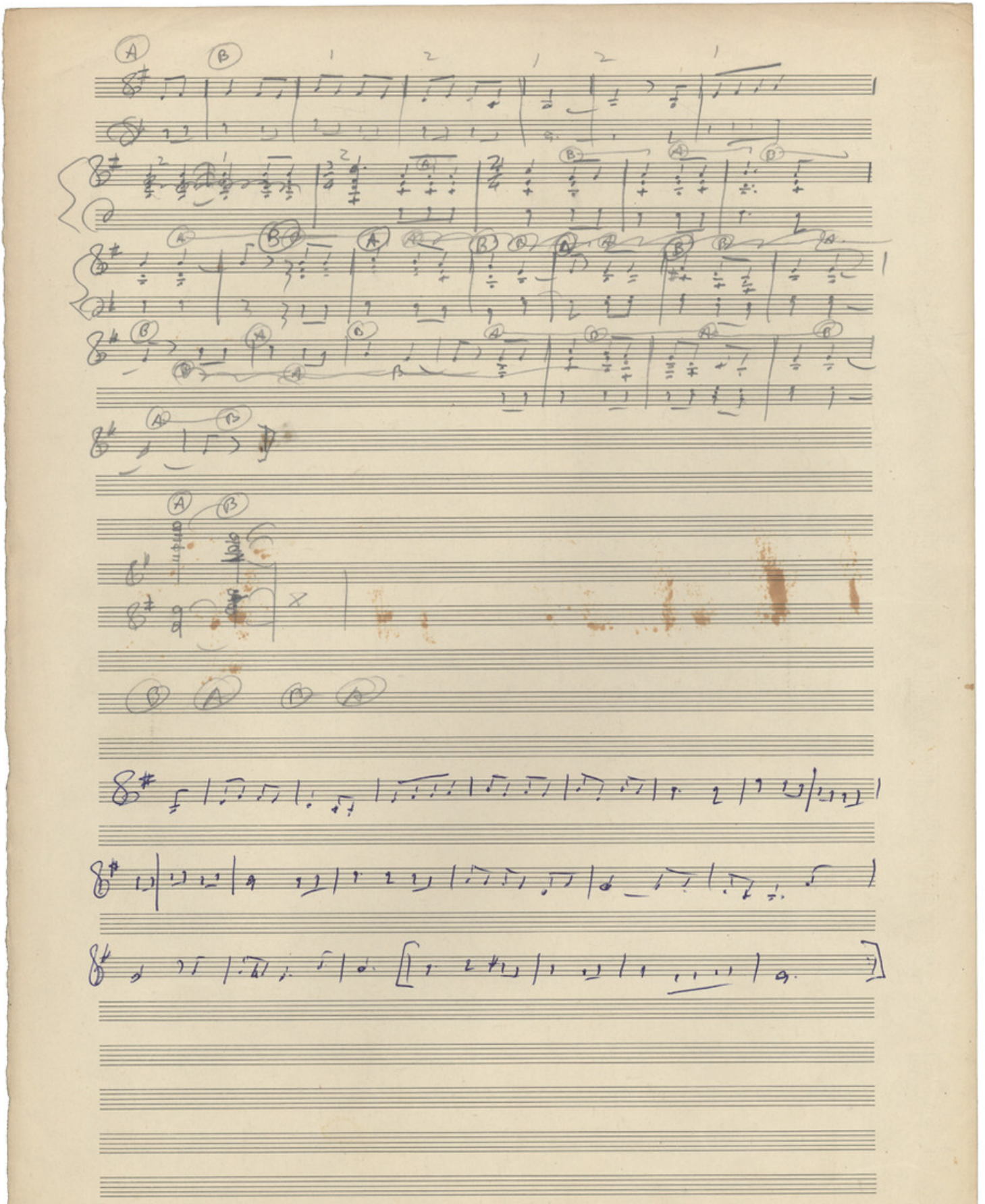

DURAND & Cie 4, Place de la Madeleine, PARIS. (26)

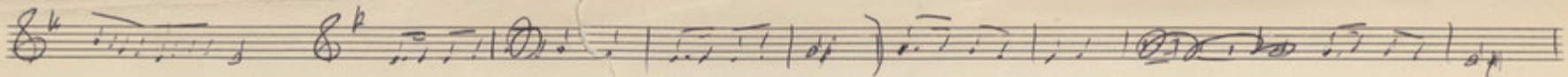

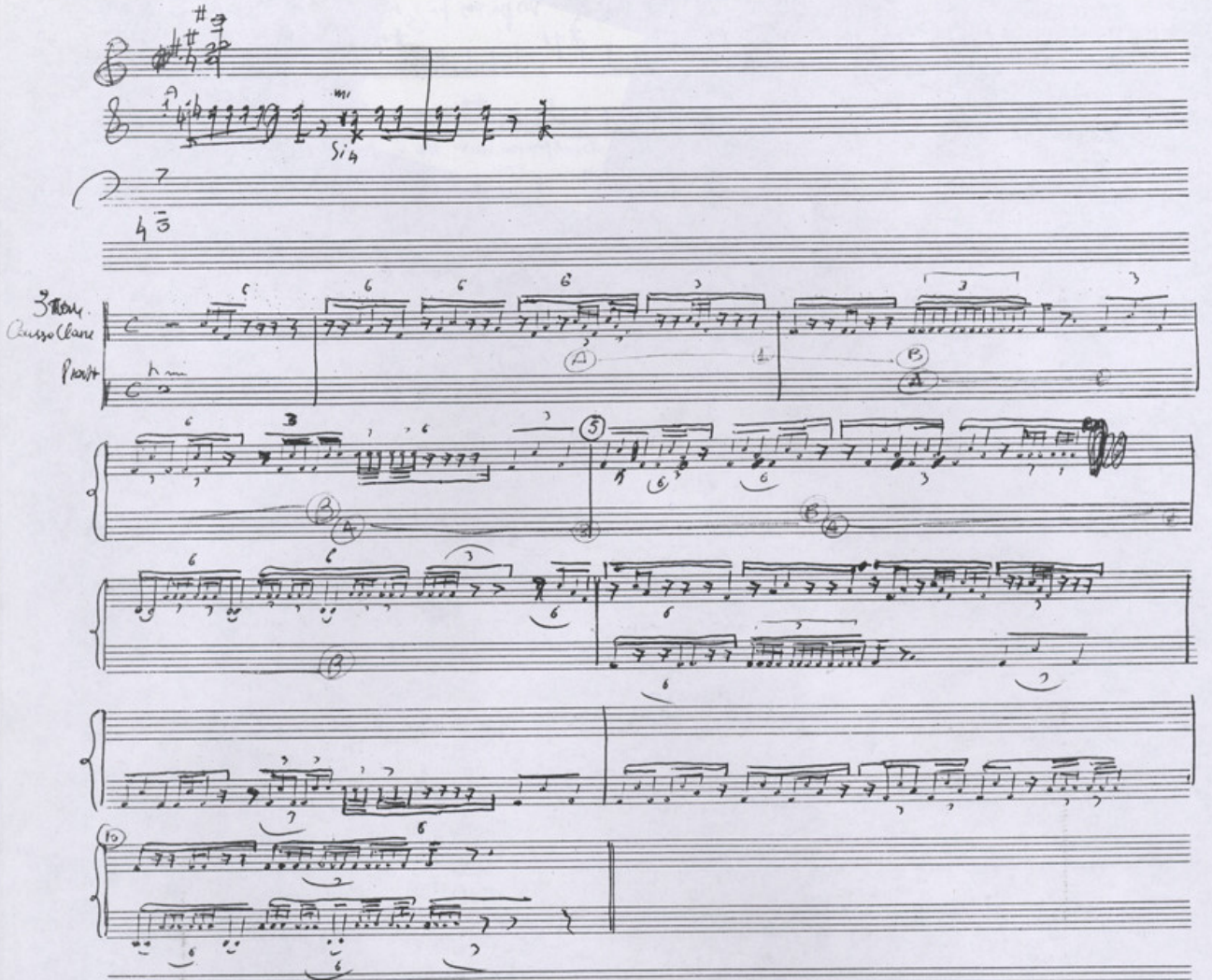
Cassa Clare
Piatti

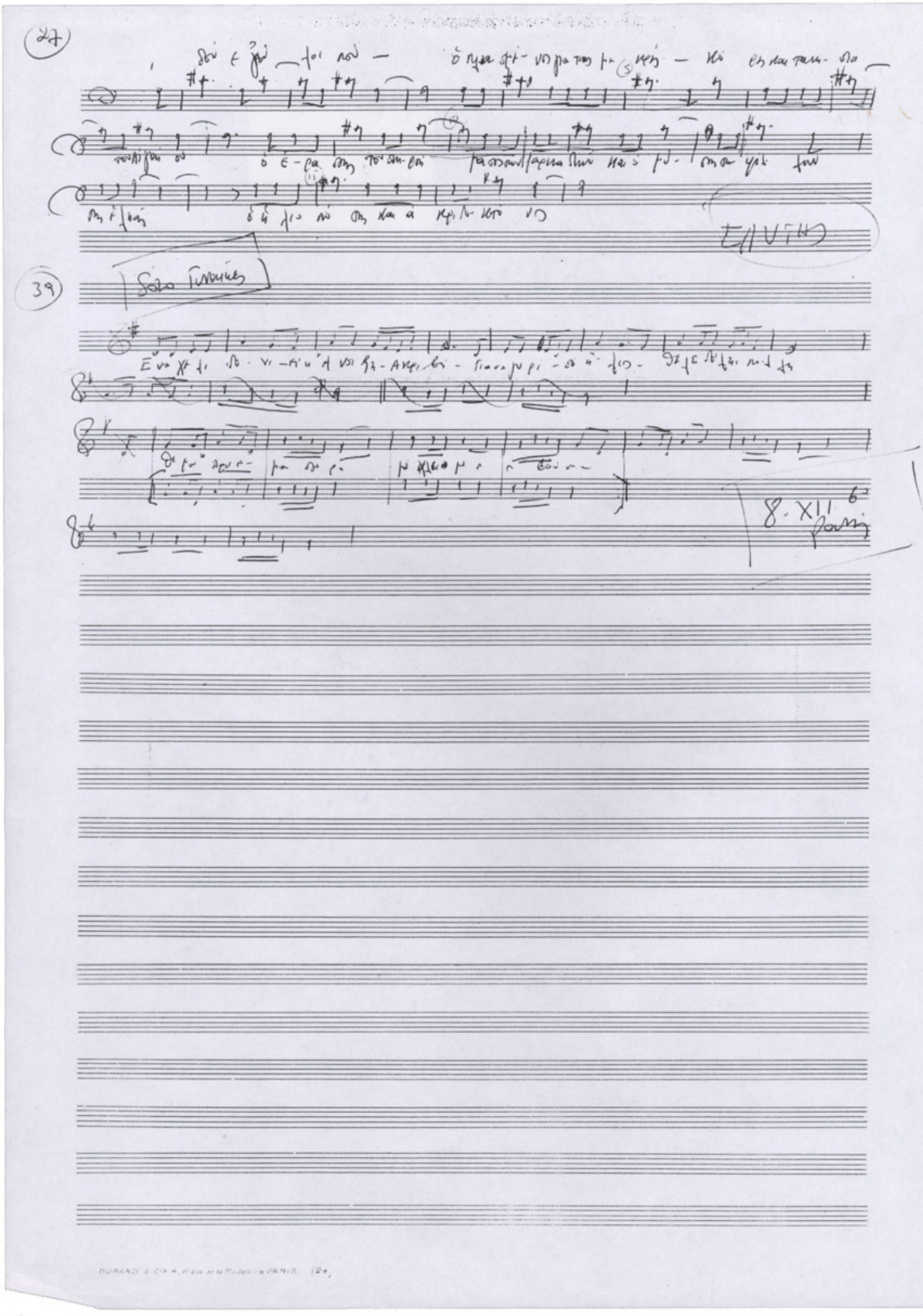
27
39
Solo Timbales
8. XII
Paris

ΤΑ ΠΑΘΗ

Γαναγράφω καθορά τὰ μέρη τοῦ:

№ 12

Βαρύτονε καὶ Χορός σελ. 19 μέτρο 57

57 3 Βαρύτονε Χορός

τῶρα τὸ χέ - ρι τοῦ θα νά - του αὐ-τό χα-ρί

τὸ χέ ρι αὐ-τὸ τοῦ θα- νά του. χα-

B X

ρι ξει- τη ξω- ή καὶ ὁ ὕ- - πνος δεν

ρι ξει- τη ξω- ή καὶ ὁ ὕ πνος δεν ὑ- πάρ χει χα- ρί ξει τη ξω- ή καὶ ὁ

B X

ὑ παρ- χει χτυ πᾶ ἡ καμ πανα τοῦ με σημ ρισ κί ὁρ

ὕ πνος δεν ὑ πάρ χει χτυ- πᾶ ἡ καμ πάνα του με σημ ρισ κί ὁρ-

γή στίς πέτρες τίς πυ- χα- ράζοντας τὰ γράμματα ΝΥΝ-ΚΑΙ-ΑΙ- ΕΝ ΚΑΙ Α-ΞΙ-ΟΝ-Ε-

γή στίς πέτρες τίς πυ ρές ΝΥΝ-ΚΑΙ-ΑΙ-ΕΝ- ΚΑΙ Α ΞΙ- ΟΝ-Ε- ΣΤΙ

70

ΣΤΙ ΑΙ- ΕΝ

κλπ. κλπ.

FIN

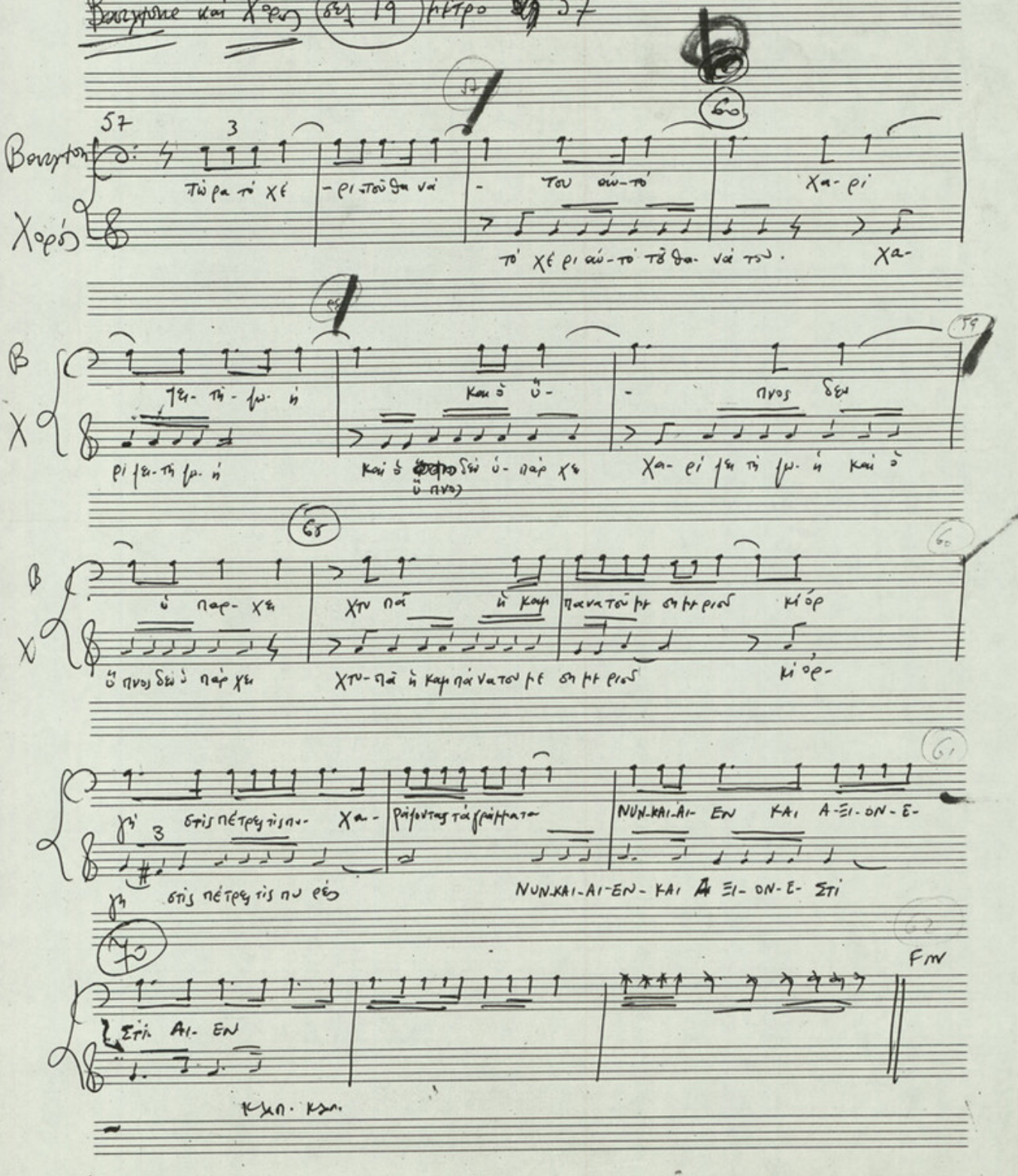

Επίσης στοὶ Παίθη Nº 1.

Νὰ γαναγραφεῖ τὸ ἐπρ. τῶ Flauto
καὶ τῶ Clarinette

Nº 1

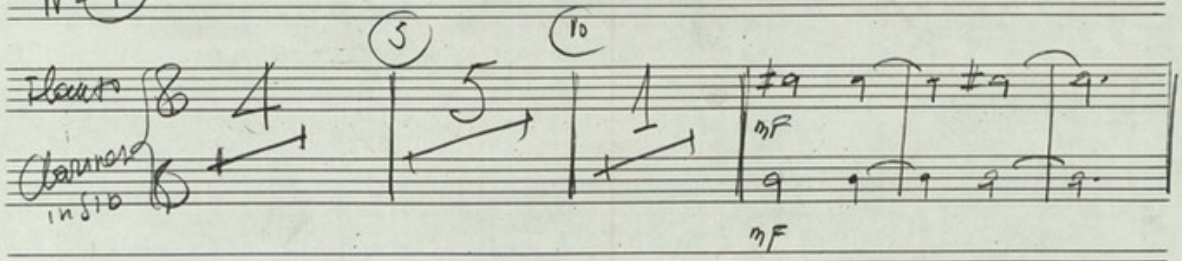

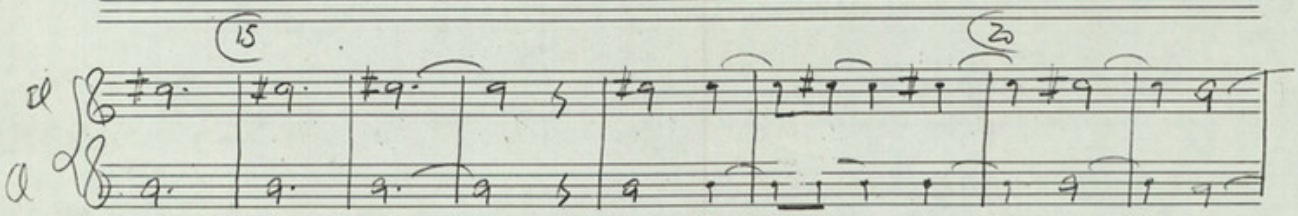

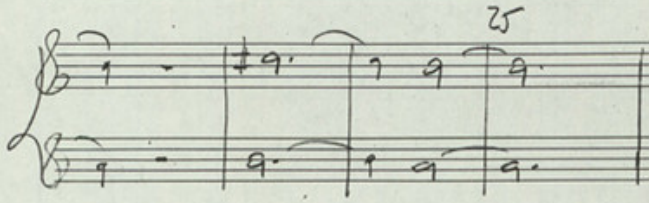

45 F

Sopr

Alt

Tenor

Bass

ἐι σαι δι κή μου Μοί ρα Μοί ρα τῶν ά - θώ ων ἐι - σαι δι -

ἐι σαι δι κή μου Μοί ρα Μοί ρα τῶν ά - θώ - ων

F

κή μου Μοί ρα Μοί ρα τῶν ά -

F

κή μου Μοί ρα

P

κή μου Μοί ρα Μοί ρα τῶν ά - θώ ων ἐι - σαι δι κή μου

ἐι - σαι δι κή μου Μοί ρα P Μοί ρα τῶν ά - θώ ων P

θώ - ων ἐι - σαι δι κή μου Μοί ρα P Μοί ρα τῶν ά -

Μοί ρα τῶν ά θώ ων ἐι σαι δι κή μου Μοί ρα τῶν ά - θώ ων

F

Baryton

b♯

δού

mF 33 49

Μοί ρα Μοί ρα τῶν ά θώ ων ἐι - σαι δι κή μου Μοί ρα Μοί ρα

mF

Μοί ρα τῶν ά - θώ ων ἐι σαι δι κή μου Μοί ρα Μοί ρα

θώ ων ἐι σαι δι - κή μου ἐι σαι δι κή μου Μοί ρα Μοί ρα

ἐι σαι δι - κή μου Μοί ρα ἐι σαι δι κή μου Μοί ρα Μοί ρα

F FF

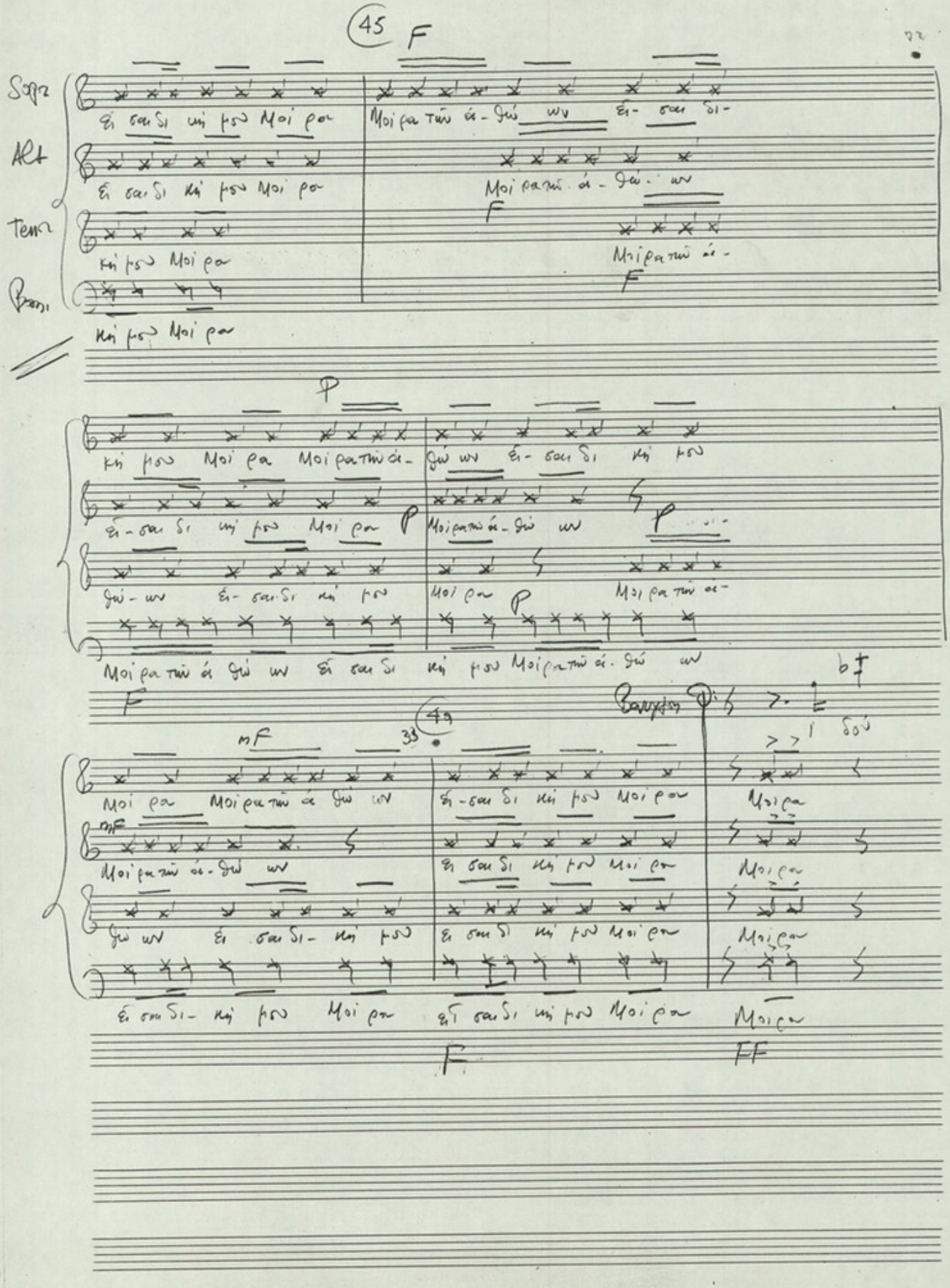

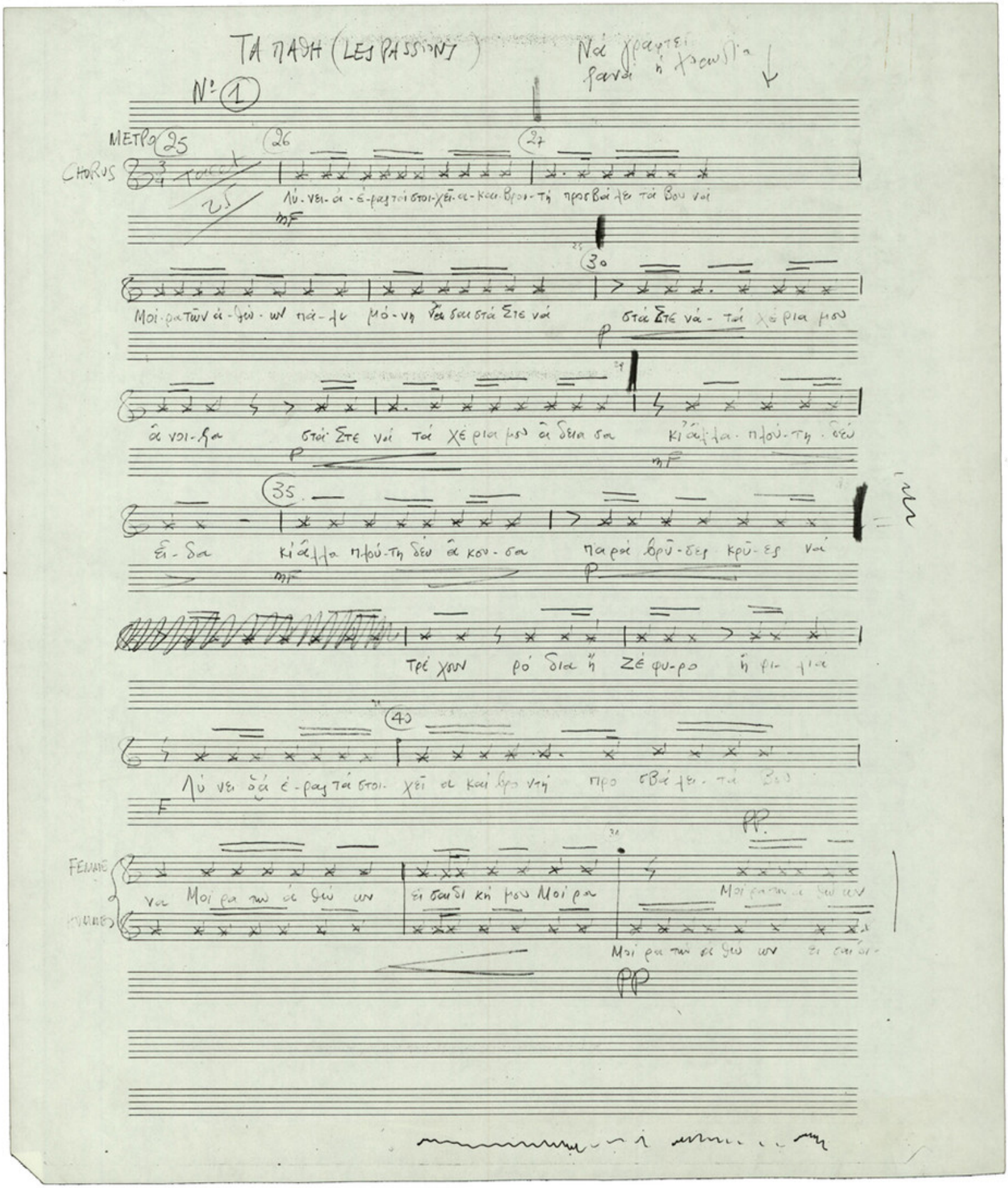

ΤΑ ΠΑΘΗ (LES PASSIONS)

Νά γραφτεί φανά ἡ χοραυλία

Nº 1

METRO 25

CHORUS

26 27

Λύ-νει-ά-έ-ρας τά στοι-χεῖ-α-και-βρο-ντή προσβάλει τά βου νά

mF

30

Μοί-ρα τῶν ἀ-θώ-ων πά-λι μό-νη νά σαι στά Στε νά στά Στε νά-τά χέ-ρια μου

p

ἄ νοι-ξα στά Στε νά τά χέ-ρια μου ἄ δεια σα κἰ ἄλλα-πλού-τη-δεύ

p mF

35

εἶ-δα κἰ ἄλλα πλού-τη δεύ ἄ κου-σα παρά βρῦ-σες κρῦ-ες νά

mF p

τρέ χουν ρό δια ἤ Ζέ φυ-ρο ἤ φι-λιά

40

Λύ νει ὁ ἀ έ-ρας τά στοι-χεῖ α καί βρο ντή προ σβάλει-τά βου

F

pp

FEMME

ΚΥΜΜΕΣ

να Μοί ρα τῶν ἀ θώ ων εἰ σαι δι κή μου Μοί ρα Μοί ρα τῶν ἀ θώ ων

Μοί ρα τῶν ἀ θώ ων εἰ σαι δι-

pp

Nº 12

Αντί για τον ΑΠΑΓΓΕΛΕΑ

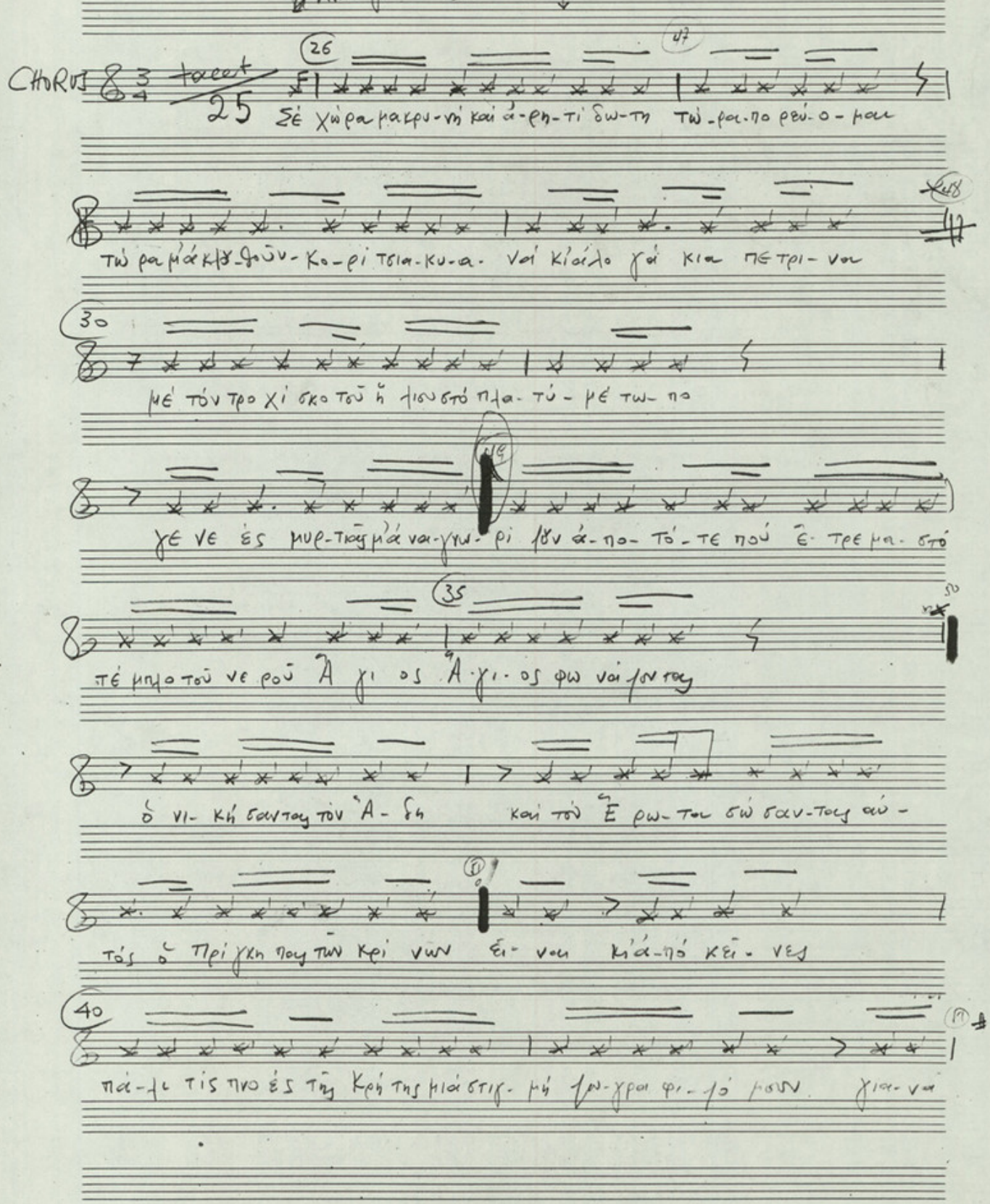

Sopr

Alt.

Ten.

Bas

λα βε ὁ κρό κος ἀπ' τὸς αἰ-θέ ρες δι και-ο στὸν α-

Sopr

Alt

Ten

Bass

σβέ στη τώ ρα τοὺς ἀ-λη-θι-νοὺς μου Νό μους κλεί νω κί ἔ μπι στενο μαι

στὸν ἀ σβέ στη τω ρα τὸς ἀ-λη-θι-νοὺς μου Νό μους κλεί νω κί ἔ μπι-

στὸν ἀσ- σβέ στη τώ ρα τὸς ἀ-λη-θι-νοὺς μου Νό μους

στὸν ἀσ. βέ- στη- τώ ρα τὸς ἀ λη θι-νοὺς μου Νό μους

Sopr

Cont.

Tenori

Bassi

Ma a- a- a

Ma- κα- ρι- οι

Μα κά ρι-οι- λέ γω οἱ δυ-να τοί που ἀ πο κρυ πτο γρα φοῦ νε το Ἄ σπι λο

Tutti

γίαν- τῶν τὰ δόν τια ἡ ρό γα πού με

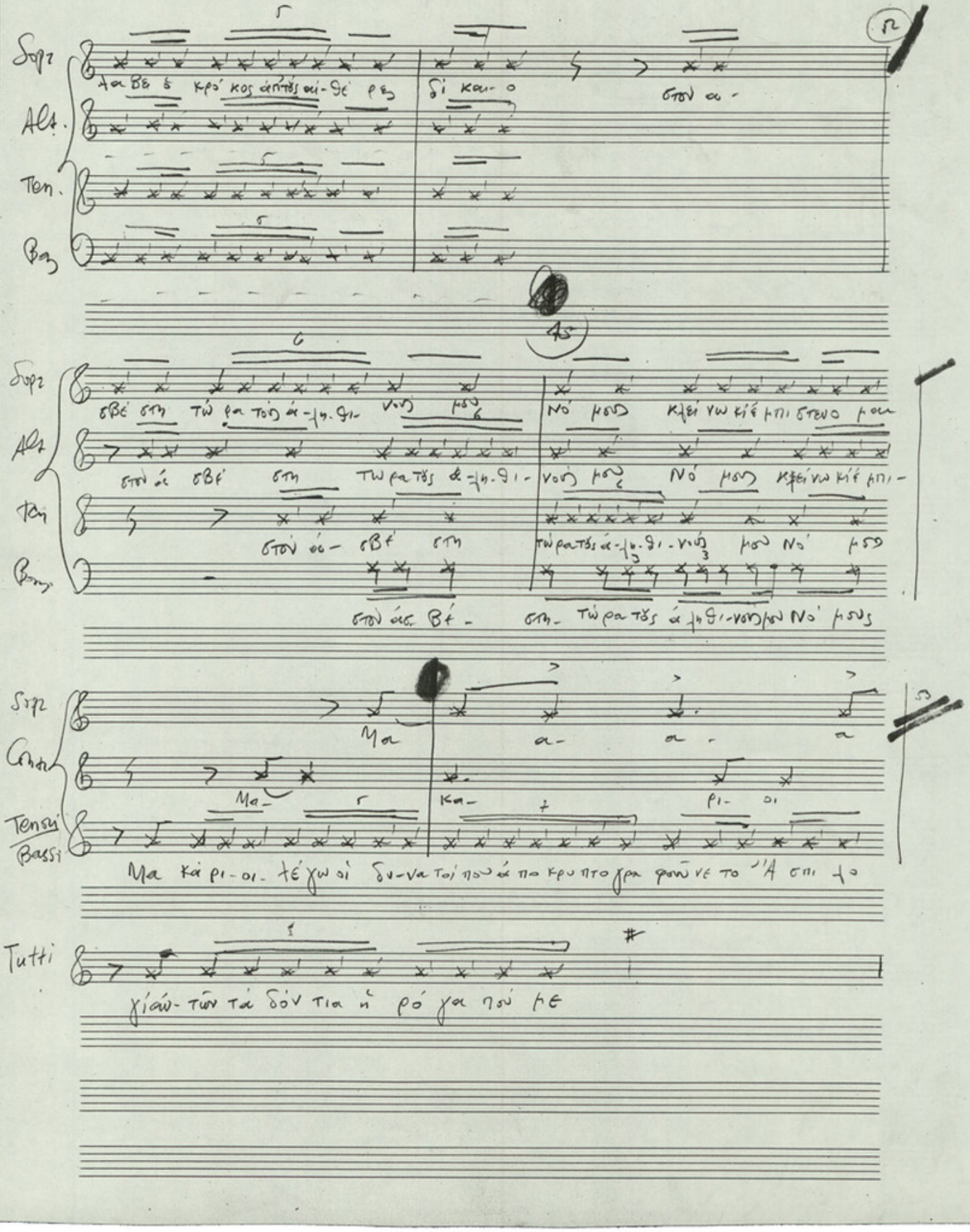

49

S. θα στό

A θα στῶ ἡ φαιστεί ων τό στῆ θα

T θα στῶ ἡ φαι- στεί ων

B θα στῶ ἡ φαι- στεί ων τό στῆ θα καί στό

Βαλυτρ

50

S κλῆ μα τῶν παρ θέ νων

A κλῆ μα τῶν παρ θέ νων

T κλῆ μα τῶν παρ θέ νων

B κλῆ μα τῶν παρ θέ νων

κλπ

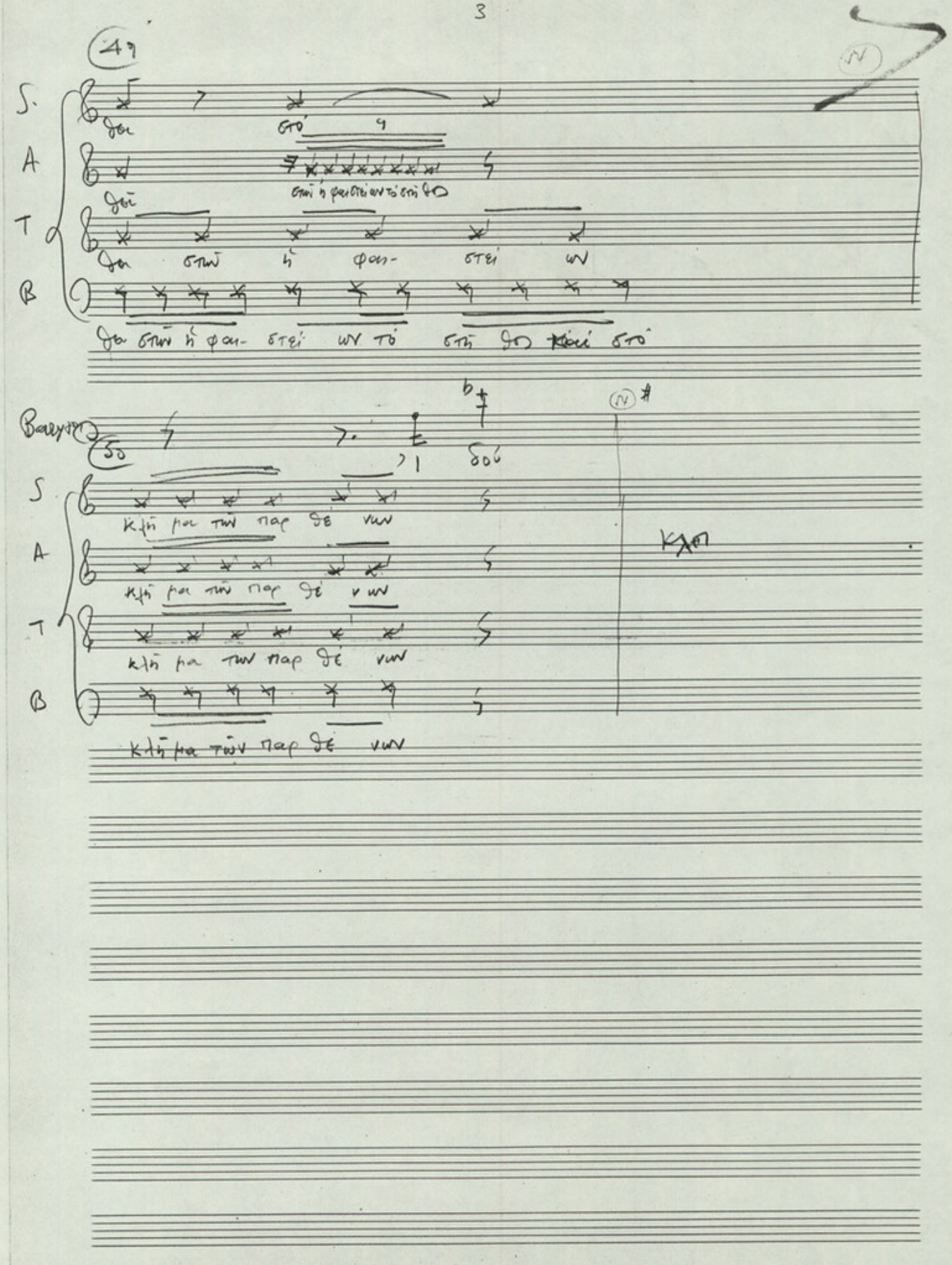

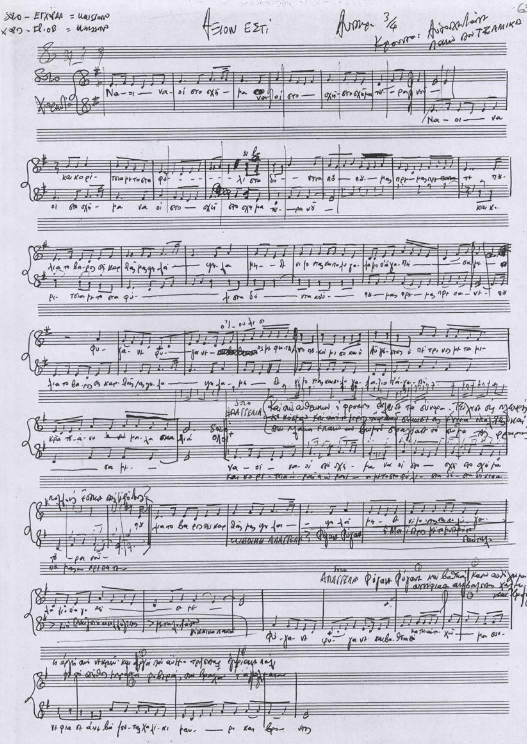
63
ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙ
Solo
ΑΠΑΓΓΕΛΙΑ

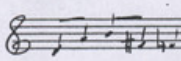

DURAND & Cie 4, Place de la Madeleine PARIS. 124

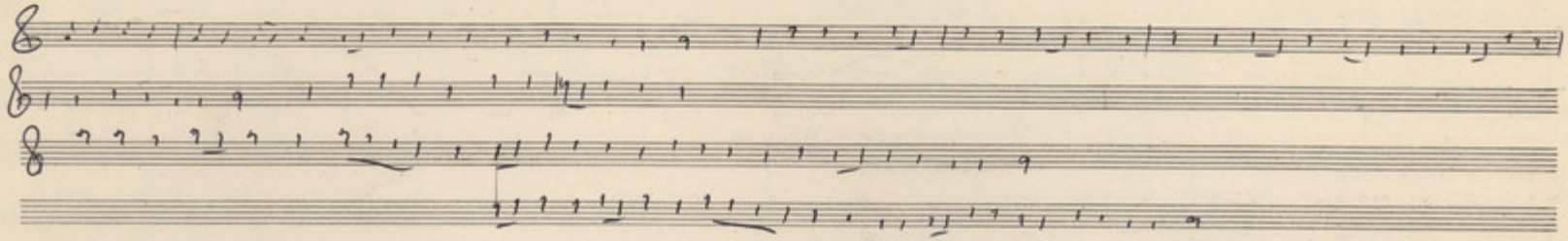

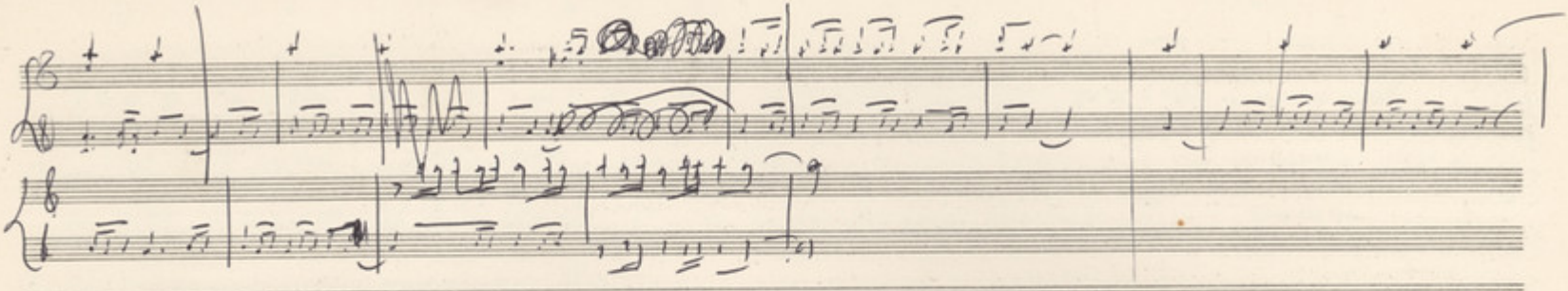

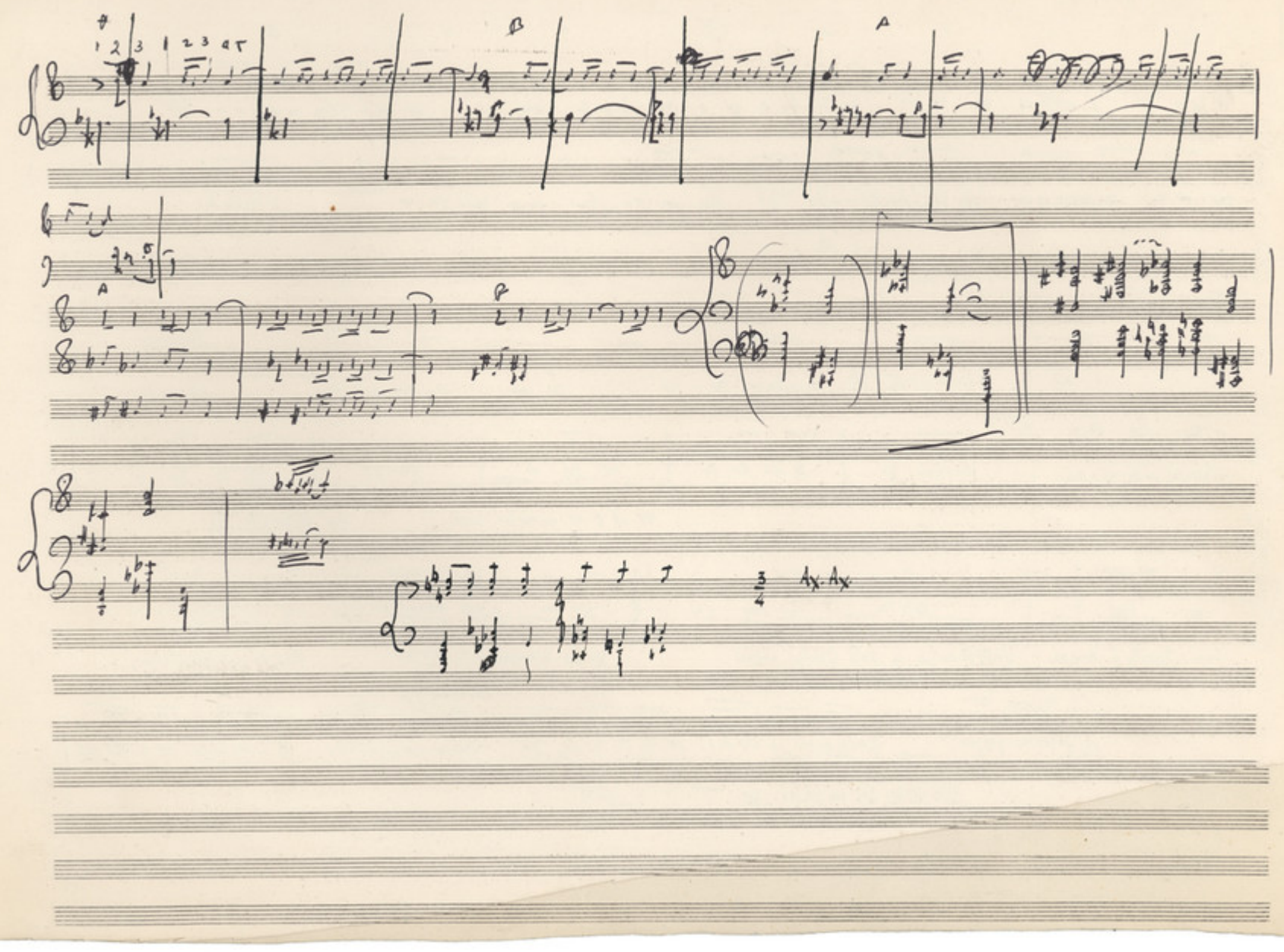
A
B
A
A
B
3/4
Ax Ax

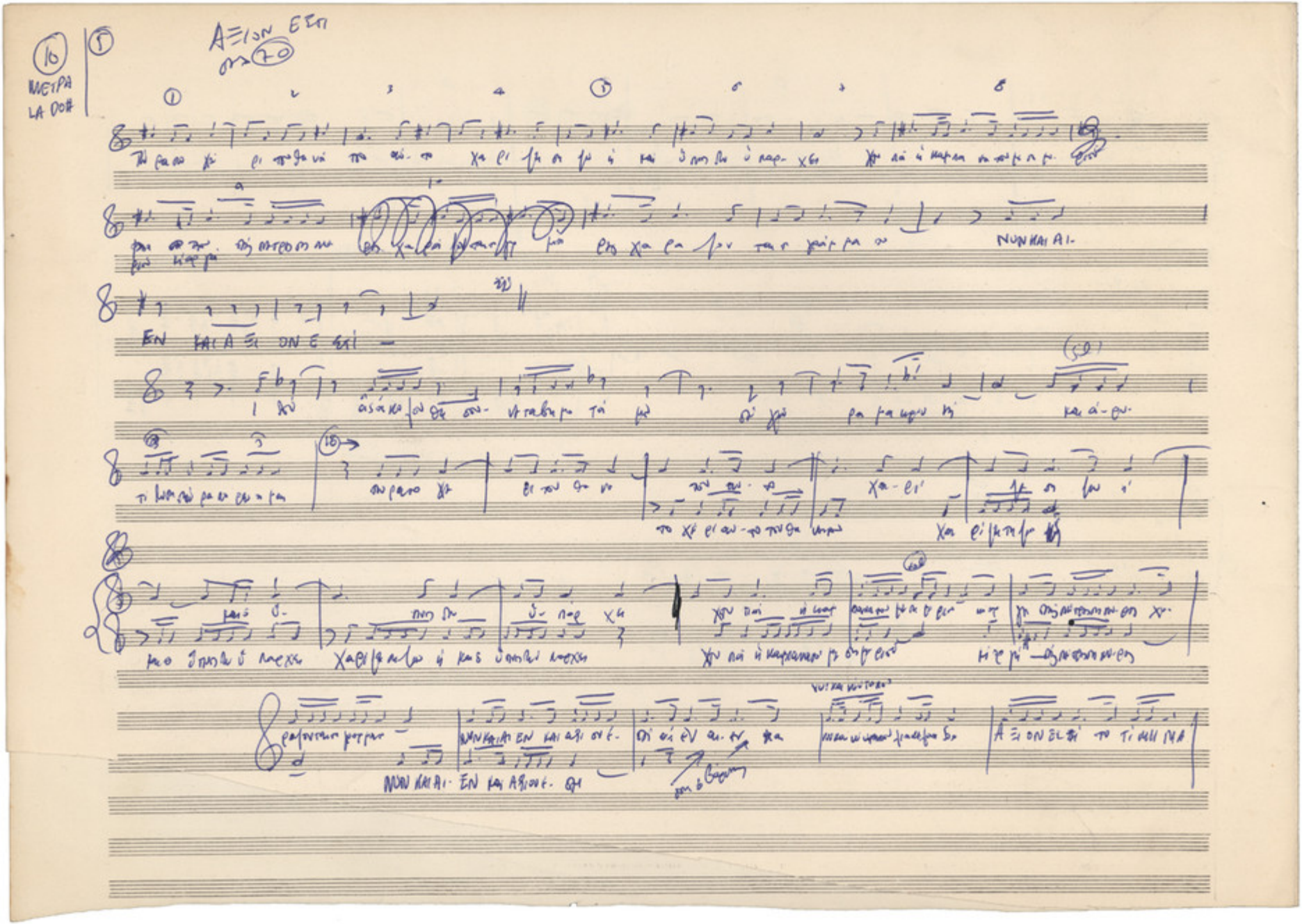

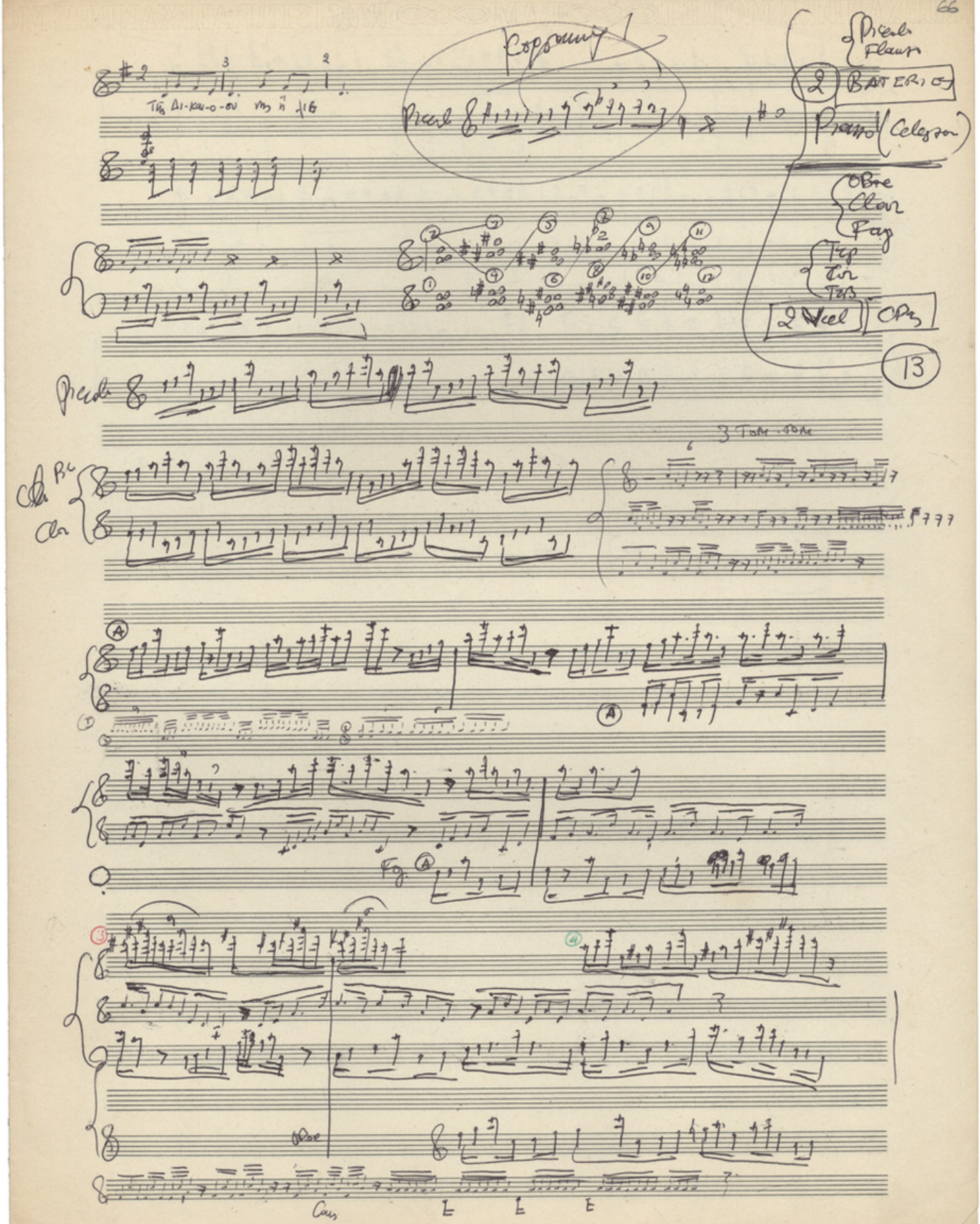
Piccolo
Flauto
2 BATERIES
Piano (Celeste)
Oboe
Clar
Fag
Trp
Tor
Trb
2 Vcel
CPs
13
3 TOM-TOM
Fg.
Oboe
Cors

NAOI Σ to EXHIBIT TOPHAN

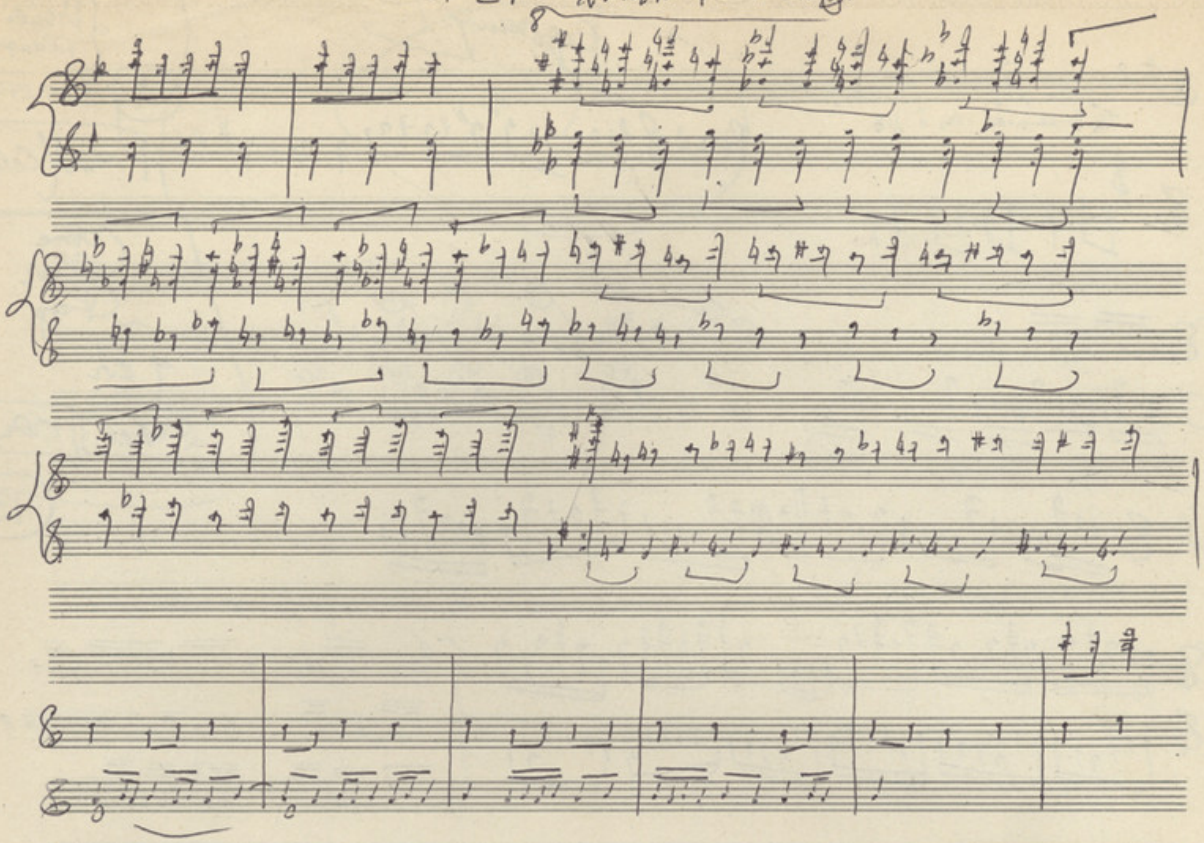

DURAND & Cie 4, Place de la Madeleine, PARIS. (26)

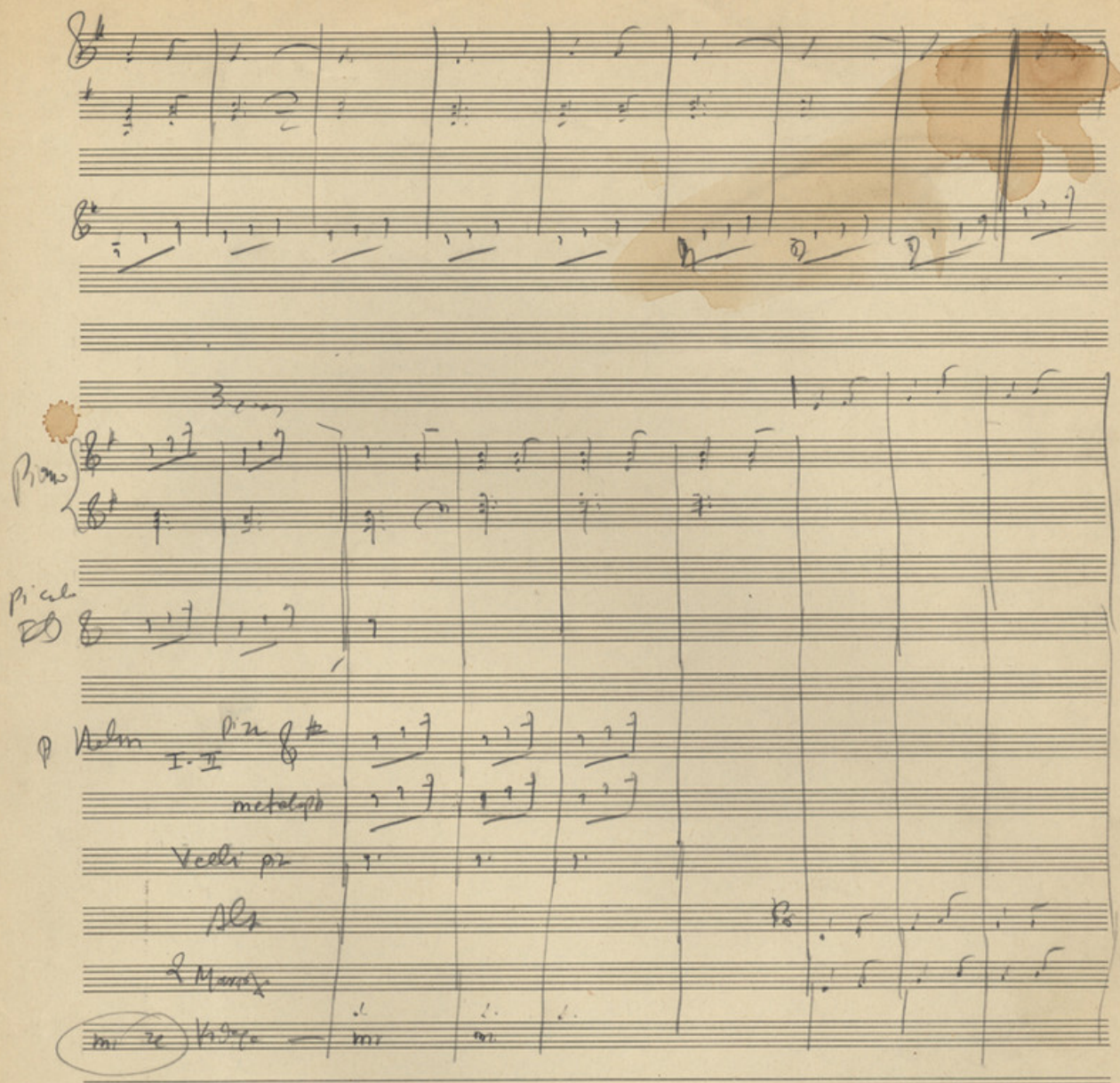
Piano
Piccolo
Vcelli pizz
Alt
2 Marcaz

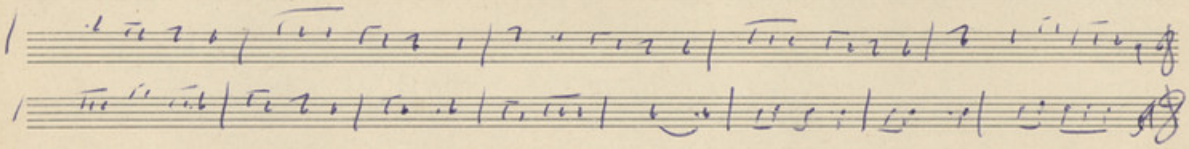

DURAND & Cie 4, Place de la Madeleine, PARIS. (26)

26 Φ| ΜΕΤΡΟ

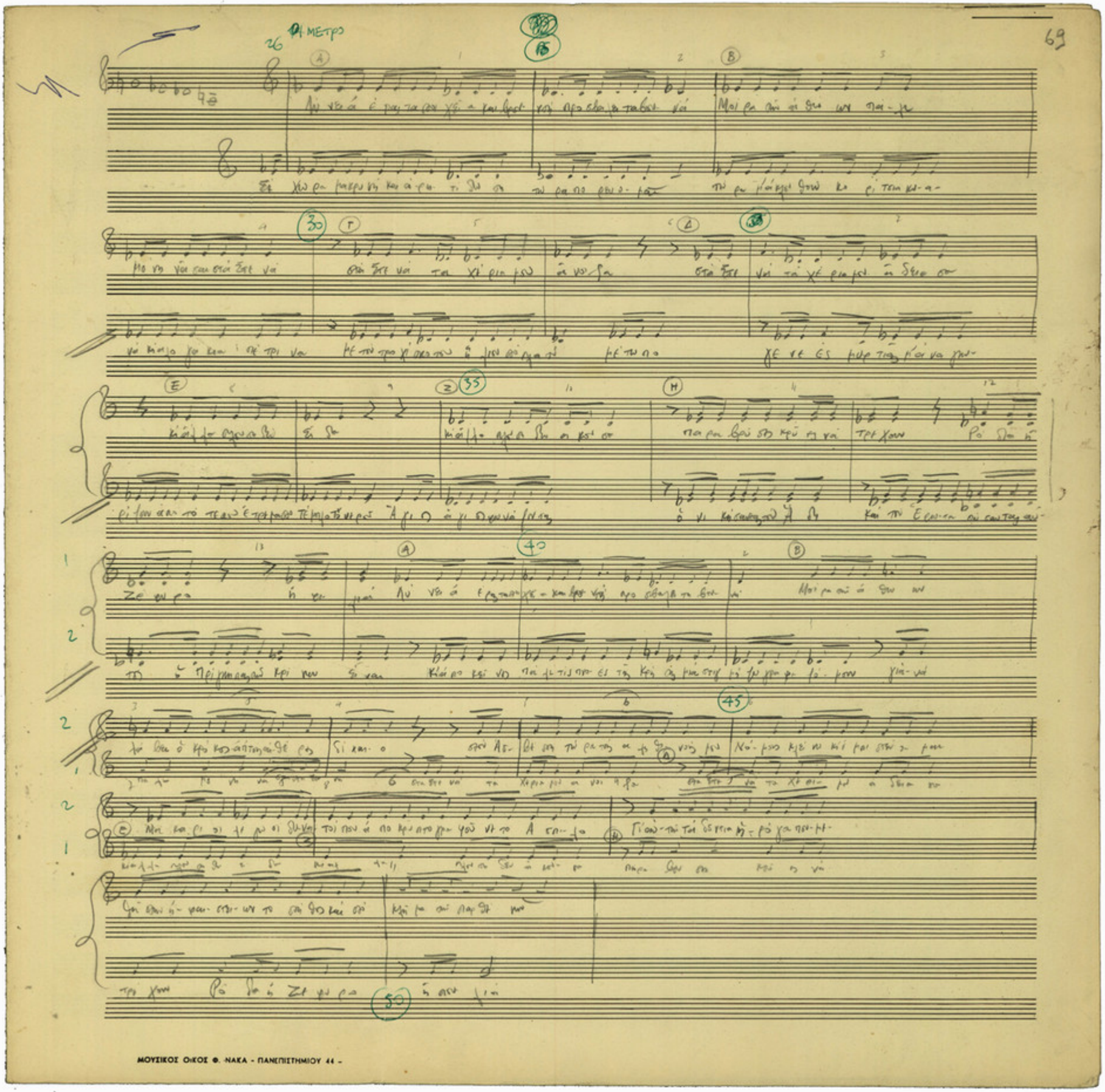

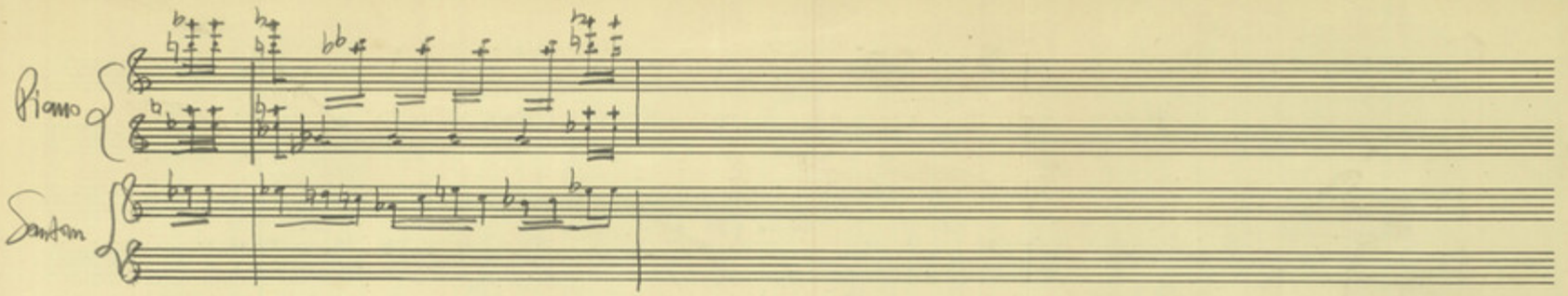
Piano
Santan

ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ Φ. ΝΑΚΑ - ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 44 -